

Ampumaurheilun Super- vuosi 2019?

sivut 5–12

Cristian Friman:

POLKU KOHTI TOKIOTA

sivu 22–23

Valtiovan terveiset ampumaurheiluväelle → 13

Seuraesittelyssä: Etelä-Saimaan Ampujat → 32–33

Noin 20 kysymystä: Esa Heinonen → 30–31

Center-X

.22 Long Rifle

50

Cartridges | Cartouches | Cartuchos | Patronen

LAPUA .22 LR PATRUUNAT

TESTAA JA
MENESTY

Passion for Precision

Testiasemat Suomessa

Soita ja varaa aika

Lapua: Arvi +358 50 5811728

Vierumäki: Asko +358 40 5861 357

www.lapua.com

PERUSTETTU 1927

89. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarrekiivi, puh. 040 774 6950
risto.aarrekiivi@ampumaurheiluliitto.fi

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Kirsi Kankaanmäki, puh. 0400 930 527
kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

OS-Media Oy, puh. +358 (0) 40 413 0730
ilmo@os-media.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen (Sanatakomo)

PAINOPAikka

Forssa Print 2017

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Radiokatu 20 (6. krs), 00240 Helsinki
Puhelin: 0400 930 527
Faksi: (09) 147 764
Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi
Taluspäällikkö Pirjo Manninen
Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki
Viestintäpäällikkö Lassi Palo
Nuoriso- ja koulutus-päällikkö Timo Rautio
Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Skeet-ampujat harjoitusleirillä Malagassa: valmentaja Tom Alderin (vas.), Tommi Takanen, Heidi Hämäläinen, Marjut Heinonen, Oskari Kössi ja Timo Laitinen.

Hyvässä vireessä

VUOSI ON ALKANUT mainioissa merkeissä, sillä hyviä ampumaurheilu-uutisia on kantautunut eri puolilta maailmaa.

Nuori kivääriampuja **Cristian Friman** on tehnyt ilma-asekauden aikana jo seitsemän uutta Suomen ennätystä, ja "tuplatrappari" **Miki Ylönen** teki poikien SE:n Kyproksella. Skeet-ampuja **Timo Laitinen** sivusi kovaa ennätystään samoissa maisemissa, ja hänen vanavedessään **Miikka Peltonen** teki ennätöksensä.

Ella Räsänen on kohentanut Suomen ennätystä tyttöjen liikkuvassa maalissa, ja Malagassa tammikuussa pidetyssä kisassa **Vili Kopran** peruskisan tulos oli erinomainen 119, joka ylittää hänen nimissään olevan M20-sarjan SE-tuloksen yhdellä kiekolla. Samassa kilpailussa **Mopsi Veromaa** teki naisten trapissa hyvän kansainvälisen tason tuloksen. Muitakin hyviä tuloksia on tehty, kuten esimerkiksi miesten liikkuvassa maalissa, mutta nämä nyt tässä mainittuina. Ja vuosi on vasta alussa!

LASSI PALO

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 1/2017

4 Pääkirjoitus

"On aika kääntää ajattelua"

5 Ajankohtaista

Ampumaurheilun Supervuosi 2019? ❄️ 6 kiperää

6 Kivikon skeskuksen suunnitelmat etenevät.

9 Ruutikankaan ampumaurheilukeskuksen tilanne

10 Kontti ratkaisee ongelmia.

12 KSF:ssä on paljon tekeillä.

13 Positiivista ja aktiivista vaikuttamista!

14 Uudet hallituksen jäsenet esittäytyvät.

16 Valmennuksen johtajan katsaus.

18 TSUA:n akatemia esittäytyy.

20 Katariina Laineen uusi kotiosoite.

22 Kannessa Cristian Frimanin ennätystehtailu.

24 Konsta Kiven haasteet.

25 Mitä kuuluu skeet-ampujille?

26 Liikkuvan maalin EM-tavoitteet.

27 Sami Hautamäen Moskov-tavoitteet.

28 **Urheilija arjessa:** Pauliina Frilander-Soini.

30 Noin 20 kysymystä: Esa Heinonen.

32 Seuraesittely: Etelä-Saimaan Ampujat.

34 Totta toinenkin puoli

36 Ase-esittely: Antonio Zoli Kronos.

40 Tiedotuksia, tapahtumia ja kilpailukutsuja.

44 Svenska sidor.

46 Radoilta kerättyä ja 10 napakkaa: Klaus Tupi.

47 **Finaali** Juha Kytömaa.

hakuammuntaa

HELSINGIN KIVIKKOON

suunnitellun ampumaurheilukeskuksen maanpäälliset ulkomitat, metriä.

❄️ sivut 6-8

60x160

Katse kohti tulevaa

Ulkona puhaltelee kevyesti föhn-tuuli. Ilmassa on kevään tun-
tua. Keväthän merkitsee uuden alkua ja mahdollista muutosta,
ja katse kääntyy kohti tulevaa. Tehdään suunnitelmia. Nyt
odotteleme myös EU:n uusia tuulia, jotka toivottavasti ovat ampuma-
asedirektiivin osalta lämpimiä.

Tässä vaiheessa näyttää sieltäkin puhaltelevan jonkinmoinen
föhn-tuuli. Uuden direktiivin osalta on toki oltava tarkkana, mutta nyt
näyttää siltä, että lajijemme harrastaminen näyttäisi jatkuvan ”urhei-
luammunta- ja reserviläisperusteen” kautta.

Mutta syytä on olla hereillä. Ampumaharrastus-
foorummin seminaarissa Suomen viranomaispuoli
kertoi sisäministeri Paula Risikon suulla olevan vah-
vasti olevansa harrastajien puolella. Sisäministeriö
”tekee kaikkensa”, jotta suomalaisella ampumaha-
rastuksella on jatkossakin tilaa toimia ja edellytykset
kehittyä. Risikko toi puheessaan esiin muun muassa
lupakäytäntöjen joustavoittamisen ja painotti kor-
kean turvallisuuden tasoa. Hän peräänkuulutti myös
hyvän vuoropuhelun jatkumista eri harrastajata-
hojen kanssa niin, että sovellettaessa EU-direktiiviä
kansalliselle tasolle saamme toimivat säädökset.

Eduskunnassa ovat muutosesitykset menossa
ampuma-ase-, rikos- ja poliisilakiin. Jatkossa lupaa
voisi hakea sähköisesti. Sähköisen menettelyn
rinnalla säilyisi mahdollisuus hakea lupaa asioimalla
henkilökohtaisesti poliisilaitoksella. Aseluvan hakeminen ei olisi enää
sidottu luvanhaltijan kotikuntaan tai kotipaikkaan, vaan lupahake-
muksen voisi jättää haluamalleen poliisilaitokselle.

Myös aseennäyttöön ja muihinkin asioihin on tulossa kevennyk-
siä niin, ettei harrastajan tarvitse ”rampata” useita kertoja poliisilai-
toksella. Sisäministeriön mukaan perusteet aseluvan myöntämiselle
eivät ole muuttumassa, eikä luvan saaminen helpotu. Uusi lupapro-
sessi mahdollistaisi sen, että poliisiin työaikaa olisi käytettävissä
enemmän hakijan soveltuvuuden arviointiin ja muuhun lupahake-
muksen perusteiden selvittämiseen. Soveltuvuustestistä oltaisiin siis
kuitenkin luopumassa, koska testin hyödynnettävyys on huono.

Sinänsä hyvän ampuma-aselakimuutosesityksen mukana on kui-
tenkin yksi ihmeellisyys pulpahtanut taas esille. Samassa yhteydessä
muutettavaksi esitettävän poliisilain mukaan kotietsintä olisi jatkossa
mahdollinen esim. epäiltäessä patruunoita käytettävän väärin. Tote-
an vain, että tuollaisen epäilyksen perusteella kotietsintä voitaisiin
periaatteessa suorittaa kenen tahansa lainkuuliaisen kansalaisen
kotiin milloin vain. Kyseinen kohta on poistettava kokonaan.

Nyt on vajaat kaksi vuotta liittomme 100-vuotisjuhlaan. Toivoisimme
seurojen lähtevän järjestämään erilaisia juhlapahtumia ja -kilpai-
luja. Tavoitteena saada koko Suomi juhlistamaan ampumaurheilun
vuosisataa. Eli lyhyesti: nyt on korkea aika ja mahdollisuus hakea
vuodelle 2019 SM-kilpailuja tms. juhlakilpailuja. Laitetaan hakemuk-
set liikkeelle, katse siis kohti tulevaa!

otsikko på svenska...

Sportskyttet har haft en intressant och utmanande sommar. Inte
bara vad gäller tävlingar utan även ”administrativt”. Jag har lust
att skriva om resultatidrott, men jag besinnar mig och skriver om
något annat i stället.

Intreskommuner och landskap tar skjutbaneverksamheten till
trumpkort i stället för att börja sätta gränser på den.

RISTO AARREKIVI
SAL:n toiminnanjohtaja /
SAL:s verksamhetsledare

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Ampumaurheilun supervuosi 2019?

Teksti LASSI PALO

Jos kaikki suunnitelmat toteutuvat, ampumaurheilulla on edessään huikea vuosi 2019. Varmaa on se, että Ampumaurheiluliitolla on tuolloin 100-vuotisjuhlavuosi, mutta mitä kaikkea muuta on suunnitteilla ja voi tapahtua?

Helsingin Kivikkoon suunniteltu sisäampumaurheilukeskus on nytkähtänyt jälleen isoja askeleita eteenpäin, kuten sivuilla 6–8 kerrotaan.

Muutaman vuoden takaisen Kivikon hankekuvauksen viimeinen lause kuuluu: ”Vuonna 2018 Sisäampumaurheilukeskus Napakymppi ottaa vastaan ensimmäiset asiakkaat.”

Siihen ei ihan ehditä, mutta alun perin villiksikin visioksi kuvattu hanke saattaa sittenkin olla totta ehkä vain parin vuoden kuluttua, sillä valoa alkaa olla näkyvissä.

LIMINGAN JA LUMIJOEN rajalle pitkään kaavaillun ampumaurheilukeskuksen ensimmäiset ampumaradat on tarkoitus saada käyttöön ensi kesänä, ja avajaisia vietetään runsaan kahden vuoden kuluttua juhannuksena.

– Mikä tuolloin on sitten valmista, jää nähtäväksi, mutta avajaiset ovat tuolloin, Ruutikankaan ampumaurheilukeskuksen tiedottaja **Timo Haataja** sanoo.

Maaliskuussa selvää, järjestetäänkö Suomessa haulikkolajien maailmancup Ampumaurheiluliiton juhluvuonna. Maailman-

Tällä ilmeellä lähdetään kohti juhluvuotta 2019.

cupia on haettu, ja se järjestettäisiin Hollolan Hälvälässä.

MAINITTAKOON VIELÄ SEKIN, että Kirkkonummelle suunnitellaan uutta ampumarataa. Kyrkslätt Skytteföreningenin puheenjohtajan **Lennart Långströmin** mukaan ”parhaassa tapauksessa” Vuohimäellä ammuttaisiin vuonna 2019.

– Ratahanke on edennyt niin nopeasti kuin se voi tässä demokratiassa. Radalla tul-

Ratavastaava ilmoitettava 31.11. mennessä

POLIISIHALLITUKSEN asehallintopäällikkö Mika Lehtonen kertoi kokemuksia ampuma-ase- ja ampumaratalakien uudistuksista, kun Ampumaharrastusfoorumi järjesti vuotuisen seminaarinsa Helsingissä 3. helmikuuta. Hän muun muassa nosti esiin ratavastaavan ilmoittamisen.

– Määräaika siirtymäsäännöksessä on kaksi vuotta, ja se päättyy 1. joulukuuta. Ilmoituksia on tullut toistaiseksi vähäinen määrä, ja niiden sisältö on ollut vaihtelevaa. Toiveenamme on, että ilmoitukset tehtäisiin ajoissa ja niissä mainittaisiin ampumarataluvan tiedot. Ilmoitukseen olisi hyvä liittää myös kopio ampumarataluvasta, Lehtonen sanoi.

laan sallimaan vain matalapaineaseita. Siitä tulee erittäin hiljainen, nollapäästöinen ja ehdottoman turvallinen, hän kertoo.

Haataja pitää ampumaurheilun supervuotta ”huikeana visiona”.

– On sattumaa, että suunnitelmat osuvat samalle vuodelle – SAL, Kivikko ja Ruutikangas. Se olisi mielettömän hieno tilaisuus nostaa lajin status. Toivottavasti suunnitelmat toteutuvat mahdollisimman hyvin, Haataja toivoo. 🚀

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

Vastaajana on
30-vuotias
skeet-ampuja
MIIKKA PELTONEN
(Honkajoen Seudun
Ampujat).

1 Millainen filis viime kaudestasi jäi? Ihan hyvä, pikkuhiljaa kohti oikeaa suuntaa. Kunnon onnistumista ei tullut, mutta kyllä se sieltä tulee.

2 Luonnehdi suomalaista ”skeet-perhettä”. Se on mukava perhe. En avaa tätä sen enempää!

3 Mikä on tulevaisuuden tähtämessäsi urheilussa? Samaa kovaa harjoittelua ja kehittymistä.

4 Missä piilee skeetin viehätys? Se on haastava laji. Koko ajan pitää ylläpitää erilaisia juttuja. Juuri kun luulee osaavansa, se pudottaa

takaisin maanpinnalle.

5 Mitä teet mieluiten, kun vietät vapaa-aikaasi? Olen minulle tärkeiden ihmisten kanssa ja vietän paljon aikaa luonnossa. Kesäisin harrastan maantiepööräilyä.

6 Teit äskettäin uuden ennätystykesi Kypros GP:ssä (122). Mitä muuta toivot kaudelta? Muitakin hyviä kisoja, joissa pystyn viemään kilpailun läpi samalla tavalla kuin Kyproksella. Sitä kautta syntyy uusi ennätyskin. Vielä on kolme kiekkoa parannettavaa ja finaali.

Kivikon neljästä nurkasta kaksi jo ”paalutettu”

Teksti LASSI PALO

Kuvat AMPUMAUURHEILUKESKUS NAPAKYMPPI OY

Helsingin Kivikkoon suunnitellun sisäämpuaurheilukeskuksen suunnitelmat etenevät hyvässä myötätulessa. Keskuksen kaksi nurkkaa on nyt ”paalutettu” ja kaksi on jäljellä, luonnehtii Juha-Pekka Ripatti, yksi hankkeen valmistelijoista.

Kivikon urheilupuistoon suunniteltu sisähalli olisi hyötysuhteeltaan vahvin ampumaurheilukeskus.

Helsingin Kivikkoon suunniteltu sisäämpuaurheilukeskus on nytkähtänyt jälleen isoja askeleita eteenpäin. Opetus- ja kulttuuriministeriö on nostanut hankkeen valtakunnallisesti merkittäväksi ja myöntänyt sille kahden miljoonan euron tuen vuodelle 2018. Lisäksi Kivikon ja Jakomäen urheilualan asemakaavamuutos sai viime vuoden lopussa lainvoiman, joka mahdollistaa alueelle rakentamisen.

Ampumaurheilukeskus Napakymppin toimitusjohtaja Juha-Pekka Ripatti pitää kaikista huolimatta jalat tiukasti maassa, mutta hänen on selvästi vaikea peitellä tyytävyyttään tehtyihin päätöksiin.

– Ne osoittavat, että Kivikon sisäämpuaurheilukeskushanke ei ole enää vain haittaluua, vaan se on tulossa ja alkaa konkretisoitua. Valoa alkaa ihan oikeasti näkyä tunnelin päässä.

Jopa niin, että viralliseksi tavoitteeksi on asetettu sotilaiden MM-kilpailujen järjestäminen Kivikossa syksyllä 2020. Se tietysti edellyttää sitä, että rakentaminen voidaan aloittaa ensi vuonna.

KYMMENEN VUOTTA. Se on aika, jonka Juha-Pekka Ripatti on käyttänyt sisäämpuaurheilukeskuksen ideointiin, suunnitteluun ja lobbaukseen. Hän on pitänyt tarkkaa päiväkirjaa hankkeen etenemisestä,

ja nyt kirjassa on 200 sivua. Ripatin ensimmäisten merkintöjen joukossa on lause: ”J-P kehittää ideoita ampumaharrastustoiminnan siirtämisestä ulkoilmasta sisätiloihin.” Hän pohti, miksi ampumaurheiluväki on ulkona ja radat usein kaatopaikkojen vieressä. Kaksi vuotta myöhemmin eli 18.5.2009 konsepti alkoi olla valmis ja alettiin puhua Ampumaurheilukeskus Helsinki Metropolista.

– Sitä olemme nyt hionneet nykyiseksi versioiksi, Ripatti kertoo.

Tiimiin kuuluvat Ripatin lisäksi rakennusarkkitehti **Jukka Asikainen** ja asianajaja **Antti Hannula**, joka on myös Ampumaurheiluliiton hallituksen jäsen. Tämä kolmikko muodostaa projektiyhtiö Ampumaurheilukeskus Napakymppi Oy:n.

Ripatti on tyytyväinen myös siksi, että sisäämpuaurheilukeskusta ei ole vastustettu missään vaiheessa.

– Se on edennyt kaikki portaat läpi kivuttomasti ja yksimielisesti. Siitä ei ole myöskään valitettu. Ilmapiiri on ollut myönteinen, ja yksi syy siihen on varmasti se, se, että olemme maksaneet kaikki tähänastiset kulut omasta lompakostamme. Tämä on yksityinen hanke. Toinen syy on se, että hankkeella on vihreä leima.

VIHREÄLLÄ LEIMALLA Ripatti tarkoittaa sitä, että Kivikon hankkeella on kolme

”kärkeä”. Ne ovat turvallisuus, ympäristöystävällisyys ja pieni hiilijalanjälki. Ampumaurheilua voidaan harrastaa turvallisesti sisätiloissa, meluhaittoja ei ole, jätteet lajitellaan ja kierrätetään ja keskus pyrkii omaan energiatuotantoon aurinkosähköpaneelin ansiosta.

Poliitikoille Ripatti kumppaneineen onkin korostanut sitä, että sisäämpuaurheilukeskus on ympäristövaikutuksen vaihtoehto. Vain liikenne lisääntyy tietyllä alueella, hän muistuttaa. Kivikko on saavutettavuudeltaan erinomainen, sillä puolen tunnin ajomatkan sisällä asuu noin 850 000 täysi-ikäistä ja koko metropolialueen aseluvanhaltijoista 80 prosenttia. Liikenneyhteydet ovat myös erinomaiset, kun vieressä ovat Kehä I ja Lahden moottoritie.

– Kivikon avainsanat ovat hyvä imago, jotka viestivät siitä, että ampumaurheiluun kannattaa panostaa ja se on todellista urheilua, Ripatti toteaa.

Koska kyse on sisähallista, sitä varten ei tarvita ympäristölupaa. Ampumaurheilukeskuksen maanpäälliset ulkomitat ovat 60x160 metriä, ja kerrosneliöitä on noin 25 000.

Kivikossa on jo yksi iso halli, jossa muun muassa hiihdetään. Hallin takana lapset voivat liikkua monin eri tavoin, ja siellä voi pelata myös jalkapalloa ja koripalloa. Kivikon urheilupuisto on muutenkin suosittu ulkoilualue.

REILUT KAKSI VUOTTA SITTEN kirjoitettiin, että ”vaikka sisäampumaurheilukeskuksen toteutuminen ei ole enää utopiaa ja vaikka sitä on 'paalutettu kaikilta mahdollisilta kanteilta' ja vaikka on pyritty ottamaan kaikki eri vaihtoehdot huomioon, on sen toteutuminen vielä monien käännteiden takana”.

Yksi niistä oli raha. Tiukassa taloudellisessa tilanteessa rahan ja rahoittajien löytäminen on vaikeaa, todettiin vuonna 2014. Rahoittajia askarrutti keskuksen käyttötarkoituksen muuttaminen, jos keskus ei olekaan taloudellisesti kannattava.

Nyt – kuten alussa todetaan – hanke on edennyt siihen vaiheeseen, että kaksi nurkkaa pitää enää paaluttaa. Valmiit nurkat ovat tontti ja ministeriön (OKM) tukipäättös, jäljellä ovat rahoitus ja rakentaminen. Ampumaurheilukeskus Napakymppi Oy on tehnyt äskettäin sopimuksen Rakennuttajatoimisto HTJ Oy:n kanssa. Se on rakentamista, työmaavalvontaa, energia- ja ympäristökonsultointia sekä monipuolisia projektinjohtopalveluja tuottava yritys. Ripatin sanoin, ”HTJ auttaa meitä viemään hankkeen maaliin asti”.

– Jos kaikki menee hyvin, voisimme alkaa rakentaa jo ensi vuonna. Hyville kohteille löytyy aina rahaa. Kysymys kuuluukin, onko tämä rahoittajien mielestä hyvä kohde. Mielestäni on, ja olen siksi luottavainen.

Ripatti on niin optimistinen, että osallistuu ensimmäisen kerran IWA-messuille. Hän menee kevättälvella Saksaan luomaan kontakteja ja tutustumaan näytteilleasettajien tuotteisiin.

– Toivon, ettei Kivikko-hanke mene enää kontalleen, vaan mennään pää pystyssä hienoon loppuun asti. Kymmenvuotisjuhlahakaveja ei nyt juoda, mutta sitten kun keskus on valmis, juhlat ovat sitäkin hienommat.

KESKUKSEEN TULEVISTA tiloista ja tarpeista on keskusteltu myös viranomaisten kanssa eli heidän käyttö- ja koulutustarpeitaan. Ripatin mukaan he ovat kuunnelleet muun muassa poliisia ”herkällä korvalla”.

Sisäampumaurheilukeskuksen on suunniteltu olevan avoinna kello 8–22 vuoden melkein jokaisena päivänä. Ovet pysyvät kiinni ehkä vain noin kymmenenä päivänä vuodessa. Kuten Ripatti sanoo, keskuksessa vallitsevat optimiolosuhteet, ja sinne voi tulla melkein milloin vain.

Suunnittelussa on koko ajan otettu huomioon myös sisätilojen käyttö muihin tarkoituksiin, kuten messu- ja näyttelytoimintaan. Aseiden säilytystilat, asehotelli, sijaitsevat keskuksen maanalaisessa osassa.

Sisähallissa voidaan ampua myös haulikolla kolmella radalla, mikä on Ripatin mukaan ”upea juttu”. Se antaisi haulikkoampujille mahdollisuuden harrastaa ja harjoitella ympärivuotisesti – vaikka joka päivä aamusta iltaan. Se olisi uskomattoman hieno pa-

Juha-Pekka Ripatti Saksan Ulmissa sijaitsevan Muellerin sisäampumaurheilukeskuksen myymälän levähdyspaikalla.

rannus nykytilanteeseen verrattuna, vaikka se ei kokonaan poistaisikaan edustusampujien tarvetta harjoitella ulkomailla.

– Olemme antaneet haulikkolajeissa muille maille etua noin neljä harjoitustontta kuukautta vuodessa. Toivottavasti saisimme uudella keskuksella kuitattua tämän ”gäpin”. Ajatuksissa on myös se, että kun edustusampujamme menevät Kivikkoon ampumaan, haulikkoradalla olisi samanlainen taustanäkymä kuin seuraavissa kiisoissa. Esimerkiksi tätä lähdän selvittämään IWAan.

Ripatti miettii myös sitä, että Kivikko voisi toimia SAL:n ”paikallisena ja valtakunnallisena valmennusyksikkönä” – tai mikä termi sitten onkaan.

MUUALLA MAAILMASSA ei ole tämän koluokan sisäampumaurheilukeskusta, Ripatti painottaa. Aiemmin on puhuttu, että koska tällaista kokonaisuutta ei ole aiemmin ollut, suunnittelu on ollut oma juttunsa.

Ehkä suursisähallikonseptillä olisi eväitä tuotteistettavaksi muuallekin maailmalle.

On myös puhuttu, että Kivikon urheilupuistoon suunniteltu sisäampumaurheilukeskus siirtäisi ampumaharrastuksen imagolisesti ja toiminnallisesti sekä olosuhteiltaan 2000-luvulle. Eikä tämä ole vain metropolialuetta koskeva, vaan valtakunnallinen hanke.

– Sisäampumaurheilukeskuksen uudet palvelut houkuttelisivat kävijöitä eri puolilta Suomea sekä varmasti myös Venäjältä, Virosta ja muista Pohjoismaista. Se olisi siten myös merkittävä uusi turistikohte Helsinkiin, Ripatti summaa.

MUUTAMAN VUODEN takaisen Kivikon hankekuvauksen viimeinen lause kuuluu: ”Vuonna 2018 Sisäampumaurheilukeskus Napakymppi ottaa vastaan ensimmäiset asiakkaat.” Siihen ei ihan ehditä, mutta alun perin villiksikin visioksi kuvattu hanke saattaa sittenkin olla totta ehkä vain parin vuoden kuluttua, sillä valoa alkaa todellakin olla näkyvissä.

Toivoa vain sopii, että kaivattu sisäampumaurheilukeskus nousee jo alueella olevia palveluja täydentämään. ⚙️

B725

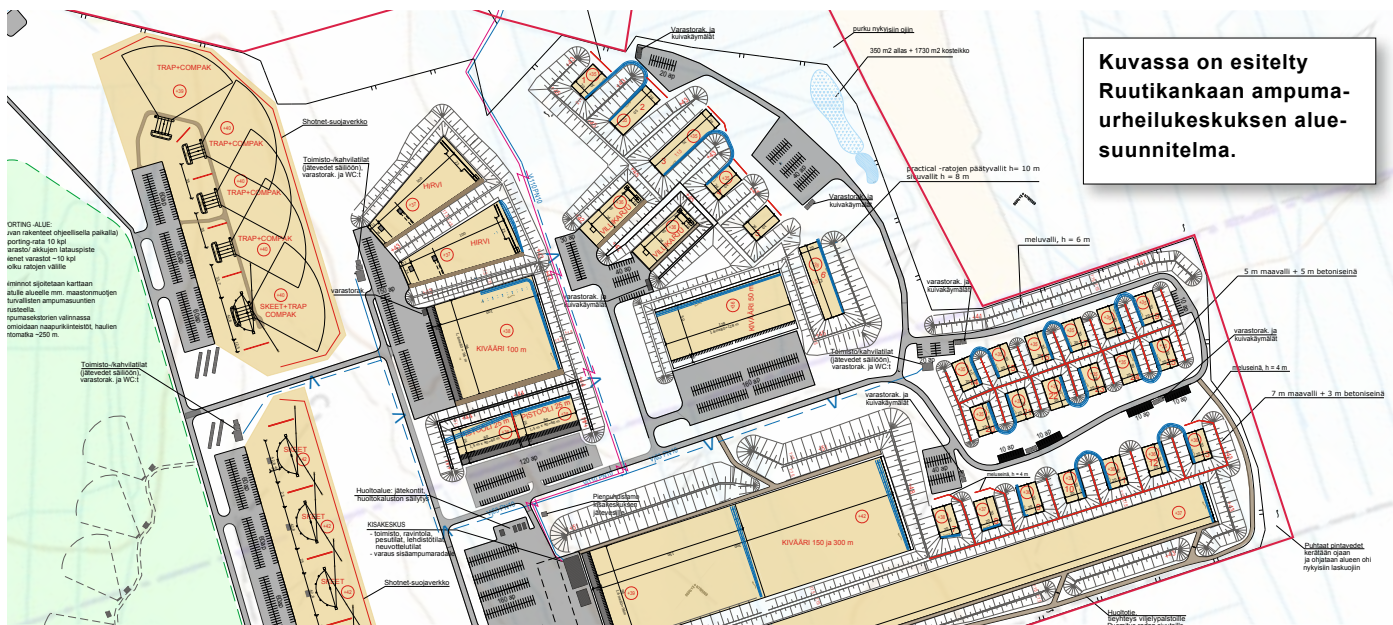
Browningin legendaarinen kestävyys

B 725 SPORTER ADJ

B 725 PRO TRAP ADJ. HI-RIB

B 725 PRO SPORT ADJ.

Ruutikankaalla kova draivi päällä

Teksti LASSI PALO Kuva OULUN SEUDUN AMPUMAUrHEILUKESKUS

Ruutikankaalle suunniteltu uusi ampumaurheilukeskus etenee aikataulusaan ja yhteen hiileen puhaltaen, sanoo **Timo Haataja**, joka toimii valtavan hankkeen tiedottajana. Hän tosin kutsuu itseään mieluummin pr-päälliköksi tai jokapaikanhöyläksi, koska tehtäviä on niin paljon.

Se ei kuitenkaan ampumaurheilusta palavasti innostunutta miestä haittaa:

– Meillä on kova draivi päällä, erittäin kova! Olen ollut harvoin mukana tällaisessa hankkeessa, jossa yhteishenki on hyvä eikä ongelmia ole ollut. On ollut käsittämätöntä huomata, että kaikki – niin maakuntaliitto, kunnat kuin viranomaisetkin – tekevät töitä tämän merkittävän hankkeen puolesta.

RUUTIKANKAALLE suunniteltu uusi ampumaurheilukeskus sijaitsee valtatie 8:n länsipuolella, Limingasta noin kymmenen kilometriä Raahan suuntaan Limingan ja Lumijoen kuntien omistamilla kiinteistöillä. Keskus on maa-alaltaan noin sata hehtaaria, ja sinne rakennetaan kolmessa vaiheessa yhdeksän haulikorataa, viisi kiväärirataa, kaksi hirvirataa ja villikarjurataa, yksi pistoolirata, 25 practical-rataa ja sportingrata.

Ampumaurheilukeskuksessa arvioidaan ammuttavan haulikolla 750 000 laukausta ja luotiaseilla 3,5 miljoonaa laukausta vuodessa. Ruutikankaalla on mahdollista harrastaa kaikkia ampumaurheilulajeja paitsi ampumahiihtoa. Ampumahiihtäjille varataan harjoittelumahdollisuus.

Ensimmäisessä vaiheessa eli tämän vuoden aikana valmistuu viisi haulikkorataa sekä kaksi hirvirataa. Hauliverkko korvaa Ruutikankaalla maavallit. Haatajan mukaan näin säästetään pinta-alaa, sillä maavallin pitäisi olla kuusitoista metriä korkea, 90 metriä leveä ja kilometrin pitui-

nen. Pinta-alan lisäksi kyse on myös verkon käytettävyydestä:

– Se pysyy oikeassa mitassa ja kerää haulit talteen eli puhumme kierrätyksestä. Hauliverkko on innovatiivinen tuote, jollaisista ei ole Suomessa eikä muuallakaan Pohjoismaissa. Ympäristöviranomaiset ovatkin olleet siitä erittäin kiinnostuneita, Haataja kertoo.

RAHOITUS ON tietysti kaikki kaikessa, Haataja toteaa. Häntä harmittaa eräessä sanomalehdessä ollut otsikko, jonka mukaan ”Ruutikankaalle suunniteltu Pohjoismaiden suurin ampumaurheilukeskus on yhä vaille rahoitusta”. Haatajan mukaan ei siis missään nimessä ”yhä”, sillä tarkan rahoitusuunnitelman on alunperinkin suunniteltu valmistuvan maaliskuussa.

– Sen jälkeen alamme hakea tukea eri paikoista, ja kun rahat alkavat olla kasassa, siirrymme rakennusvaiheeseen, joista ensimmäinen siis valmistuu tänä vuonna. Asiat etenevät hyvin.

Ruutikankaan kokonaisbudjetti on runsaat kymmenen miljoonaa euroa. Tukea haetaan muun muassa Opetus- ja kulttuuriministeriöltä.

Kahdenkymmenen henkilön myyntiorganisaatio tekee Haatajan mukaan koko ajan töitä rahoituksen hankkimiseksi. Kaikki rahoituskanavat ovat auki.

Ampumaurheilukeskus ottaa lainaa, ja keskuksen nimi on kaupan, ja kuten julkisuudessa on aiemminkin kerrottu, rahaa voisi herua paitsi valtiolta ja EU:lta myös sponsoroinnista kiinnostuneilta ase- ja patruunavalmistajilta.

– Meillä on ollut myös mielenkiintoisia päänavauksia Keski-Euroopan ja Aasian suuntaan, Haataja sanoo, muttei paljasta tämän enempää.

JOS KAIKKI suunnitelmat toteutuvat, ampumaurheilulla on edessään huikea vuosi 2019. Varmaa on se, että Ampumaurheiluliitolla on tuolloin 100-vuotisjuhlavuosi, mutta kuten tätä lehteä lukemalla huomaa, paljon muutakin on suunnitteilla ja voi tapahtua.

Helsingin Kivikkoon suunniteltu sisäampumaurheilukeskus on nytkähtänyt jälleen isoja askeleita eteenpäin, ja siellä saatetaan ampua ensimmäiset laukaukset parin vuoden kuluttua. Ruutikankaalle pitkään kaavailun ampumaurheilukeskuksen ensimmäiset ampumaradat on siis tarkoitus saada käyttöön ensi kesänä. Avajaisia vietetään runsaan kahden vuoden kuluttua juhannuksena.

– Mikä tuolloin on sitten valmista, jää nähtäväksi, mutta avajaiset ovat tuolloin, Haataja sanoo.

Hän tekee töitä Ruutikankaan hyväksi talookooperiaatteella. Sydämensä ampumaurheilulle menettäneellä miehellä on kaino toive:

– Jos avajaisissa saisi sitten ampua yhden ilmaisen kierroksen!

MAALISKUUSSA SELVIÄÄ, järjestetäänkö Suomessa haulikkolajien maailmancup Ampumaurheiluliiton juhlavuonna. Maailmancupia on haettu, ja se järjestettäisiin Hollolan Hälvälässä.

Haataja pitää ampumaurheilun super-voutta ”huikeana visiona”.

– On sattumaa, että suunnitelmat osuvat samalle vuodelle – SAL, Kivikko ja Ruutikangas. Se olisi mielettömän hieno tilaisuus nostaa lajin statusta. Toivottavasti suunnitelmat toteutuvat mahdollisimman hyvin, hän toivoo ja naurahtaa:

– Pidetään kaikki sormet ja varpaat pystyssä, jotta näin tapahtuu. 🛠️

Lisätietoa: www.ruutikangas.fi

Kontti – ratkaisu moniin ongelmiin

Ville Maijanen on ollut kehittämässä ympäristöystävällistä luodinkeräysnovaatiota ampumaradoille. Hänen mielestään merikontti sopii hyvin tehtävään.

Teksti LASSI PALO
Kuvat VILLE MAIJANEN

Ampumaurheiluliitto myönsi joulukuussa Vuoden ympäristöteko -palkinnon **Ville Maijaselle** ja **Pauli Harjulalle**. He saivat palkintonsa siirrettävän ja ympäristöystävällisen merikontti -luodinkeräysnovaation kehittämistä ulkoampumaradoille.

Maijasen vetämä erillinen tutkimushanke on kulkenut nimellä Ampumaradan luodinkeräilyn järjestäminen BAT-periaatteella merikonttiratkaisussa.

Tutkimushankkeen tavoitteena on ollut kehittää luotettava, turvallinen ja kustannustehokas ratkaisu luotien talteenottamiseksi valtakunnallisesti kaikilla ampumaradoilla vapaasti hyödynnettäväksi.

Hankkeen tuloksena ovat syntyneet

Mikä konttihanke?

- ✘ Merikontti on tutkimushankkeen kuluessa tuotteistettu soveltuva kahteen vaatimustasoltaan erilaiseen käyttötarkoitukseen eli 1) .22LR kaliiperisille aseille ja 2) korkeapainekivääreille.
- ✘ Hankkeesta on vastannut Espoon Ampumaratayhdistys. Kehitys- ja testausvaiheet on tehty Pohjois-Espoon Lahnuksen ampumarata-alueella. Hanketyöryhmään ovat kuuluneet Maijasen lisäksi Markku Vehmas ja Yrjö Paananen. Valvojana on toiminut Opetus- ja kulttuuriministeriön nimeämä ohjausryhmä, johon ovat kuuluneet OKM:n lisäksi edustajat Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastosta, Suomen ympäristökeskuksesta, Puolustushallinnon rakennuslaitoksesta ja Ampumaurheiluliitosta.
- ✘ Hankkeen ovat tuellaan mahdollistaneet Opetus- ja kulttuuriministeriö sekä Urlus-Säätiö.

muun muassa valmiit rakennepiirustukset ja työselostukset, joiden avulla ampumaradan haltija voi tilata toimivan BAT-periaatteen (parhaan käyttökelpoisen tekniikan

määritelmä) mukaisen luotienkeräysratkaisun haluamaltaan toimittajalta tai valmistaa sen itse.

LUOTETTAVA JA kustannustehokas ratkaisu mahdollistaa siis luotien talteenoton, jolla estetään maaperän pilaantuminen. Luodit pysäytetään turvallisesti ja estetään kimmokkeet. Lyijy kerätään kontin maaperästä eristettyyn kuivaan sisätilaan. Taululaitteet ovat kontin sisällä suojassa sääolosuhteilta ja ilkivallalta.

– Konttiratkaisu mahdollistaa ampumaratatoiminnan jatkamisen myös pohjavesialueilla, Maijanen kertoi joulukuussa Ampumaurheiluliiton liittokokoukseen osallistuneille.

Maijanen on dokumentoinut tarkasti merikonttihankkeen kaikki työvaiheet. Hänen viestinsä on, että ampumaratoja ylläpitävien kannattaa katsoa hankemateriaali läpi.

– Konsepti voi vastata joihinkin ampumarataoperaattorin käytännön haasteisiin. Se ei ole ratkaisu kaikkiin ongelmiin, mutta joihinkin varmasti. Kannattaa siis tutustua asiaan; josko siellä olisi meille jotain, Maijanen sanoo.

KUTEN MAIJANEN hankedokumentaation johdannossa kirjoittaa, osin ampumaratalain johdosta ”tarvitaan ampumaratojen rakentamista, kunnossapitoa ja käyttöä varten entistä tarkempi ohjeistus”.

Korkeapaine-kiväärkontin alarakenteet – erityisesti elektronisen taululaitteen alaosa – on helppo suojata etuvallilla. Kaivukoneella rakentaminen sujuu vaivattomasti.

Konttiin on asennettu ampumahiihtotaululaitteet sekä vanerilevytaustat, joihin halutut pahvitaulut voidaan kiinnittää nitojalla. Yrjö Paananen tarkastelee valaistuksen laatua asennuksen jälkeen.

Korkeapainekiväärin luoti pysäytetään polyuretaani-granulaattimassaan. Kuvassa väliaikainen maalitaulu ennen Megalink-järjestelmän asennusta.

– Luotien talteenottaminen tulee olemaan ympäristölupavaatimusten takia sekä uusien että vanhojen ampumaratojen keskeisiä tehtäviä. Tavoitteellisesti luotiaseradoilla kaikki ammutut luodit on otettava luotettavasti talteen taikka käytettävä maaperästä eristettyjä ja katettuja taustapenkkoja, jotta luotien sisältämä lyijy ei pääse liukenemaan maaperään, Maijanen toteaa johdannossaan.

Hän toivoo, että konttikonsepti yleistyy niin Suomessa kuin muuallakin maailmassa. Hän pitää sitä ”toimivana”, jota se varmasti onkin.

– Se on fakta, että jatkossa ympäristöluvissa yleistyy velvoite toteuttaa luodinkeräys. Kun näin tapahtuu, se täytyy jotenkin ratkaista. Ympäristöluvan lupamääräyksiä ei voi kiertää, eikä velvoitteesta pääse eroon. Vaikka kontti jotain maksaakin, on se kuitenkin edullinen tapa toteuttaa luodinkeräys.

– Ohjeet ovat nyt olemassa, ja niihin kannattaa perehtyä. Suomessa on 500–600 toimivaa ampumarataa, joista suurin osa pieniä, ja olosuhteet vaihtelevat suuresti. Moni taistelee ympäristölupien kanssa. Nyt olisi maaperän pilaantumisen estämisen ratkaisu olemassa, ja sitä varten voi ja kannattaa hakea EU:n hanketukea. Kehotan olemaan hereillä paikallisen Leader-rahoituksen osalta, Maijanen painottaa.

– Sama problematiikka ja saman tasoiset

ympäristövaatimukset ovat muuallakin niin sanotussa sivistyneessä Euroopassa. En keksi syitä, miksei merikontti olisi käyttökelpoinen ratkaisu muuallakin kuin Suomessa. Jos yksikin ampumarata säilyy käytössä tämän ratkaisun ansiosta, olen tyytyväinen. Pääongelmat ulkoradoilla ovat melu ja maaperän pilaantuminen. Ampumaratojen parasta käyttökelpoista tekniikkaa (BAT) edustavalla merikonttiratkaisulla poistetaan mainituista jälkimmäinen, jolloin lupateknisesti voidaan keskittyä melun hallintaan. 🌀

Lähde: Ampumaradan luodinkeräilyn järjestäminen BAT-periaatteella merikonttiratkaisussa, hankedokumentaatio 22.12.2016 www.espoonampumarata.fi/konttihanke

Pohjois-Espoon Lahnuksen pienikaliiperisten radan neljä eri prototyyppi-luodinkeräyskonttia rakennusvaiheessa. Sopiivaan kulmaan avautuvat luukut ohjaavat ohilaukaukset kontin sisään.

Kontin etuja

🌀 Parantaa merkittävästi ympäristönsuojelun tasoa ulkona sijaitsevilla ampumaradoilla.

🌀 Vähentää ratojen rakentamistarvetta, koska sama kontti voi sisältää usean eri ammuntilajin edellyttämiä taululaitteistoja (pahviset-, elektroniset-, kääntyvät-, sivuittain liikkuvat- sekä ampumahiihtotaululaitteet).

🌀 Saattaa olla tulevaisuudessa pienten ratojen ainoa kustannustehokkuudeltaan käyttökelpoinen luotiloukkuratkaisu erityisesti haasteellisilla pohjavesialueilla ja siten mahdollistaa lähiliikuntapaikaverkoston säilymisen nykyisellään.

🌀 Parantaa merkittävästi luotiriemun talteenottoa ja sen jälleenhyödyntämistä.

🌀 Lisää edelleen ratojen turvallisuutta ohjaamalla mahdolliset ohilaukauksetkin kontin sisään.

🌀 Voi joko kokonaan tai osittain vähentää muiden ampumaratarakenteiden tarvetta, esimerkkinä vaikkapa taustapenkka.

🌀 Helposti lukittavana kokonaisuutena mahdollistaa ratalaitteiston turvallisen säilyttämisen suojassa niin sääolosuhteita kuin ilkvallaltakin sekä

🌀 Mahdollistaa helposti liikuteltavana rakennelmana ampumaratalaitteiston siirtämisen tilapäistä ampumatapahtumaa varten ilmenevien tarpeiden mukaisesti.

200 miljoonaa matkaa vuodessa

KONTTI ON tavarankuljetussäiliö, jota voidaan siirtää kuljetusvälineestä toiseen ilman sisällön uudelleenlastausta. Se on myös rahtitavaraaliikenteen mittayksikkö (TEU), joka vastaa kuuden metrin pituisia konttia. Kontteja voidaan käyttää tavarankuljetuksen lisäksi myös sisältä varusteltuina parakkeina toimisto- sekä muina työ- ja huoltotiloina.

KONTTI ON YKSI tärkeimmistä logistisista keksinnöistä. Se otettiin käyttöön vuonna 1956. Vuonna 2015 merikuljetuksissa noin 90 prosenttia irtotavaraalastista kuljetetaan konteissa ja koko meriliikenteestä yli 60 prosenttia on konttiliikennettä.

Konttialuksia on yli 6 000. Vuosittain kontit tekevät noin 200 miljoonaa matkaa.

✘ KSF solmi syksyllä 2014 Kisakallion Urheiluopiston kanssa yhteistyösopimuksen, jota on sittemmin jatkettu Tokion olympialaisiin 2020 saakka.

✘ KSF onkin jo järjestänyt Kisakalliossa EYL-kilpailun lisäksi muun muassa Suomi-Viro-maaottelun, kaksi EM-näyttökilpailua ja ilma-asecupin.

✘ Kaikille avoin harjoitusleiri järjestetään 6.-8. lokakuuta.

KSF:n puheenjohtaja Lennart Långström (vas.) ja Ampumaurheiluliiton nuorisopäällikkö Timo Rautio tutustumassa rataa.

KUVA VASEMMALLA Anton Ekberg (edessä), Artturi Aarni ja Alec Suursalmi harjoittelemassa KSF:n uusitulla ilma-aseradalla.

KSF hyvässä myötätuulussa

Teksti & kuvat LASSI PALO

Kirkkonummelainen Kyrkslätt Skytteförening etenee myötätuulussa.

Kyrkslätt Skytteförening (KSF) on noin 120 urheiluammunnan harrastajan tiivis ja hyvähenkinen yhteisö. Lämpimän kotoisan ilmapiirin aistii, kun lapsia ja nuoria tulee Gesterbyn koulukeskuksessa sijaitsevalle ilma-aseradalle. Ovi käy tiuhaan tammikuun viimeisenä tiistaina. Kaikki huomioidaan, ja kaikkien kanssa vaihdetaan kuulumisia.

KSF:n jäsenmäärä onkin nousussa – kiitos ampumaurheilukoulujen ja runsaasti kävijöitä houkutellessa Open house -päivien. Paljon muutakin on ollut ja on Kirkkonummella tekeillä: uusittu ilma-aserata, Vuohimäen ratahanke ja ensi vuonna Kisakalliossa järjestettävät ilma-aseiden SM-kilpailut.

Yksin ei ole tarvinnut asioita kuitenkaan mieltä eikä tehdä, sillä KSF uskoo yhteistyön voimaan, puheenjohtaja **Lennart Långström** sanoo. Seuralla on yhteistyösopimuksia Rauman Seudun Urheiluampujien, Porkkalan Ampujien, Raseborgs Skyttaren ja Kisakallion Urheiluopiston kanssa. Lisäksi se on järjestänyt hauliukkoammuntatilaisuuksia Sibbo Skyttegilletin kanssa.

KSF:N TOIMINTALINJA on se, että se on avoin yhteistyölle kaikkien niiden tahojen kanssa, joiden arvomaailma on yhteinen seuran kanssa. Eli KSF vaatii itseltään ja yhteistyökumppaneiltaan urheilun reilun pelin periaatteiden kunnioittamista.

KSF:lle myönnettiin Sinettiseuratus marraskuussa 2015. KSF:n tärkeimmät kulmakivet ovatkin lasten ja nuorten ampumaurheilukoulu, harrasteammunta ja huippu-urheilu.

– Mistä meidän hyvä ”draivimme” tulee? Kyllä se tulee huippu-urheilusta. Meillä on kova ja realistinen tavoite: saada joku ampujistamme Tokion olympialaisiin 2020, Långström sanoo.

KSF:stä nimettiin kolme nuorta urheiluampujaa maaliskuussa Sloveniassa järjestettäviin ilma-aseiden EM-kilpailuihin, kun Ampumaurheiluliitto valitsi Suomen joukkueeseen **Sebastian Långströmin**, **Henna Viljasen** ja **Jenna Kuisman**.

Ari Dufvelinin vetämä eliittitoiminta on sekin siis hyvässä vauhdissa, ja lisää on luvassa, sillä KSF virittelee valmennusyhteistyötä kivääriammunnan legendan **Juha Hirven** kanssa.

– Valmennus on ollut hyvää Dufvelinin, **Kirsi Rönnqvistin**, **Michael** ja **Jan Liljebegin** johdolla, mutta Juhalla on meille paljon annettavaa. Hän tietää paljon, ja hän on esikuva, Långström kehuu.

KSF:LLÄ ON naapuriseura Porkkalan Ampujien kanssa sopimus Gesterbyn ilma-aseradan käytöstä ja suunnitellun Vuohimäen ratahankeen toteutuksesta. Molemmat seurat ovat osallistuneet hankkeiden kustannuksiin.

Viimeisin projekti on ollut lokakuussa valmistunut ilma-aseradan remontti. Tila saneerattiin perusteellisesti, ilmastointi uusittiin ja radasta tuli esteetön. Sinne rakennettiin uudet ampumapöydät, ja taustaseinä uusittiin. Seura hankki lisäksi siirrettävät sähköiset taululaitteet, joita voidaan radalla

käyttää. Gesterbyssä voi nyt ampuu Siuksen tauluihin, ja urheiluampujat voivat nauttia myös liikkuvaan maalin ja ilmaolympiapiis-toolin uusista tauluista. Långström antaakin isot kiitokset **Torsti Annalalle**, **Kim Moringille** ja **Jan Nygårdille** tehdystä työstä.

KSF:n tuorein yhteistyösopimus on solmittu RSA:n kanssa. Seurat järjestivät viime vuoden huhtikuussa nuorten Euroopan liigan pohjoisen alueen karsintakilpailut Kisakalliossa. KSF:lle myönnetty ilma-aseiden SM-kisat tullaan nekin järjestämään seurojen välisenä yhteistyönä.

KSF:N MENETETTYÄ Masalan ulkoradan loppuvuodesta 2015 solmittiin yhteistyösopimus RS:n kanssa Inkoon ulkoradan käytöstä. KSF järjestää Inkoossa harjoituksia, ja Inkoon ilma-aserata on myös seuran käytettävissä.

KSF:n ampujat ovat saaneet RS:ltä usein apua aseteknisiin ongelmiin (**Ralf Westerlund**) ja myös valmennukseen (Westerlund ja **Christer Lassus**). Mahdollisuus käyttää Inkoon rataa on tärkeä myös tulevaisuudessa.

– Vuohimäen suunniteltu rata on pieni, tarkoitettu päivittäisharjoitteluun eikä mahdollista suuria ulkoratatapahtumia, haulikko- eikä metsästyskivääriammuntaa tai ampumahiihtoa ja -juoksua, Långström sanoo.

Långströmin mukaan ”parhaassa tapauksessa” Vuohimäellä ammuttaisiin vuonna 2019.

– Ratahanke on edennyt niin nopeasti kuin se voi tässä demokratiassa. Radalla tullaan sallimaan vain matalapaineaseita. Siitä tulee erittäin hiljainen, nollapäästöinen ja ehdottoman turvallinen.

Paljon on kaikkea siis tekeillä?

– On syytä ollakin, Långström hymyilee. 🚩

”Estradi haltuun asiantuntemuksella!”

Ampumaharrastusfoorumin seminaarissa ammunnan harrastajia kehoitettiin ottamaan estradi rohkeasti haltuun asiantuntemuksella.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaharrastusfoorumi (AHF) järjesti perinteisen seminaarinsa helmikuun alussa Helsingissä. Tilaisuuden avasi AHF:n uusi puheenjohtaja **Saku Liehu**, joka toimii Reserviupseeriliiton järjestösihteerinä. Hän toivoi, että lakeja suunniteltaisiin jatkossa EU:ssa ”entistä paremmin”.

– Nyt tuntuu siltä, että lakeja suunnittelevat asevastustajat ja turvallisuusviranomaiset. Asiantuntevat harrastajat pitäisi saada mukaan valmistelutyöhön, koska me haluamme viedä yleistä turvallisuutta eteenpäin.

Sisäministeri **Paula Risikko** (kok) sanoi, että sisäministeriö ”tekee kaikkensa”, jotta suomalaisella ampumaharrastuksella on jatkossakin tilaa toimia ja edellytykset kehittyä.

– Ampuma-aseiden lupaprosessiin ehdotetaan uudistuksia. Tavoitteena on sujuvoittaa ja nopeuttaa aseiden lupaprosessin aseturvallisuudesta tinkimättä.

Risikko korosti, että AHF on tärkeä yhteistyökumppani, jonka kanssa keskustelu on ollut avointa ja ilmapääri hyvää.

– Toivottavasti nämä säilyvät, ja miksei säilyisi, kun ne ovat tähänkin asti toimineet. Seminaarissa on hyvä henki, ja kaikki ovat samassa veneessä. Siitä syystä alkää keikuttako sitä, Risikko totesi.

EUROPARLAMENTAARIKKO Jussi Halla-aho ja Sisäministeriön johtava asiantuntija **Johanna Puiro** kävivät läpi asedirektiivivalmistelua EU:ssa. Direktiivistä päätetään niin sanotussa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä, ja virallinen hyväksyntä tulee Euroopan parlamentin täysistunnossa todennäköisesti maaliskuussa ja sen jälkeen neuvostossa. Suurin osa säännöksistä on laitettava kansallisesti täytäntöön viiden toista kuukauden kuluessa direktiivin voimaantulosta.

Keskeiset muutokset liittyvät muun muassa aseiden luokitteluun, poikkeuslupiin ns. A-luokan aseissa, etäkauppaan, aseiden merkintään, asetietojärjestelmään ja tietojenvaihtoon sekä lääkärintarkastuksiin.

Halla-aho kiitti harrastajakuntaa siitä,

Sisäministeri Paula Risikko ja Ampumaharrastusfoorumin uusi puheenjohtaja Saku Liehu AHF:n seminaarissa Katajanokan Kasinolla.

että se on toiminut ”ansiokkaasti”, sillä to-della vähän on nähty sitä, että yksi laji nousi esiin ja väheksyisi muita, hän totesi. Hän toi myös esiin näkemyksensä, jonka mukaan suuri osa poliitikoista ei ole asevastaisia, vaan tietämättömiä.

– Jos asia ei kosketa henkilökohtaisesti, on se helppo kieltää, Halla-aho sanoi.

POLIISIHALLITUKSEN asehallintopäällikkö **Mika Lehtonen** kertoi kokemuksia ampuma-ase- ja ampumaratalakien uudistuksista. Hän muun muassa nosti esiin ratavastavan ilmoittamisen.

– Määräaika siirtymäsäännöksessä on kaksi vuotta, ja se päättyy 1. joulukuuta. Ilmoituksia on tullut toistaiseksi vähäinen määrä, ja niiden sisältö on ollut vaihtelevaa. Toiveenamme on, että ilmoitukset tehtäisiin ajoissa ja niissä mainittaisiin ampumarataluvan tiedot. Ilmoitukseen olisi hyvä liittää myös kopio ampumarataluvasta.

JOHANNA KARI Sisäministeriöstä kävi läpi kansallisen aselainsäädännön joustavoittamisen. Valtioneuvosto antoi 19. tammikuuta eduskunnalle hallituksen muutosesitykset ampuma-aselakiin, rikoslakiin ja poliisilakiin. (Tiivistelmä on Sisäministeriön verkkosivuilla: www.intermin.fi/fi/ajankohtaista)

AHF:N RATA-ASiantuntijana toiminut **Lotta Jaakkola** kertoi kokemuksistaan ampumaratojen ympäristölupaprosesseista.

– Epätoivoa on ollut havaittavissa, ja ne on koettu hankaliksi. Voimme kuitenkin parantaa tilannetta, hän lohdutti.

– Hakemukset on tehty hyvin ja yksityiskohtaisesti liittyen aseisiin ja ampumiseen. Niistä kuitenkin puuttuvat usein ympäristönkuvaus, ympäristövaikutusten arviointi, BAT ja riskinarviointi. Viranomaisen laatimassa ympäristöluvassa sitten

velvoitetaan tutkimaan maaperä, teettämään melumittaukset ja mallinnukset sekä puhdistamaan – ilman, että tiedettäisiin, onko teetettävillä tutkimuksille ja toimenpiteille perusteita.

Jaakkolan mukaan käsikirjoitus annetaan siis ulkopuolisen kirjoitettavaksi, ja sitten paikkaamiseen tarvitaan konsultteja, jolloin kustannukset nousevat. Hän kysyi, mikä on kaiken tämän hyöty ja tarkoituksenmukaisuus.

– Halvemmalla pääsee ja tehokkaampi vaihtoehto on

teh-dä esiselvitys, jossa luodaan kokonaiskuva ja hahmotetaan merkittävät vaikutukset ja jossa tutkimusresurssit kohdistetaan merkittäviin vaikutuksiin ja jossa on riskiarviointi. Mustan laatikon sijaan siis on käsitys siitä, mihin mennään.

Jaakkola kannusti myös positiiviseen ja aktiiviseen vaikuttamiseen:

– Onnistuminen ei ole sattumaa, ja prosessin alkuvaiheeseen kannattaa satsata. Avainasemassa ovat laadukkaasti tehdyt perustyöt ja lupahakemus. Asennemuutosta tarvitaan siinä, mennäänkö virran mukana vai otetaanko estradi haltuun. 🌱

Europarlamentaarikko Jussi Halla-aho.

Vasta- valituilla jäsenillä runsaasti ideoita

Teksti & kuvat LASSI PALO

”Yksin olemme hyvin vähän, yhdessä paljon enemmän”, sanoo Martti Purmonen, yksi Ampumaurheiluliiton uusista hallituksen jäsenistä.

Viime joulukuussa pidetyn SAL:n varsinaisen kokouksen jälkeen järjestetyssä liittovaltuuston kokouksessa **Jaakko Hyvätti** valittiin **Vesa Nissisen** tilalle hallituksen jäseneksi (2017). Muut uudet hallituksen jäsenet (2017–18) ovat **Timo Haataja** ja **Martti Purmonen**.

Haataja on Oulun Seudun Haulikkoampujien puheenjohtaja, Oulun seudun ampumaurheilukeskuksen tiedottaja ja hallituksen jäsen sekä Pohjois-Pohjanmaan aluejaoston jäsen.

Helsingiläinen Hyvätti, 46, kuuluu Hauliklahden Urheiluampujiin ja on Etelä-Suomen aluejaoston puheenjohtaja. Hänet valittiin liittovaltuustoon 2014.

Purmonen, 66, on toiminut Kuusankosken Ampujien puheenjohtajana vuodesta 2012 lähtien. ⚙️

”Ensimmäinen kehityskohta on tiedon louhiminen jäsenistöstä ja toiminnasta. Viime vuosina on ollut jäsenmäärän kasvua. Etsitään mistä se johtuu ja vahvistetaan sitä.”

Jaakko Hyvätti

Viisi kysymystä uusille hallituksen jäsenille

1. Miksi lähdit liittohallituksen toimintaan mukaan?
2. Mitkä ovat kolme tärkeintä kehityskohtaa ja vahvuutta liiton toiminnassa?
3. Millaisena näet liiton roolin suomalaisessa urheilu- ja liikuntaelämässä?
4. Miten luonnehdit pian 100-vuotisjuhliiaan viettävää Ampumaurheiluliittoa?
5. Entä vasta alkanut uusi olympiadi eli ”Road to Tokyo” – mitä odotat?

Timo Haataja

1. Haluan kehittää urheiluumuntaa Suomessa, erityisesti lähellä sydäntäni on Pohjois-Suomi.

Ampumaurheilun kehittäminen vaatii kovaa työtä ja SAL:n hallituspaikka on yksi parhaimpia mahdollisuuksia tähän.

2. Tasa-arvoisuuden kehittäminen lajien välillä, ampumarataverkoston kehittäminen ja avoimuuden lisääminen. Vahvuuksia ovat esimerkiksi liiton koko eli voimme ajaa asioita kansallisesti ja kansainvälisesti, ammattitaito ja historia.

3. SAL on merkittävä tekijä suomalaisessa urheilu- ja liikuntaelämässä nyt ja tulevaisuudessa. Meidän täytyy keskittyä urheiluumunnan kehittämiseen ja tunnetavuuden parantamiseen. Tämän kautta saamme uusia harrastajia ja mahdollisesti niitä tulevaisuuden huippuja. SAL pyrkii myös aktiivisesti vaikuttamaan lainsäätäjiin erilaisissa ampuma-aseisiin liittyvissä aloitteissa.

4. Pitkä historia takana ja tätä pitää ehdottomasti hyödyntää tulevaisuudessa. Emme myöskään saa unohtaa uudistumista eli ”ainoa mikä on pysyvää, on muutos...”

5. Edelliset olympialaiset olivat luonnollisesti pettymys kaikille, ja tulevilla olympiadiilla on pyrittävä saamaan parempia tuloksia aikaiseksi. Valmennusjohto ja maajoukkueampujat ovat varmasti nälkäisiä, ja liiton tehtävä on tukea heitä tällä matkalla.

Martti Purmonen

1. Urheiluelämä on tullut minulle tutuksi seuratoiminnan kautta. Kun tuli tilaisuus päästä tarkastelemaan ampumaurheilua liittohallituksen tasolta, oli vaikea olla tarttumatta tilaisuuteen. Vaikuttimena on halu vaikuttaa, tuoda omia näkökulmia esillä ja olla mukana kehittämässä lajin tulevaisuutta. Tekemällä uusien ihmisten kanssa voi myös oppia uutta ja avartaa omia näkökulmia.

2. Vahvuus on pitkä perinne ampumaurheilussa ja sitä kautta syntynyt kokemus ja osaaminen. Vaara on silloin, että asiat rutinoituvat ja sekä totuudet että tavat muuttuvat yhdennäköiseksi. Silloin kehityskohteeksi tulee se, miten tämä vaara vältetään ja hyvien asioiden säilyttämisen rinnalla saadaan synnytettyä kehittävä, innostava ja uudistava henki ja ilmapiiri. Vahvuus on tietysti myös se, että ampumaurheilu on arvostettua huippu-urheilua. Tämän arvostuksen synnyttää erityisesti urheilullinen menestys, joka ei ole itsestään selvää. Se vaatii lahjakkaita yksilöitä, erinomaisia valmentajia ja kehitykselle suopeita olosuhteita. Siitä syntyy taas kehityshaaste. Miten myös jatkuvuus varmistetaan ja saadaan lajin pariin lisää nuoria ja tulevia menestyjiä. Kolmantena vahvuutena ottaisiin tähän ihmisten halun hoitaa asioita hyvin. To tuuhan on, että yksin olemme hyvin vähän, yhdessä paljon enemmän.

3. Kyllä minä näen, että liittoa arvostetaan. Ongelma on kuitenkin siinä, että ammunta ei urheilulajina näy julkisuudessa niin kuin monet muut nuoria ja myös julkista sanaa kiinnostavat lajit.

4. Iäkäs ja arvostettu mutta nuorekas ampumaurheilun lipunkantaja ja ampumaurheilun kuvan rakentaja, joka luo edellytyksiä ja mahdollisuuksia harrastamiselle ja menestymiselle.

5. Odotan, että nyt jo tiedossa olevat mahdolliset menestyjät jaksavat pitää innostusta yllä ja edelleen kehittyä niin, että he ovat kisoissa parhaimmillaan. Samalla toivon, että nuoret tulisivat vahvasti esille ja haastamaan vanhempia mestareita.

Jaakko Hyvätti

1. Halusin olla käytännössä mukana liiton vaikuttamistoiminnassa laki- ja yhteiskunta-asioissa ja halusin oppia ja etsiä liiton toiminnasta ne asiat, joita parantamalla saadaan ampumaurheilu kiinnostavammaksi ja tunnetummaksi ja liiton jäsenmäärä kunnolliseen kasvuun.

2. Sen minäkin haluaisin tietää! Ehkäpä juuri siksi ensimmäinen kehityskohta on tiedon louhiminen jäsenistöstä ja toiminnasta. Viime vuosina on ollut jäsenmäärän kasvua. Etsitään mistä se johtuu ja vahvistetaan sitä. Toinen vahvuus on, että ampumaurheiluun suhtaudutaan juuri nyt ehkä hieman paremmin kuin joitakin vuosia sitten. Edistetään tätä asiaa lisäämällä näkyvyyttä nykyaikaisin keinoin niin sosiaalisessa kuin muussakin mediassa. Kolmas vahvuus on monipuolinen lajikirjo, jossa kaikilla on toisiltaan opittavaa. Ja tähän liittyen kehityskohta on kommunikation parantaminen, vapaan keskustelun edistäminen liiton sisällä. Vapaaehtoisesti toimivat ihmiset itseorganisoituvat ennalta arvaamattomilla tavoilla, jota ei voi keskusjohtoisesti määrätä.

3. Ampumaurheilu antaa kilpaurheiluun osallistumisen mahdollisuuden isommalle osalle suomalaisia kuin mikään muu urheilulaji. Kilpaurheilu, itsensä koetteleminen muita kilpailijoita vastaan, opettaa ihmiselle itsestään paljon. Sen mahdollistaminen esimerkiksi laajemmalle ikähaaralle on tärkeää.

4. Todella vaikea kysymys. Näen liiton siinä toimivien ihmisten yhteisönä, jossa jokainen toimillaan luo liitolle uutta luonnetta. Toisaalta näen liiton paljon oman toivekuvani mukaisena – kasvavana ja tunnettuna, jonka suuret harrastajajoukot ovat ottaneet omakseen, mikä ei ole kuitenkaan rehellistä sanoa vielä nykyään.

5. Toivon, että osaamme kohdistaa resursimme siten, että taas menestyksellä saadaan näkyvyyttä koko ampumaurheilulle. Monet muut kansainväliset kisat tässä välillä tukevat tätä tavoitetta, kun niihin saadaan myös menestystä.

Lopullista uutta sääntökirjaa odotetaan vielä

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) uudet säännöt on käännetty, ja Ampumaurheiluliiton verkkosivuilla ovat niin sanotut käänösversiot, joista näkee mitä kohtia säännöistä poistuu ja mitä tulee tilalle. ISSF:n verkkosivuille ilmestyi tänään (16.2.) lopullinen versio englanninkielisten sääntöjen ensimmäisestä painoksesta – Edellinen alustava versio julkaistiin jo joukkuun puolesta välissä eikä meillä ole tiedossa miksi lopullisen version julkaiseminen on kestänyt näinkin kauan, Ampumaurheiluliiton hallituksen, kilpailuvaliokunnan ja sääntötyöryhmän jäsen **Curt Sjöblom** ihmettelee.

– Valmiita, hyväksytyjä sääntöjä ei tämän takia vielä ole. Suomen Ampumaurheiluliitossa työ etenee niin, että nyt verrataan riviltä käännösten pohjana olleita sääntöjä lopullisiin ensimmäisen painoksen sääntöihin. 15. maaliskuuta pidettävässä hallituksen kokouksessa säännöt hyväksyttäneen, jonka jälkeen ne julkaistaan SAL:n sääntösivuilla netissä. Painetut kirjat tulevat todennäköisesti huhtikuun aikana.

Sääntöjen vertaaminen onkin työläs homma. Sjöblom suhtautuu hieman skeptisesti ISSF:n aikaisempaan ilmoitukseen siitä, että lopullisessa versiossa olisi vain formatointi- ja numerointimuutoksia. Neljä vuotta sitten tuli

LASSI PALO

Ilmakivääriampujat Espoo Openissa helmi-kuun alussa. Kuvassa Emmi Hyrkäs (vas.), Saana Peltonen ja Inka Havukainen.

kolmannessa versiossa – mikä tämä lopullinen versioikin on – vielä paljon varsinaisia sääntömuutoksia, hän muistaa.

– Tokion olympialajeistakaan ei olla vielä päätetty, joten muutoksia nyt julkaistuihin sääntöihin nähdään todennäköisesti vielä myöhemmin tänä vuonna.

SAL:n hallituksen tekemän päätöksen mukaan vuodenvaihteesta lähtien on noudatettu uusia vuoden 2017 sääntöjä englanninkielisinä (tai käänösversioita) kunnes saadaan hyväksytyt suomenkieliset säännöt. ⚙️

Lisää tietoa: www.issf-sports.org ja www.ampumaurheiluliitto.fi/

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun merkittävin veljessarja?

Kolhon veljekset, **Voitto, Lauri ja Yrjö**, olivat suomalaisen ampumaurheilun pioneereja. He kilpailivat olympiakisoissa ja menestyivät hyvin.

Vuonna 1885 syntynyt V.V. Kolho oli veljeksistä vanhin. Hän ampui jo Lontoon 1908 ja Tukholman 1912 olympiakisoissa, mutta parhaiten hän menestyi Antwerpenin olympiakisoissa 1920. Silloin hän sai sotilaskiväärin (makuu) joukkuekilpailussa pronssia.

Se oli dramaattinen pronssi, sillä aluksi Suomi näytti jäävän viidenneksi. Tarkistuksen jälkeen Suomi sai kuitenkin pronssia, Sveitsi jäi neljänneksi ja Ruotsi viidenneksi!

Yrjö Kolho oli mukana Antwerpenin olympiakisoissa 1920. Hän kuului kahteen hirviammunnan mitalijoukkueeseen. Kertalaukauksen joukkuekilpailusta tuli hopeaa ja parilaukauksen joukkuekilpailusta pronssia.

Lauri Kolho ampui Lontoon 1908 olympiakisoissa vapaakiväärillä 39:nneksi ja Tukholmassa 57:nneksi.

Yhteensä Kolhon veljekset ampuivat siis kolme olympiamitalia.

Diplomi-insinööri V.V. Kolho toimi Suomen ampumajoukkueen johtajana Helsingin olympiakisoissa vuonna 1952.

YKSITYSKOELMA

V.V. Kolho harjoittelee Lontoon olympiakisoissa 1908.

Ovatkohan Kolhon veljekset suomalaisen ampumaurheilun merkittävin veljessarja?

Tunnetko sinä muita menestyneitä sisarusarjoja tai sukuja ampumaurheilun parista? ⚙️

Lähetä sähköpostia Suomen Ampumaurheiluliiton 100-vuotishistoriaa kirjoittavalle Kalle Virtapohjalle osoitteella kalle.virtapohja@ampumaurheiluliitto.fi

Suomen ampumaurheilu kansain

Uusi vuosi ja olympiadi ovat alkaneet hyvillä tuloksilla, etenkin trapissa ja skeetissä. Myös ilmakiväärissä tulokset ovat hypänneet uudelle tasolle. Malagan ja Kyproksen GP-kisoissa useita haulikkoampujia oli finaaleissa, ja lisäksi saaliina oli upeita tuloksia nuorten sarjoissa.

Kiväärissä tehty kova työ alkaa näkyä hyvinä tuloksina; ilmakiväärin kovissa IWK-kisoissa Münchenissä oli kaksi ampujamaamme finaaleissa.

Olemme vielä olympialajien ykkösprioriteetitilajina mukana tukien osalta. Valmistautuminen Tokioon (2020) on alkanut, ja se näkyy olympiadin aikana entistä huolellisempaan valmistautumisena. Olemme tarkentaneet A-maajoukkuekriteerejä ja tarkennamme edelleen kohti Tokiota. Keskitämme panostukset parhaille urheilijoillemme, joilla tulostensa perusteella on realistiset mahdollisuudet kilpailla paikoista olympialaisiin.

OLEMME VIELÄ eri vaiheissa eri lajiryhmissä: kun vertaillaan eri lajien maajoukkueita, kiväärin A-maajoukkue on vielä fyysisen ikänsä puolesta seuraavissa kisoissa erittäin nuori. Keski-ikä on nyt 22,4 vuotta. Vertailuna mainittakoon, että skeetin A-maajoukkueen keski-ikä on 26 vuotta ja trapin 34,5 vuotta.

Haulikkolajien useimmat urheilijat ovat nyt siinä otollisessa iässä, että meillä on oikeus odottaa heiltä Tokiossa huipputuloksia. Kiväärissä on tällä hetkellä tavoitteena saada yksi ampuja olympialaisiin, haulikossa sama: vähintään yksi urheilija per laji. Tarkennamme tavoitetta tämän kauden jälkeen. Pistoolin tilanne on haasteellisin, sillä tällä hetkellä vain yksi urheilija ylittää A-maajoukkueetasolle.

KANSAINVÄLISEN KÄRJEN saavuttaminen vaati paljon töitä, laukauksia ja kiekkoja. Oikoteitä huipulle ei ole. Se on mahdollista vain kovalla omalla työllä ja erinomaisella valmennuksella.

Kun olemme vertailleet harjoituspäiväkirjoja, laukauksia ja kiekkoja vuoden aikana, huomaamme, että eniten töitä tehneet ovat myös tuloksiltaan parhaita. Erot maajoukkueen sisällä ovat tällä hetkellä liian isot. Kaikki eivät ole pystyneet panostamaan riittävästi.

HYVÄN VALMENNUKSEN ja kovan harjoittelun lisäksi paneudumme tänä vuonna moneen uuteen kehitysprojektiin ja tehostamme valmennuksen seuranta. Tärkein yhteistyökumppanimme on Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskus (KIHU) Jyväskylässä.

Haulikkolajeissa ryhdytään kesällä soveltamaan samanlaista ammunnan seurantatestiä kuin kiväärissä. Pystymme kuvaamaan ja mittaamaan haulikon ja hauliparven liikkeitä suhteessa kiekkoon. Testaamme älyvaatteita, sähköimpulsseja oppimisen tehostamiseksi sekä ammunnan aikaisen stressikäyrän mittaamista – nämä kaikki antavat valmentajalle tärkeää lisätietoa ampujan suoritukseen vaikuttavista tekijöistä.

TÄMÄN JA SEURAAVAN vuoden tavoitteemme on nostaa A-maajoukkueen tulostaso kansainvälisiin lukemiin siten, että olemme valmiit kilpailemaan olympiapaikoista kolmen vuoden kuluttua. Tämä tarkoittaa, että kaikkien lajien parhaiden ampujien tulostason on oltava selvästi yli nykyisten arvokilpailukriteerien tason.

Esimerkiksi skeetin A-maajoukkueelle se tarkoittaa, että kahden, kolmen vuoden kuluttua miesten keskimääräisten tulosten on oltava 123:n tasolla. Noilla luvuilla kaikki pystyvät kilpailemaan maailmancupin ja arvokisojen finaaliapaikoista joka kerta. Tällä tulostasolla on mahdollista menestyä myös olympialaisissa, ja tuo taso on täysin saavutettavissa määrätietoosella, systemaattisella työllä.

Tämän vuoden ensimmäisessä GP-kilpailussa Malagassa skeetin

PER-OLE LINDELL
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

kolmen parhaan maajoukkueampujan tulosten keskiarvo oli 122,3. Tulos oli erinomainen, ja joukkueen tavoite onkin, että tulokset kansainvälisissä kisoissa miesten maajoukkueella ovat tänä vuonna 120-123:n välillä.

VAIKKA PÄÄHUOMIO on A-maajoukkueessa, ehdottoman tärkeää on huolehtia tulevasta kehityksestä, jatkuvuudesta ja nuorten valmennuksesta. Tarvitsemme toden teolla nuorten maajoukkuevalmentajia kaikkiin olympialajeihin sekä hyvän järjestelmän nuorten maajoukkueen rakentamiseksi: tehoryhmät, alueet ja seurat.

Tänä vuonna aloitamme tehostetun valmennuskoulutuksen. Näin varmistamme, että tieto-taito siirtyy kaikissa lajeissa seuroille, alueille, henkilökohtaisille valmentajille ja tehoryhmän valmentajille. Maajoukkuevalmentajat siirtävät parasta osaamistaan eteenpäin. Ainoastaan hyvin koulutettujen, osaavien ja pätevien valmentajien avulla pystymme jatkossa kilpailemaan kansainvälisellä huipulla. Meillä on paljon tekemistä, ja se vaatii kaikilta lisää aikaa ja resursseja.

Uusi lajiosamateriaali valmistuu helmi-maaliskuun aikana kivääri- ja pistoolilajeissa, haulikossa vähän myöhemmin. Toivon tällä uudella materiaalilla vielä runsaampaa osallistumista meidän I- ja II-tason valmennuskursseille. Seuraavalle II-tason kurssille maaliskuussa valmistuu uusi lajiosamateriaali.

Lajien valmennuslinja on valmis, kun seuraavana vuonna 2018 valmistuu lajin III-tason materiaali.

VALINTAMENETELMÄT ja kriteerit puhuttavat aina. Tänä vuonna valinnat on tehty entistä avoimemmiksi ja selkeämmiksi siten, että tulokset ovat olleet välittömästi nähtävissä netissä. Keskusteluja on käyty paljon, mutta entistä rakentavammin.

Kriteerit ovat selkeät: valintaraja perustuu edellisten kolmen vuoden arvokisojen ja maailmancupien tuloksiin. 30 prosentin raja on ylitettävä kolmessa kilpailussa. Haluamme tällä rajalla nostaa taitotasoa lähemmäksi kansainvälistä huippua. Taso on kova, mutta se ei tarkoita vielä sitä, että on heti finaalitasoon urheilija. Finaalitasolle on vielä siitä matkaa, joka yleensä tarkoittaa monen vuoden kovaa työtä.

Arviomme valintajärjestelmämme toimivuutta kevään aikana. Käytössä on monenlaisia järjestelmiä maasta riippuen. Valintajärjestelmän on kehityttävä koko ajan tulostason mukaisesti.

HARJOITUSKÄYTTÖÖN riittäviä elektronisilla taululaitteilla varustettuja ratoja alkaa olla jo monella paikkakunnalla, josta kiitos kuuluu ra-

LASSI PALO

Timo Laitinen sivusi ennätystään 124 Kyros GP:ssä helmi-kuun alussa.

väliselle tasolle

tojen kehittämiseen satsanneille seuroille. Tarvitsemme niitä kuitenkin lisää saadaksemme kansainvälisen kärjen kiinni.

Lisää haasteita tulee, kun siirrytään ulkoradoille, sillä elektronisilla taululaitteilla varustettuja ulkoratoja on vielä vähän. Meidän on pystyttävä ampumaan kilpailuja ulkona aikaisin keväällä, vaikka olosuhteet ovat vielä talviset. Tänä vuonna, kun nuorten kisat ovat aikaisin, joudumme tekemään valinnat jo toukokuussa. Tästä syystä joitakin näyttökilpailuja ammutaan myös sisäradoilla. Tällä tavalla kaikki saavat mahdollisuuden antaa näyttöjä kotimaassa.

Tulostaso sisäolosuhteissa tulee olemaan tasaisten olosuhteiden ansiosta hiukan korkeampi kuin ulkoradoilla, mutta samalla se harjaannuttaa ampujan parempiin tuloksiin. Lisäksi urheilijamme tarvitsevat enenevässä määrin kansainvälisiä kilpailukokemuksia ulkomailta.

ILOISIA KUULUMISIA Turusta. Tammikuun alusta aloitimme yhteistyön Turun Seudun Urheiluakatemia (TSUA) kanssa luotila-jeissa, kiväärissä ja pistoolissa. Yhteistyö tarkoittaa, että SAL keskittää kiväärin ja pistoolin valmennustoiminnan sekä parhaiden urheilijoiden päivittäisvalmennuksen Turkuun.

Yhteistyötä ohjaa vahvasti HUY. **Pirjo Peltola** on tehnyt ison henkilökohtaisen panostuksen ja merkittävän ratkaisun muuttaessaan Joensuusta Turun seudulle asumaan. Hän vastaa kiväärin maajoukkuevalmentajana valmennuksesta Turussa.

Turusta Tokioon -ohjelmaan valitut urheilijat opiskelevat tai/ja asuvat Turussa, harjoittelevat yhdessä ja sparraavat toisiaan päivittäin.

”Urheilijan Turun” etuja ovat muun muassa kompaktius eli harjoittelu-asuminen-opiskelu alle 5km etäisyydellä, tehokas ajankäyttö ja turvallisuus eli urheilijan hyvinvointi, Campus Kupittaa (2019) sekä harjoitusolosuhteiden lisäksi asiantuntijapalvelut ja opiskelupaikat samalla alueella.

Kaikki kaupungin harjoitusolosuhteet ovat maksutta urheilijoiden käytössä, ja yläkoululaisille ja toisella asteella oleville on kuljetus kouluille aamuharjoituksista. Painopistelajeissa ovat Suomen parhaat olosuhteet.

Turusta Tokioon -ohjelman tavoitteet ovat: aika ja fokus parhaiden valmennuksessa, oman osaamisen kehittämisessä sekä jakamisessa, keskinäinen sparraus ja parhaat asiantuntijat mukaan eli tavoitteena kansainvälinen menestys 2017–2020.

Edut ja hyödyt urheilijoille ovat: harjoitteluolosuhteiden kehittyminen, tiivis ja aiempaa laajempi päivittäisvalmennuksessa mukana oleva valmentaja- ja asiantuntijaverkosto, kattavat asiantuntijapalvelut (parhaille urheilijoille kaikki tarvittava tuki), kehittymisen ja kuorituksen seurannan integroituminen valmennukseen, lajin valmennukseen kehitettävät uudet valmennus- ja tukiratkaisut, vertaistuki ja inspiraatio myös muiden lajien urheilijoista (harjoittelu ja asiantuntijapalveluihin liittyvät ryhmätapaamiset yli lajirajojen ja ”tiimipäivät” 1-2 kertaa vuodessa).

TURUN KAUPUNKI on mukana omalla suunnitelmalla olosuhteiden kehittäjänä. Se tarkoittaa ensimmäisessä vaiheessa Kupittaaan ammaradan olosuhteiden kehittämistä uusilla taululaitteilla. KIHU on tiiviissä yhteistyössä mukana kehittämässä valmennusta ja seuranta.

Edut ja hyödyt seuroille sekä lajeille ovat: lajin valmennusolosuhteiden ja kehittymisen ja kuorituksen seurannan kehittyminen, jatkuva vuorovaikutus huppuvaiheen valmentajaverkoston, asiantuntijoiden ja fyysikkavalmentajien kesken (osaamisen jakaminen ja lisääminen ja vertaistuki), lajiryhmäitiimien (6) vapaamuotoinen ja tarpeesta lähtevä yhteydenpito, ”huippuvalmennusyksikkö” (yhteinen tapaaminen noin kahden kuukauden välein, mukana myös fyysikkavalmentajat ja asiantuntijat), ja kv. tason valmennuksen säteilyvaikutus nuoriin urheilijoihin ja paikalliseen valmentajayhteisöön.

Edut ja hyödyt suomalaiselle huippu-urheilulle ovat kansainvälistä

toimintakulttuuria lähestyvät paikalliset (ja edulliset) ratkaisut sekä kasvava kansainvälinen menestys.

SAMALLA TAVALLA on työn alla haulikkolajien keskittäminen ensimmäisessä vaiheessa Lahti-Orimattila -alueelle. Toisessa vaiheessa tavoitteena on löytää yhteinen kansainvälinen valmennuskeskus ulkomailta, jonne voisi ensisijaisesti keskittää haulikon toimintaa sekä mahdollisesti myös kiväärin ja pistoolin ulkomaan leiritoimintaa. Tällä hetkellä haulikon leirit pidetään pääsääntöisesti Malagassa ja Kyproksella.

Edelleen haluan korostaa ampumavalmennuksen lisäksi ampujiemme yleis- ja lihaskunnan nostamisen tärkeyttä. Olen muistuttanut siitä joka kerta tavatessamme ja lähes jokaisessa kirjoituksessanikin.

Kisakallion testit viestivät, että fyysisistä harjoittelua on tehostettava. Huipputulokset, kilpailukestävyys, matkustamisen rasitukset ja vaihtuvat olosuhteet edellyttävät huippukuntoa. Kiväärin maajoukkueurheilijat saivat seurata Tanhuvaarassa kansainvälisen huippuampujan harjoittelua amunnassa ja fyysisessä kunnossa, kun Australian **Dane Sampson** vieraili leirillä. Hän teki ennätukset Kihun testeissä, ja myös Sampsonin fyysinen kunto oli huipputasoa.

Haulikon uudet finaalisäännöt pidentävät kilpailupäivää, ja pitkän kilpailupäivän päätteeksi pitää pystyä vielä ampumaan kaksi täyttä kierrosta finaalia (50 pistettä). Vaihtuvissa, vaativissa ja välillä yllättävissäkin olosuhteissa on venyttävä huippusuorituksiin. Esimerkiksi ensi kesänä Bakun EM-kilpailuissa tulee olemaan erittäin lämpimät olosuhteet, joissa pärjääminen vaatii rautaista pohjakuntoa.

Aikaa on vielä kunnan kohottamiseksi ensi kesän kisoja varten – kunhan on myös tahtoa ja motivaatiota. 🚩

Lisää tietoa: www.urheiluakatemia.fi.

Laadukas Gyttorp urheilupatruuna takaa erinomaisia osumia!

info@gyttorp.fi

www.gyttorp.fi

GYTTORP
Precision by Tradition

Turun kivääri- ampuja-akatemia

Ampumaurheilun akatemiavalmennus on ollut muutaman viikon ajan käynnissä Turussa.

Teksti & kuva LASSI PALO

Akatemia tarkoittaa korkeasti opineiden yhteisöä. Turkulaisen akatemiaan kuuluu nyt yhdeksän osaavaa kivääriampujaa, jotka ovat aloittaneet yhteisharjoituksensa Turussa. Ampumaurheilun akatemiavalmentajana toimii **Pirjo Peltola**.

– Akatemian yhteisharjoitukset alkoivat helmikuun alussa, mutta neljä kivääriampujaa oli harjoitellut täällä jo jonkin aikaa, heistä pisimpään **Joni Stenström**, Peltola kertoo.

Stenström, 22, asuu Turussa ja opiskelee kolmatta vuotta valtiotieteitä Åbo Akademiassa. Hänen haaveenaan olikin ollut, että Turkuun tulisi ”tällaista toimintaa”.

– On hyvä, että ampumaurheiluun tulee vielä enemmän panostusta kuin aikaisemmin. Tämä kaikki on bonusta, Stenström myhäili tammikuun lopussa, kun akatemiatoimintaa esiteltiin muun muassa Turun Sanomille.

Mistä oikein on siis kyse?

AMPUMAUURHEILU KYTKEYTYY nyt viisti Turun Seudun Urheiluakatemiaan (TSUA), joka on oppilaitosten, urheilijoiden, urheilun lajiliittojen, urheiluseurojen, Turun kaupungin ja urheilun tukipalveluja tarjoavien tahojen muodostama yhteistyöverkosto, joka toimii yhdessä muiden urheiluakatemioiden ja Suomen Olympiakomitean kanssa.

Urheilijoiden valmennuksesta sekä valmennuksen kehittämisestä vastaavat lajiliitot yhteistyössä paikallisten seurojen ja oppilaitosten kanssa. Harjoituspaikat ovat urheilijoiden käytössä, ja päivittäinen harjoittelu tapahtuu laji- ja oheisharjoittelupaikoilla. Kaikki harjoittelupaikat sijaitsevat alle kymmenen kilometrin etäisyydellä Turun keskustasta ja oppilaitoksista.

Peltola kertoo, että ampumaurheilun akatemiaurheilijoille on varattu Kupittaaan radalta omia harjoitusvuoroja. Niiden lisäksi he voivat käyttää Turun Seudun Ampujien yleisövuoroja. Akatemiaurheilijoille on suunnitteilla myös kaksi tehostetun harjoittelun viikonloppua. Turussa järjestetään kevään aikana myös kaksi kiväärin maanantaista perjantaihin kestävästä maajoukkueleiriä.

– Nämä siis muun akatemiaharjoittelun lisäksi, Peltola täsmentää.

ENTINEN HUIPPUAMPUJA ja valmen-

tajana pitkään toiminut Peltola teki ison elämänmuutoksen ja muutti viime vuoden lopussa pitkäaikaisesta kotikaupungistaan Joensuusta Naantaliin eli lähelle Turku.

– Olen innostunut, koska pääsen nyt mukaan päivittäisvalmennukseen, hän sanoo.

Peltola toimii myös Ampumaurheiluliiton nuorten olympiavalmentajana. Suomen Valmentajat ry valitsi Peltolan vuoden naisvalmentajaksi yksilölajeissa vuosina 2002 ja 2004. Ampumaurheiluliito puolestaan nimesi Peltolan vuoden valmentajaksi 2002.

PELTOLA TOIMII myös Stenströmin henkilökohtaisena valmentajana. Valmennettava onkin tyytyväinen myös siksi, että valmentaja on nyt aina paikalla.

Stenströmille urheiluampujien näin laaja ja säännöllinen yhteinen toiminta on uutta, mutta ei akatemiatoiminta enää, sillä hän on osallistunut siihen Turussa jo runsaan kahden vuoden ajan. Hän on käynyt eri lajien urheilijoiden yhteisharjoituksissa – jopa telinevoimistelussa – ja saanut uusia ideoita omiin fysiikkatreeneihinsä.

– Aiemmin jouduin puurtamaan enimmäkseen yksin. Hyvää on se, että nyt on muitakin ampujia samaan aikaan Kupittaaalla harjoittelemassa, Raaseporin Snappertunasta kotoisin oleva urheiluampuja sanoo.

Keuruulta kotoisin oleva **Saana Peltonen**, 20, hakee vielä askelmerkkejään uudessa kotikaupungissaan. Hän muutti Turkuun viime syksynä, kun hän aloitti biologian opintonsa yliopistossa.

– Treenimahdollisuuksien takia. Turku oli paras vaihtoehto, hän kertoo muuttonsa syiksi.

Emmi Hyrkäs opiskelee Turussa tietojenkäsittelyä. Kaikki akatemian urheilijat eivät kuitenkaan ole koulunpenkillä, vaan esimerkiksi **Aleksi Leppä** ja **Annika Sihvonen** keskittyvät ammuntaan. **Juho Kurki** työskentelee Niinisalon varuskunnassa, ja **Anna-Maria Siivonen** tekee töitä muun muassa vartijana.

PELTOLA NÄKEE kivääriampujien yhteisharjoituksissa useita hyviä puolia. Suunnitelmat hioutuvat vähitellen, mutta varmaa on se, että esimerkiksi porukalla keskustelemalla haetaan ratkaisuja erilaisiin kysymyksiin ja leirikisoissa saadaan sykkeet nousemaan. Peltola puhuu urheilijoiden itseluottamuksen kohentamisesta perusharjoitusten kautta:

– Psykkinen puoli ja mielenhallinta ovat läsnä kaikessa tekemisessä, koska tätä kautta urheilijat saavat lisää uskoa itseensä ja huo- maavat, kuinka hyviä he ovatkaan. Harjoituksissa on pidettävä sopiva tasapaino, jotta

Akatemiavalmentaja Pirjo Peltola kahden akatemia-ampujan eli Saana Peltosen ja Joni Stenströmin kanssa Kupittaaan radalla.

”akkuja” ei tyhjennetä joka viikko.

TSUA:n valmennuskoordinaattori **Janne Salmi** sanoo, että ”on hienoa saada Turkuun tarkkuuslajien pro-tason valmentaja ja urheilijoita”.

– Saamme nyt hyvin erilaisia ja uusia juttuja työmaakoppiin. Ne rikastuttavat toimintaa puolin ja toisin.

Salmen mukaan TSUA varmistaa, että olosuhteet toimivat. Ampumaurheilu ei ole urheilijoiden määrässä mitattuna iso akatemialaji, mutta merkittävä se on, hän painottaa.

– Se vahvistaa Kupittaaan kampusajattelua ja akatemiaa kansallisesti. Saimme yhden lajin lisää toimintaamme mukaan, ja toivottavasti saamme myös lajin pienen alamäen käännettyä ylämäeksi, Salmi viittaa ampumaurheilun olympiamenestykseen.

VERKOSTOSTA EI tyytymätöntä lenkkiä löydy, sillä myös TSA:ssa ollaan tyytyväisiä kivääriampujien akatemiatoiminnan käynnistymiseen. Puheenjohtaja **Harri Pekola** ja varapuheenjohtaja **Jarmo Engblom** myhäilevät siksi, että Turkuun saadaan nyt lisää aktiivista ampumaurheilutoimintaa.

– TSA tarjoaa urheilijoiden käyttöön ratapavanteita, tiloja ja laitteita. Katsoimme lukujärjestystä ja totesimme, että kaikki sopivat radalle hyvin. Meidänkin urheilijamme hyötyvät, koska valmentaja on aina paikalla. Toivottavasti pistoolikin saadaan pian akatemiatoimintaan mukaan.

Lisätään tyytyväisten pitkään listaan vielä yksi nimi eli Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Per-Ole Lindell**, jonka mukaan kyse ei ole lyhyestä projektista, vaan pitkäjänteisestä toiminnasta. Tarkoituksena on, että Tokiossa vuonna 2020 järjestettäviin olympialaisiin tähtäävät luotilajien urheilijat harjoittelevat jatkossa Turussa.

Road to Tokyo alkaa siis Suomen Turusta. Aika näyttää, liitetäänkö Turun kunnia-kaaseen akatemiahistoriaan myös suomalaisten urheiluampujien nimiä. ⚙️

TSUA:n ampumaurheilun akatemiaurheilijat

- ✘ Emmi Hyrkäs (Simpeleen Hahlo)
- ✘ Juho Kurki (Kankaanpään Ampumaurheilijat)
- ✘ Katariina Laine (Hämeenlinnan Ampumaseura)
- ✘ Aleksi Leppä (Haminan Ampumaseura)
- ✘ Saana Peltonen (Keuruun Seudun Ampujat)
- ✘ Anna-Maria Siivonen (Turun Seudun Ampujat)
- ✘ Joni Stenström (Raseborgs Skyttar)
- ✘ Annika Sihvonen (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura)
- ✘ Henna Viljanen (Kyrkslätt Skytteförening)

Kun kotiosoite on Kisakallio

Kivääriampuja Katariina Laine nauttii elämästään uudessa kotiosoitteessaan. Miksei nauttisi, sillä olosuhteet Kisakallion urheiluopistossa ovat kaikinpuolin erinomaiset.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Kivääriampuja **Katariina Laine**, 22, alkoi viime syksynä miettiä mitä elämässään seuraavaksi tekisi. Hän kirjoitti ylioppilaaksi Hämeenlinnassa keväällä 2015 ja muutti hetkeä myöhemmin Heinolaan, missä vierähti vuoden päivät. Laine ei ole halunnut aloittaa opiskelua, vaan on viettänyt kaksi välivuotta, koska ei ole ollut varma siitä, mitä haluaisi ”isona” tehdä ja on tuntunut hyvältä hetkeltä panostaa kunnolla urheiluun.

Vähitellen Laineella kypsyi ajatus siitä, voisiko hän muuttaa Kisakallion urheiluopistoon ja harjoitella siellä sekä suorittaa avoimen yliopiston kursseja lähellä sijaitsevassa Espoon Aalto-yliopistossa. Hän kysyi asiaa valmentajaltaan **Pasi Wedmanilta**, joka selvitti faktat.

– Kaikki meni ja on mennyt yllättävän hyvin. Tykkään tästä paikasta, Laine hymyili tammikuun puolivälissä Kisakallion urheiluopistossa.

KATARIINA LAINE on asunut Kisakalliassa vuokralla syyskuusta lähtien. Askelmerkit ja rutiinit ovat tulleet tutuiksi. Hän noutaa postinsa opiston vastaanotosta, syö päivittäin ravintolassa ja harjoittelee – paljon. Kotiovelta on minuutin kävelymatka omalle yksipaikkaiselle ilma-aseradalle ja kuntosalille. Ravintolaan matka kestää ehkä kaksi minuuttia.

– Minulla on huoneessani pieni keittiö eli mahdollisuus tehdä ruokaa. Syön kuitenkin melkein aina ravintolassa, koska siellä ruoka on erittäin monipuolista, Laine kertoo.

Hän on tyytyväinen, sillä aikaa ei kulu matkustamiseen eikä ruoanlaittoon eikä juurikaan kaupassakäyntiin.

– Täällä on kaikki se, mitä tarvitsen. Olen yrittänyt tehdä oloni kotoiseksi sisustamalla huoneitani.

Laine alkaa pian lukea Aalto-yliopiston pääsykokeisiin, jotka ovat kesäkuun alussa. Hän on kiinnostunut matematiikasta ja fyysikasta, ja hän haluaisi päästä opiskelemaan tuotantotaloutta tai informaatioteknologiaa. Jos hän pääsee opiskelemaan, ”ihanteellinen ratkaisu” olisi se, että hän voisi asua jatkosakin Kisakalliassa.

– Minulla on vuokrasopimus toukokuun loppuun asti, mutta jatkosta on jo keskusteltu.

Katariina Laine ilma-aseradallaan Kisakallion urheiluopistossa. Hän muutti juuri Turkuun ja on tuttu toiminta jatkuu taas Kisakalliassa.

HIVENEN KÄRJISTÄEN voi todeta, että Laineen ammatti on urheiluampuja. Ainoa särö on se, ettei hän saa ammatistaan palkkaa. Harjoittelu on ammattimaista, sillä päivän ohjelmaan kuuluvat aamulenkki, aamu- ja iltapäivätreeni sekä kuntosaliharjoittelu. Normaalina päivänä harjoitustunteja kertyy neljästä viiteen, mutta on sellaisiakin päiviä, jolloin hän ampuu 750 laukausta eli noin kahdeksan tunnin ajan. Hierojalla hän käy kerran kuukaudessa.

Laine harjoittelee pääasiassa yksin, joten ohjelman noudattaminen vaatii itsekuria. Wedman käy Kisakalliassa noin joka toinen viikko, mutta he soittelevat päivittäin.

– Kun ammun tai olen kuntosalilla, en kaipaa seuraa. **Juho (Kurki)** on käynyt täällä, ja kivääreilijä on usein. KSF:n ampujat käyvät täällä viikoittain, ja harjoittelen heidän kanssaan aina, kun olen paikalla

ja mahdun mukaan. Ihmisiä on ympärillä paljon, ja aina voin soittaa kavereilleni. Jos harjoittelisin aina yksin, se voisi käydä raskaaksi, Laine sanoo.

– Olen nyt tottunut tällaiseen elämään.

Kun näkee Laineen privaattiradan, voi todeta, että siellä yksin harjoittelu on todellakin vaatii itsekuria. Kapea tila sijaitsee palloiluhallin takana, metallisen oven takana. Hallissa harjoittelevien äänet kuuluvat radalle. Tila toimii puolittain varastona, ja siellä käy ihmisiä hakemassa milloin mitäkin – kori- tai lentopalloja, salibandymaaleja, verkkoja. Kun Laine aloittaa ampumaharjoituksensa, hän laittaa turvallisuussyistä oven kyltin, jossa lukee: ”Ammunta käynnissä.”

KAIKEN TAVOITTEENA ovat Tokiossa vuonna 2020 järjestettävät kesäolympialaiset. Aika rientää, sillä Rion olympialaiset

Kisakallion urheiluopisto

Laineen lisäksi käsipalloilijoita

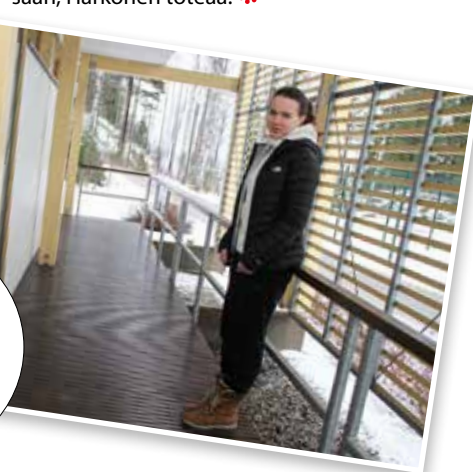
Kisakallion urheiluopiston rehtori ja valmennuskeskuksen johtaja **Asko Härkönen** sanoo olevansa iloinen siitä, että **Katariina Laine** on asunut ja harjoitellut Kisakalliassa.

– Olemme olleet joskus vähän huolisamme siitä, että hän harjoittelee niin paljon yksin. Olen kuitenkin tyytyväinen, jos hän on antanut myönteistä palautetta ajastaan täällä. Teemme mielellämme tällaista yhteistyötä kumppanilajiemme kanssa niissä puitteissa, jotka ovat mahdollisia, Härkönen sanoo.

Kisakalliassa harjoittelee ja asuu kahdeksan käsipallonuorta samalla periaatteella kuin Laine. He tosin käyvät lukiota Lohjalla. Uransa Rion olympialaisten jälkeen lopettanut rytmisen kilpavoimistelija **Jekaterina Volkova** myös asui ja harjoitteli Kisakalliassa.

– Ei tämä ole meille bisnes, mutta haluamme tukea urheilijoita heidän arkiharjoittelusaan, Härkönen toteaa. ⚙️

Katariina Laine kotitalonsa edessä. Kävelymatka harjoitukseen kestää noin minuutin.

siellä akatemiatoiminnassa mukana huhtikuun alkuun asti. Sen jälkeen

päätyivät puolisen vuotta sitten, ja nyt voi jo sanoa, että ensimmäiset olympiapaikat Tokioon jaetaan ensi vuonna. Laine ei tyylinsä mukaisesti turhia hötkyile, vaan suhtautuu vasta alkaneeseen uuteen olympiadiin rauhallisesti:

– Olympialaiset alkavat tuntua todelliselta, ja pian pitää oikeasti alkaa ampua tuloksia. Tokio on ollut unelmani, ja nyt tavoittelen sinne joka päivä. Vuosi kerrallaan kuitenkin mennään. Syksyllä katsotaan ensi vuotta. On totta, että aika menee äkkiä.

Laine on voittanut Suomen mestaruuksia niin tyttöjen kuin naistenkin sarjassa. Hänen ennätyksensä ilmakiväärissä on 414,0, ja pienoiskiväärissä hän on parhaimmillaan tähdännyt tulokset 580 (3x20 ls) ja 620,6 (makuu). Laine on edustanut Suomea paitsi kansainvälisissä arvokilpailuissa myös kolme kertaa maailmancupissa.

Tämän vuoden päätavoitteet on asetettu

kesällä järjestettäviin Bakun EM-kisoihin. Laine haluaa myös Münchenin ja Gabalan maailmancuppeihin. Maaliskuun alussa Slovenian Mariborissa järjestettäviin ilma-aseiden EM-kisoihin hän ei päässyt.

Laine on ampunut ilmakiväärillä treeneissä hyviä tuloksia, jopa kuusi pistettä parempia kuin kisoissa.

– Minulla on ollut ongelmia kilpailutilanteen hallinnassa, mutta olen kehittynyt siinä. En ole kuitenkaan vielä onnistunut ”siirtämään” sitä taitoa kokonaan kisoihin.

– Olen ilmakiväärissä taitavampi ja teknisesti parempi kuin ”piekkarissa”, mutta toisin kuin ilmakiväärissä, olen päässyt piekkarikisoissa samalle tasolle kuin harjoituksissakin, Laine kertoo.

– Minulla on kova luotto siihen, että voin lähitulevaisuudessa ampua sellaisia tuloksia, jotka riittävät kansainväliselle huipputasolle.

LAINE ON pitänyt harjoituspäiväkirjaa vuodesta 2011 lähtien. Laukaisumäärät ovat kasvaneet tasaisesti, kuten pitääkin. Hän ampui kuusi vuotta sitten 18 000 laukausta, ja tämän vuoden tavoite on 30 000 laukausta.

– Varustelaukussa mukana kulkeva päiväkirja on hyvä historiikki. Lisäksi minulla on niin sanottu ajatusvihko, johon kirjaan tuntemuksiani ja ajatuksiani harjoituksista. Minulla on – kuten kaikilla urheilijoilla – välillä hyviä ja välillä huonoja päiviä.

– Minulla on perushyvä fyysinen kunto, eikä kroppani väsy ampuessa. Jaksan aina vetää suunnitellun treenin läpi. Jos suunnitelmaa ei olisi, se olisi paljon vaikeampaa. Kun olen jotain päättänyt, sen myös teen.

Tällä asenteella pääsee varmasti pitkälle – Tokioon asti. ⚙️

Aiheesta lisää sivulla 43

Cristian Friman Tuulimäen väestösuojassa eli samassa paikassa missä hänen kotiratansa sijaitsee.

Talven kovimmasta startista EM-Mariboriin

Teksti & kuva LASSI PALO

Kivääriampuja Cristian Frimanin talven jännittävimmällä tapahtumalla ei ole mitään tekemistä ampumaurheilun kanssa. Hän pyöritteli vanhojen tansseissa pari viikkoa sitten, eikä ehtinyt harjoitella niitä varten riittävästi. Henkistä kanttia koeteltiin ajoittain:

– Tanssipariltani tuli muutama vihainen viesti, kun olin taas kerran poissa harjoituksesta. Mutta minun oli vaikea tulla kouluun, kun olin kilpailumatkalla Saksassa ja Itävallassa, Friman naurahti kotiradallaan Espoon Tuulimäessä.

Esbo Skytteföreningeniä edustava Friman

on nuori urheiluampuja, vasta 17-vuotias, mutta ikäisekseen jo kokenut urheilija. ”Kilometrejä” on takana ampumaurheilussa jo melkoisesti – huomattavasti enemmän kuin tanssissa. Siksi hän ei mennyt vanhojen tansseihin yhtä varmoin ottein kuin kisoihin.

Frimania naurattaa, kun häneltä kysyy, olivatko vanhojen tanssit kauden vaikein startti.

– Nojoo... Toivottavasti niistä tulee positiivisella tavalla hauska tapahtuma, eikä niin, että askeleet menevät väärin ja törmään parini kanssa, hän sanoi kaksi viikkoa ennen h-hetkeä.

AMPUMARADALLA Frimanin askelmerkit sen sijaan ovat tarkasti kohdallaan, ja hän on

ottanut isoja harppauksia urallaan käynnissä olevan ilma-asekauden aikana. Hän on kohentanut SE-lukemia jo seitsemän kertaa – viimeisimpänä M20-sarjan ennätystä lukemiin 625,8, joka syntyi Saksan Münchenissä järjestetyissä kovatasoisissa IWK-kisoissa.

Reissu oli mitä mainioin, sillä Friman vastasi heti avauspäivänä parhaasta suomalaissijoituksesta ja -suorituksesta ottamalla yhdeksännnen sijan poikien ilmakivääriässä ja tekemällä M20-sarjan Suomen ennätyspisteet 623,5. Friman kohensi edellä mainitua entistä ennätystään 1,9 pisteellä. Hänen entinen ennätöksensä vanheni vain kolme viikkoa, sillä se syntyi loppiaisena Ruotsin Swedish cupissa.

Frimanin tuoreimman SE:n vanavedessä

toppuutella poikaansa, sillä poika tuntee kroppansa niin hyvin, että tietää milloin on syytä ottaa kevyemmin. Frimanilla ei vapaa-päiviä juurikaan ole, vaan lepopäivä tarkoittaa useimmiten kevyttä päivää.

– Tottakai minun pitää varoa harjoittelemasta liikaa. Mutta esimerkiksi tämä Espoo Openin päivä ei ole raskas: puolen tunnin aamulenkki ja kaksi makuun kisaa, hän sanoi helmikuuisena lauaintaina.

Frimanin harjoitusviikkoon kuuluu ammuntaan liittyvää harjoittelua 12–15 tuntia, kuntosaliharjoittelua 4–6 tuntia ja karatea kolme tuntia. Lisäksi tulevat jokapäiväinen tasapainoharjoittelu ja usein yksi uintikerta viikossa eli vajaa tunti uintia. Friman etenee altaassa vapaauintitekniikalla parikin kilometriä kerrallaan.

Kun aiemmin on todettu, että Friman on ikäisekseen kokenut urheilija, on tätä syytä selvittää. Hänet palkittiin Vuoden kulta-hippuampujana vuonna 2013, ja seuraavana vuonna hän jo edusti Suomea nuorten olympialaisissa Kiinan Nanjingissa. Hän on voittanut 27 Suomen mestaruutta ja paukuttanut vielä enemmän Suomen ennätyksiä niin kivääri- kuin pistoolilajeissakin.

SEURAAVAKSI FRIMAN lähtee edustamaan Suomea ilma-aseiden EM-kilpailuihin, jotka järjestetään Slovenian Mariborissa 6.–12. maaliskuuta. Poikien kivääriin on nimetty Frimanin lisäksi Långström ja Poliisien Ampumaseuran **Matias Kiuru**, joka hänkin on tehnyt tällä kaudella ennätyksensä ilmakiväärissä (618,0).

Kisoihin pääseminen ei ole enää Frimanille tärkeää, vaan hän janoaa jo menestystä:

– Tavoitteeni on olla kisoissa kauden parhaassa kunnossani ja ainakin finaaliapaikka pitää saavuttaa.

Ruutilajien EM-kilpailut järjestetään Azerbaidžhanin Bakussa heinä-elokuussa. Niin pitkälle Friman ei ole vielä asioitaan miettinyt, vaan sanoo ensin odottavansa, miten ”piekkari lähtee käyntiin”.

– Mielessäni on nyt EM-Maribor.

Ampumaurheilun ohessa myös Frimanin koulunkäynti on alkanut sujua paremmin.

– Yllättävän hyvin, hän huudahtaa iloisesti, kun häneltä kysyy, miten koulu sujuu.

– Ehkä se auttaa, kun on alkanut lukea, hän virnistää.

TOKION KESÄOLYMPIALAISET ovat vuonna 2020. Uusi olympiadi on siis vasta alussa, ja sitä kutsutaan kansainvälisesti nimellä Road to Tokyo. Friman suhtautuu siihen tyyliinsä mukaisesti erittäin rauhallisesti:

– Katsotaan nyt, ei se enää mahdollomalta näytä, mutta mitä tahansa voi tapahtua. Tokiota kohti mennään joka tapauksessa.

Hivenen hämmentävää on ajatella, että Tokion kisojen aikaan Friman on vasta 20-vuotias. Jos hän siellä kilpailee, tulee se olemaan hänen uransa toistaiseksi kovin starttinsa. Varmaa on myös se, että se on vanhojen tanssien kanssa yksi ikimuistoisimmista kokemuksistaan – ja toivottavasti sekini pistiivisellä tavalla. 🌸

Sebastian Långström (Kyrkslätt Skytteförening) teki myös uuden ennätyksensä, sillä hän jäi Frimanista vain 0,2 pistettä (625,6). Finaalissa Långström sijoittui neljänneksi ja Friman viidenneksi.

ELI VIELÄ KERRAN: Frimanille kolme Suomen ennätystä kolmessa viikossa.

– Hyvä vireeni on tullut varmasti pitkään jatkuneen kovan harjoittelun tuloksena. Pariin vuoteen tulokseni eivät nousseet, mutta nousujohde on jatkunut nyt jonkin aikaa.

Vuosi sitten tammikuussa Friman tähtäsi 617,4 pistettä, nyt siis 8,4 pistettä enemmän. Kova suoritus, mutta se ei kunnianhimoiselle nuorukaiselle riitä.

– Minusta tuntui siltä, että voin vielä parantaa. Aika vaikeaa se varmasti on, mutta pystyn kyllä siihen, koska siellä oli yksi 9,2:nen. Uusi ennätys tulee jos on tullakseen. Tottakai toivon tulokseni vielä paranevan. Ammunnessani kaikki on automatisoitunut. En ole muuttanut asentoani, vaan keskittynyt hengitykseni ja lähestymiseni parantamiseen.

FRIMAN HARJOITTELEE 25–30 tuntia viikossa. Valmentajaisä-**Mikaelin** ei tarvitse

Ilma-aseiden EM-kilpailuihin 11 suomalaisurheilijaa

Ampumaurheiluliitto on nimennyt yksitoista urheiluampujaa maaliskuussa pidettäviin ilma-aseiden EM-kilpailuihin.

Ilma-aseiden EM-kilpailut järjestetään Slovenian Mariborissa 6.–12. maaliskuuta. Ampumaurheiluliitto on nimennyt kisoihin yksitoista urheilijaa. Heistä seitsemän on kivääriampujia ja neljä liikkuvan maalin ampujia.

Suomella on täydet joukkueet eli kolme urheilijaa poikien ja tyttöjen ilmakiväärissä sekä miesten liikkuvassa maalissa.

Pistooliampujia ei EM-joukkueessa tänä vuonna ole.

Suomalaiset saivat vuosi sitten EM-hopeaa ja -pronssia, kun kisat pidettiin Unkarin Győrissä. Mitalit tulivat liikkuvan maalin lajeista.

Ilma-aseiden EM-kilpailut

**6.-12.3.
Maribor,
Slovenia**

✘ ILMAKIVÄÄRI

✘ Miehet: Juho Kurki (Kankaanpään Ampumaurheilijat)

✘ Pojat: Cristian Friman (Esbo Skytteförening), Matias Kiuru (Poliisien Ampumaseura), Sebastian Långström (Kyrkslätt Skytteförening)

✘ Tytöt: Jenna Kuisma (Kyrkslätt Skytteförening), Marianne Palo (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura), Henna Viljanen (Kyrkslätt Skytteförening)

Kiuru ja Kuisma valittiin joukkuevalintakriteerin mukaan, koska joukkueena ne ylittävät vaaditun kolmannen sijan tason.

✘ LIIKKUVA MAALI

✘ Miehet: Tomi-Pekka Heikkilä (Kymppi 64), Krister Holmberg (Raseborgs Skyttar), Heikki Lähdekorpi (Satakunnan Ampujat)

✘ Tytöt: Elli Räsänen (Kuopion Metsästys- ja Ampumaseura)

Kiven kovat haasteet

Konsta Kivi on uusien ja mielenkiintoisten haasteiden edessä. Yksi niistä on ampuminen heikommalla eli oikealla kädellä.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Turun Seudun Ampujien nuori pistooliampuja **Konsta Kivi** elää juuri nyt mielenkiintoisia aikoja. On ylioppilaskirjoituksia, on hakeminen Puolustusvoimien Urheilukouluun, on silmäleikkaus ja siitä toipuminen ja on ampumaan opetteleminen heikommalla eli oikealla kädellä. Kauempana haaveissa elää sotilasura.

Kiven silmäleikkaus oli samana päivänä kuin tämä lehti meni painoon eli helmikuun 17. päivänä. Hänen vasen silmänsä oli leikattu kerran aikaisemmin, noin kaksi vuotta sitten, mutta nyt se oli leikattava uudestaan, koska arpikudos piti poistaa.

– Molemmissa silmissäni on sarveiskalvon pullistuma. Näen oikealla silmälläni paremmin ja arkielämässä ihan normaalisti. Lääkäri on sanonut, ettei vasemmalla silmälläni ole enää mitään tekemistä tähtämissen kanssa, sillä oikean silmän näkö on niin paljon parempi, että siitä on muuttunut dominoiva silmä, Kivi kertoi Kisakallion urheiluopistolla tammikuussa, kun siellä alkoi vuoden ensimmäinen pistoolin maajoukkueleiri.

– Ampumaurheilussa vaihdoin mieluummin kättä kuin asentoa. Näkö vasemmassa silmässä oli vuosi operaation jälkeen parempi, mutta jossain välissä se oli mennyt huonommaksi. En nähnyt enää jyvää, vaan se oli jotain sinnepäin, hän naurahti ja luetteli kiusallisia häirtatekijöitä: näön samentuminen, varjostumat ja hajataitto.

KIVI ALKOI opetella ampumista oikealla kädellään joulukuussa. Hänen mukaansa se oli aluksi ”tosi kummallista”.

– Totuin siihen kuitenkin yllättävän nopeasti. Käden hermotus ei tietenkään vielä toimi läheskään samalla tavalla kuin vasemman, mutta se on paljon parempi kuin joulukuussa. Edelleen tulee laukaisuvirheitä, joita ei ole vasemmalla kädellä tullut vuosiin. Tämä on ollut kivaa omalla tavallaan. Halusin kokeilla tätä, koska en halunnut antaa periksi. Laukauksia on nyt takana noin tuhat, mutta kuinka paljon sitten tarvitsen laukauksia päästäkseni hyvälle tasolle, en osaa sanoa.

Kivi oli aiemmin haastatteluviikolla ampunut 40 laukauksella tuloksen 370.

Konsta Kivi vuoden ensimmäisellä pistooliampujien maajoukkueleirillä Kisakalliolla tammikuussa.

Konsta Kivi on totuttu näkemään vasenkätisenä ampujana, kuvassa Tanhuväärassa viime vuoden tammikuussa.

Oikealla kädellä kympin arvoinen suoriutus.

– Muutos on ollut iso, koska kaikki on pitänyt muuttua.

Kivi on edustanut Suomea muun muassa ilma-aseiden EM-kilpailuissa Moskovassa vuonna 2014. Hän teki siellä ennätöksensä 565. Viime vuonna hän oli mukana nuorten EM-kisoissa Tallinnassa ja nuorten maailmancupissa Saksan Suhlissa.

KIVEN MUKAAN tärkein asia kuitenkin on se, että molemmissa silmissä olisi normaali näkö. Se kun vaikuttaa tulevaisuudessa myös

ammatinvalintaan. Kiven suunnitelmissa on hakeutua sotilasuralle. Hän haluaa suorittaa varusmiespalveluksensa Urheilukoulussa ja myöhemmin tulevaisuudessa päästä kadettikouluun.

Ensin ovat kuitenkin vuorossa viimeiset ylioppilaskirjoitukset. Jäljellä ovat englantia, psykologia ja venäjä.

– Kyllä minä läpi pääsen, Kaarinan lukion opiskelija hymyili.

Tammikuussa 20 vuotta täyttäneellä nuorukaisella on siis isoja viikkoja sekä takanaan että edessään, ja kaikessa toiminnassa tarvitaan hyvää näköä:

– Jos vain ampumaurheilua ajattelee, pidän kädenvaihtoa mahdollisuutena. Se oli helpotus, kun näin vihdoin tähtäimen piipun päällä. Se näkyi oikeanmuotoisena ja kirkkaana. Tuskailua kesti pari vuotta.

KIVI KERTOO lääkärin sanoneen, että arpikudos voi kadota silmästä tai sitten ei. Kun ”totuus valkeni” viime marraskuussa – eli arpikudos ei kadonnut – hän otti uuden haasteen vastaan ja alkoi harjoitella ampumista oikealla kädellä.

Jatkossa Kivi ei enää erotu kilpailijoiden joukosta vasenkätisenä ampujana, vaan sopii riviin, kuten hän itse sanoo.

– Se on helpompi näin. En tiedä johtuuko se siitä, että näen tähtäimen kunnolla, vai siitä, etten enää tuijottele ketään. Onko se jompikumpi vai molemmat, Kivi miettii.

Ensin on kuitenkin toivuttava uudesta leikkauksesta. Se ei ole Kiven mukaan nopea prosessi.

– Ei mikään kahden viikon ”keissi”.

Haasteita siis riittää, mutta Kivi nähdään varmasti jatkossakin edustustehtävissä, sillä nuorukaisella on motivaatiota ja aikaa – sekä kivenkova tahto. 🌀

Skeet- ampujien tavoitteet korkealla

Teksti LASSI PALO

Kuvat PER-OLE LINDELL

Suomen skeet-ampujat ovat olleet vuoden alussa hyvässä vireessä. Maajoukkueen ruotsalainen päävalmentaja **Tom Alderin** onkin seurannut suojattiansa otteita tyytyväisin mielin – niin leireillä kuin kilpailuissakin.

– Tämä vuosi ei olisi voinut alkaa paremmin kuin hyvällä harjoitusleirillä Malagassa tammikuussa. Ampujat olivat motivoituneita ja hyvässä vireessä ja hengessä mukana, hän summaa alkuvuoden tilanteen.

”Skiittareiden” toinen harjoitusleiri pidettiin Kyproksella, ja siihen liittyi kansainvälinen GP-kilpailu.

– Olin vaikuttunut siitä, kuinka hyviä tuloksia siellä ammuttiin. Ison-Britannian Jeremy Bird ampui peruskisassa täydet 125, ja suomalaisista Timo Laitinen sivusi ennätystään (124) ja Miikka Peltonen teki uuden ennätöksensä 122. Oskari Kössi ampui myös hyvin (121).

– Erinomaisia tuloksia tässä vaiheessa kautta – eli kauden ollessa vasta alussa, Alderin sanoo.

TOM ALDERIN aloitti viime vuonna työt Suomen skeet-maajoukkueen kanssa. Ruotsalaisenkoutsi on kokenut valmentaja, jonka suojatit ovat voittaneet useita arvokisamitaleja, viimeksi Kuwaitissa.

Alderin esittäytyi suomalaisille urheiluaampujille ensimmäisen kerran melkein tarkalleen vuosi sitten Kisakallion urheiluo-
pistolla järjestetyllä testileirillä.

– Minun ei ole helppo analysoida viime kautta, koska minulla ei ollut juurikaan tietoa urheilijoistamme ennen viime vuotta. Se oli minun ensimmäinen vuoteni joukkueen kanssa, ja olin yllättynyt, kuinka paljon on sellaisia hyviä ampujia, joista en aiemmin tiennyt.

– Tutustuimme toisiimme viime vuoden aikana, mikä oli tietysti tärkeää, koska puolin ja toisin pitää löytää ymmärrys toimintatavoista – niin valmentajan kuin urheilijoidenkin.

Joka tapauksessa Alderinin mielestäni viime vuosi oli ”erittäin hyvä ensimmäinen vuosi”, ja joukkuehenki oli parempi kuin hän osasi odottaa.

– Valmentajan oli mukava tuntea itsensä

tervetulleeksi joukkueeseen! Hyvää oli myös se, että kansainvälisissä kilpailuissa oli eri ampujia, jolloin opimme tuntemaan toisemme myös kilpailutilanteissa.

ALDERININ MUKAAN tämän vuoden tavoitteena on luoda hyvä perusta hyvälle ja tasaisille tuloksille. Jos muutoksia pitää tehdä, niitä sitten tehdään, hän sanoo.

– Jotkut meidän urheilijoistamme ovat jo enemmän tai vähemmän valmiita nousemaan maailman kymmenen parhaan joukkoon ja pääsevät finaaliin hyvän päivän osuessa kohdalle. Etenemme nyt kilpailun kerrallaan ja analysoimme tarkasti jokaisen kisan, jonka jälkeen katsomme, onko jossain parannettavaa ja teemme töitä entistä korkeamman tulostason saavuttamiseksi.

– Meillä on vielä paljon opittavaa, ja koko maajoukkue on valmis tekemään töitä tavoitteiden saavuttamiseksi.

PÄÄTAVOITE ON – totta kai – Tokiossa vuonna 2020 järjestettävissä seuraavissa kesäolympialaisissa. Matkan varrella on kuitenkin useita tärkeitä kilpailuja, kuten maailmancupit sekä EM- ja MM-kilpailut.

– Niissä kisoissa pitää olla palkintokorokkeella, jotta saa maapaikan olympialaisiin, Alderin sanoo.

Suomen skeet-joukkueen tavoitteena on saavuttaa kaksi paikkaa Tokioon.

– Tiedän, että se on kova tavoite, mutta uskon, että urheilijamme pystyvät tähän. Olen sitä mieltä, että pitkän ajan tavoitteiden pitääkin olla korkealla. Joukkueessamme on erittäin hyvä henki, ja kaikki kannustavat toisiaan parempien tulosten saavuttamiseksi. Ja nimenomaan joukkueena pystymme saavuttamaan asetut tavoitteet. 🌀

Heidi Hämäläinen (vas.) ja Marjut Heimonen Malagan-leirillä, kuten myös...

Tommi Takanen (vas.), Oskari Kössi ja Timo Laitinen...

ja kaikki valmentaja Tom Alderinin kanssa ryhmäkuvassa.

Harjoiteajattelun voimin huipulla

Teksti LASSI PALO

Kuva HEIDI LEHIKOINEN

Liikkuvan maalin lajipäällikkö **Ville Häyrinen** luottaa omiinsa sataprosenttisesti. Hän on tehnyt kovan lupauksen liittyen pian alkaviin ilma-aseiden EM-kisoihin, jotka järjestetään Slovenian Mariborissa.

Lisäksi hän puhuu voimakkaasti harjoiteajattelun puolesta.

Ville Häyrinen, millaisin ajatuksin liikkuvan maalin ampujat lähtevät Mariborin EM-kisoihin?

Hyvillä mielin! Porukka on taas paremmassa kunnossa kuin aiemmin. EM-kisapaikoista oli kova kisa, ja kisoihin valitut näyttivät vielä Jurvan SM-kilpailuissa, että oikea porukka on kisoihin lähdössä.

Viimeistelyleiri on pidetty, ja viimeiset kovat reenit ovat nyt menossa. Kävimme vielä helmikuun alussa Ruotsin Eskilstunaan hakemassa vähän kovempaa kisaa alle ennen Mariboria.

Joukkue on sama, joka voitti molemmat ilmakiväärilajien MM-joukkuekultamitalit 2016, joten siitä voi päätellä mitalitavoitetta, kun mukana ovat vielä MM-mitalistit **Tomppa (Heikkilä)** ja **Elli (Räsänen)**. Virallista tavoiteta ei ole, mutta jos ilman mitalia jäämme, niin minä jään Sloveniaan!

Krister (Holmberg) on esimerkki tasosta ja tekemisestä, joita maailmalla vaaditaan. Tomppa on kehittynyt joka vuosi kohta vuosikymmenen ajan ja alkaa olla vääjäämättä maailman parhaita. **Heikin (Lähdekorpi)** taitotasoa riittää myös mihin vaan. Elli on parhaimmillaan tyttöjen kärkeä Euroopassa, kunhan epäolennaisuudet jäävät pois.

Ovatko kaikki terveenä vai onko ollut sairasteluja talven aikana?

Suuria sairasteluja ei ole ollut kenelläkään. Me olemme huippukunnossa ja minä parhaassa.

Ketkä urheilijat tai mitkä maat ovat nyt kovimpia kilpakumppaneita?

Aika tutut nimet siellä tulevat vastaan. Ruotsin **Emil Martinsson** oli MM-kisojen paras urheilija, **Lukasz Czapla** on aina mitalien tuntumassa ja kuka tahansa venäläisistä voi voittaa. Ja veikataan jokerina vielä Unkarin melkein viisikymppinen **Joszf Sike**, jolla ainakin viime aikojen kisoissa tulosta on tullut.

Miten tämä ilma-asekausi on mielestäsi sujunut? Mikä on ollut hyvää ja mikä vähemmän hyvää?

Tekemisen taso ja harjoitusten taso nousevat edelleen, vaikka määriä ei enää oikein tällä

Tommi-Pekka Heikkilä oli Suomen tasaisen miesten kolmikunnan ykkösnimi viime kesän MM-kilpailuissa. Nyt hän lähtee uusien tavoittein ilma-aseiden EM-kisoihin.

"Baku kiinnostaa, ja sinne mennään pärjäämään. Se on uusi paikka meille."

porukalla ole varaa kasvattaa. Keskinäinen kisa on kovaa, ja se näkyy myös harjoituksissa. Olemme saaneet keskittyä omaan tekemiseemme ilman huolia. Liiton panos meihin on vähän kasvanut, ja jokaisella urheilijalla alkaa olla koko elämän "paketti" kunnossa niin, että urheilulla on siellä kaikki tarvittava tila ja tukitoimet.

Aina pitäisi joutua kehitettävää olla. Sanoetaan, että urheilijat ovat niin hyvällä tolalla kuin he amatööriinä pääsevät. Valmentaja voisi kehittyä nimenomaan keskustelu-, kuuntelu- ja ajatustenvaihtoa koskevien taitojeni osalta. Nyt kun päätyökkin on 25 ihmisen esimiehenä, niin puutteet tuossa näkyvät aika raa'asti. Koetan kehittää tätä puolta ja hyödyttää molempia työnantajiani.

Entä kuluva vuosi pidemmällä tähtäimellä, esimerkiksi Bakun EM-kisat heinä-elo-

kuussa? Miten valmistautuminen etenee Mariborin jälkeen?

Kevääseen on panostettu ulkomaan leirin ja kisareissujen merkeissä. Käymme Ranskassa ja Pilsenissä ja 50m reenit aloitetaan ennen lumien sulamista Inkoossa. Keväällä kiertää vähän pienempi ydinporukka, mutta isommilla resursseilla.

Baku kiinnostaa, ja sinne mennään pärjäämään. Se on uusi paikka meille, ja sinne tulee varmasti kova kisa paikoista. Katsoimme kisaohjelmaa, joka on aika "mielenkiintoinen. Olemme kisojen lopussa, kun muut poistuvat paikalta. Rata kasataan näemmä neljän tunnin aikana 300m radan tilalle. Vähän epäilyttää....

Onko harjoitteluun tehty isompia muutoksia edellisiin vuosiin verrattuna? Jos on, millaisia?

Pelkän ampumisen sijaan panostetaan koko ajan enemmän harjoitteisiin ja osa-alueisiin. Ei harjoitella vain harjoittelun takia, vaan pilkkotaan suoritusta osiin ja tehdään töitä muutaman osa-alueen kanssa kerrallaan. Luodaan jatkuvaa ainetta urheilijalle myös harjoitustilanteeseen. Tämä haastaa paitsi urheilijat myös valmentajan jatkuvasti miettimään omaa tekemistään ja kehittämään sitä.

Harjoiteajattelua ylipäätään pitäisi saada vielä enemmän ammuntaan. Siitä puhuu Suomessakin tosi harva – edes valmentajista – ja pelkään olevani ainoa. Usein ollaan vähän sellaisessa tilanteessa, jossa ampujien harjoittelu muutettuna pituushyppääjän harjoitteisiin tarkoittaisi vain hiekkalaatikoon hyppäämistä. Eli jauhetaan vain lajisuoritusta ilman isompaa analyysiä ominaisuuksista, osa-alueista ym.

Meille oleellista kansainvälisten kilpailujen käymisessä on ollut oman tasoisten kisojen löytämien. Nykyään ehkä liikaa keskitytään eri lajeissa arvokisavalintoihin ja rajan ylityksiin.

Arvokisat on kuitenkin harvoin se paikka, jossa opitaan pärjäämään. Paljon tärkeämpää on löytää kehittyville ampujille sellaisia kisoja, joissa he voivat pärjätä jo oman tasonsa tuloksilla. Liikkuvan maalin menestys on rakennettu näin jo 90-luvun alkuvuosista, oppi-isäni Erkki Rintakosken toimesta, ja koko nykymaajoukkueen runko on tuotu nykytasolleen tällä toimintatavalla. Minusta edelleen suomalaisampujat käyvät liian vähän pienempiä eurooppalaisia ja pohjoismaisia kisoja.

Esimerkiksi Ruotsista löytyisi jo kulta-hippuikäisille sopivia, kansainvälisentuntuisia kisoja. Ei kokemusta ole pakko lähteä hakemaan vasta maailmancupista tai arvokisoista. 🍀

Pian joku on kaikkien aikojen ensimmäinen mestari

PRACTICAL

Ensimmäiset muistetaan aina. Nimi jää elämään historiaan, tarinoihin ja ihmisten puheisiin.

Teksti SIMO PARTANEN
Kuvat ANNE HAUTAMÄKI

Vuosi 2017 on practical-ammunnassa vuosi, jolloin joku saa kunnian olla täysin uusi ja malliaan ensimmäinen maailmanmestari. Nimittäin kesäkuussa Venäjällä Moskovan lähistöllä järjestettävät kivääripracticalin maailmanmestaruuskilpailut ovat ensimmäiset laatuaan.

Sami Hautamäki on ampuja, joka lähtee itänaapurin järjestämään kilpailuun tätä himoittua kunniaa tavoittelemaan. Vuoden 2015 Euroopan mestari Standard Semi-Auto -divisionassa päätti jo kauan sitten, että Venäjälle lähdetään voittamaan.

– Kyllä se päätös tuon Unkarin kilpailun ja EM-kullan jälkeen tuli. Silloin päätin, että sitä lähdetään yrittämään, 43-vuotias Hautamäki kertaa.

MAAILMANMESTARUUDEN voittaminen on kuitenkin vielä monta pykälää haastavampi suoritus kuin EM-kullan nappaus. Sen Hautamäki tottakai tiedostaa ja kertoo, ketkä tulevat haastamaan kivääripracticalia Euroopassa jo vuosikautia hallinneet suomalaisampujat.

– Euroopan taso tiedetään, mutta muun maailman taso on hiukan hämärän peitossa. Yhdysvalloista tulee kuitenkin varmasti erittäin kova joukkue, se on varma juttu. Heillä on erittäin kovia kivääriampujia, Pohjanmaa Practicalia seuratasolla edustava Hautamäki mainitsee.

Maailmanmestaruuskilpailun ja uusien kovien kilpakumppanien tuomat haasteet pakottavat kesäkuuta varten valmistautuvat urheilijat treenaamaan itsensä aivan äärimmilleen, jotta menestys on mahdollista. Näin on toiminut myös Hautamäki, joka lokakuussa aloitti valmistautumisen tätä koitosta kohti.

– Kovasti pitäisi treenata nyt, kun on sen aika! Talvella päivän lyhyiden takia en ole päässyt radalla kuin viikonloppuisin, mutta olen paikannut tämän fysiikkatreeneillä ja runsaalla kylmätreenillä.

– Nyt kun valoisa aika lisääntyy, aion käydä aamulla radalla, tai sitten lähden töistä vähän aikaisemmin. Työnantajan kanssa olen onneksi saanut sovittua asiat oikein mallikkaasta, Hautamäki sanoo.

Valon puuttuessa kotiradalta on Hautamäki yrittänyt ampua jopa auton valojen

Hautamäki arvelee, että vaikeiden ampuma-asentojen harjoittelu maksaa itsensä takaisin MM-kilpailussa.

Sami Hautamäki on hallitseva Euroopan mestari kivääripracticalin Standard Semi-Auto Divisionassa. Mestaruuskilpailu käytiin vuonna 2015 Unkarissa.

avustuksella. Valitettavasti näkyvyysongelma ei täydellisesti ratkennut edes tällä erikoisella keinolla.

– Taulut saa kyllä valaistua, mutta sitten avotähtäimet jäivät pimeiksi eikä lopputulos ollut oikein hyvä, harmittelee Hautamäki.

PIKKUHILJAA TALVI on kuitenkin jälleen kääntymässä kevääseen, ja Suomenkin radoilla alkaa nähdä samaan aikaan sekä taulut että tähtäimet. Samalla Hautamäki on valmiina treenaamaan lujaa.

– Liipaisuun, pieniin maaleihin, vai-

keisiin ampuma-asentoihin ja erilaisiin tuen käyttö -tilanteisiin on keskityttävä. Ne ovat vaikeita asioita, ja nimenomaan vaikeita asioita pitää treenata. Heikkoudet pois, se on minun tapani.

– Aina kun menee radalle, pitää olla suunnitelma valmiina, muuten laukaukset menevät täysin hukkaan. Yleensä treenaan 2-3 asiaa kerralla, enempään ei oikein voi kerralla keskittyä laadun kärsimättä.

HAUTAMÄEN TREENIKAAVA kuulostaa tehokkaalta, simppeliltä ja samaan aikaan erittäin kehittävältä. Maailmanmestaruuskilpailussa pärjäämiseen tarvitaan kuitenkin ampumatekniikan ohella, kuten amunnassa aina, aivan raudanlujia kilpailijan hermoja. Satunnaiset virheet stageilla, kisaviikon aikana muodostuvat mielikuvat ja muiden kilpailijoiden antamat suorituspaineevat asioita, jotka maailmanmestaruuden voittavan urheilijan on pakko selvittää.

– Kisastressin kannalta on aivan mainio juttu, että Moskovaan jaosto on järjestänyt yhteiskuljetuksen ja hoitanut lähes kaikki majoitusjärjestelyt. Se helpottaa, kun voi vain hypätä mukaan, Hautamäki mietiskelee.

Ja mukaan Hautamäki on nimenomaan hypännyt. Hän on nyt lukuisien menestystä havittelevien urheilijoiden mukana kisassa, jonka maalissa odottaa maailmanmestaruus. Katsotaan, kuka on ensimmäinen. 🚩

Omien polkujen kulkija

Pauliina Frilander-Soini on voittanut SM-mitalien lisäksi opiskelijoiden maailmanmestaruuden.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Pauliina Frilander-Soini kokeili lapsena melkein kaikkia mahdollisia urheilulajeja. Ampumaurheilun pariin hän tuli Marko Matilaisen vetämän ampumaurheilukoulun kautta. Frilander-Soini ei kuitenkaan kokenut olevansa urheilullinen eikä nähnyt itseään urheilijana.

Nuori naarajärveläinen kivääriampuja selvitti vuonna 1998 tiensä Kultahippukarsintojen kautta finaaleihin, joissa hän jäi toiseksi viimeiseksi. Äidin kertoman mukaan tyttö oli tyytyväinen eikä lopettanut, vaan jäi lajin pariin ja alkoi pian ampua ilman tukea.

– Kehityin ampujana nopeasti, enkä ajatellut sitä sen kummemmin. Hain tehoryhmään 14-vuotiaana, mutta olin alaikäinen. Seuraavana vuonna olin jo maajoukkueessa, joten pomppaus tuli äkkiä.

Marko Matilaisen poika Toni puhui Frilander-Soinin ympäri Kuortaneen urheilulukioon, joten hän alkoi olla urheilijan polullaan jo pitkällä. Sitten Frilander-Soini on edustanut Suomea useissa arvokisoissa ja voittanut SM-mitalien lisäksi muun muassa opiskelijoiden maailmanmestaruuden 2010.

– Kun johonkin ryhdyn, haluan tehdä sen kunnolla. Ampumaurheilu on minulle elämäntapa, iso ja tärkeä osa minun elämäni. En aina tee asioita niin kuin muut tekevät, vaan olen enemmänkin omien teiden kulkija, enkä tarvitse laumaa ihmisiä ympärilläni.

FRILANDER-SOINI on juuri palannut kisa-matkaltaan Saksan Münchenistä ja odottaa Helsinki-Vantaan lentoaseman terminaalissa bussikyttä kotikaupunkiinsa Tampereelle. On harmaa tammikuinen sunnuntai-ilta päivää.

– Saksassa olisi voinut mennä paremmin. Olin pettynyt lähinnä jälkimmäiseen kisaan. Mutta eka kisa, joka oli EM-näyttökisa ja siten tärkeämpi, meni ihan hyvin, kuitenkin EM-rajan yli. Pieksämäen Seudun Ampujia edustava urheilija summaa.

Odotukset olivat korkeammalla, sillä muutama viikko aikaisemmin Frilander-Soini oli tehnyt naisten ilmakiväärissä uuden Suomen ennätyskseen 417,2. Se syntyi tammikuun 7. päivänä Ruotsin Sävsjön pe-

rinteisessä Swedish cupissa. Frilander-Soinin näyttökisojen keskiarvo ei aivan riittänyt valintaan ilma-aseiden EM-kilpailuihin, jotka ovat maaliskuussa Slovenian Mariborissa. Hän jäi rajasta vain 0,6 pistettä, ja jos siteltavaakin jäi:

– Olin useassa näyttökilpailussa kipeänä, mutta kauden keskiarvoni on parempi kuin edellisillä kausilla eli sillain kausi on mennyt ihan hyvin.

Heti SE:n jälkeen Frilander-Soini sanoi, ettei ennätys ollut yllätys, ”koska olen treeneissä pystynyt samanlaisiin tuloksiin”. Se antaa myös uskoa tulevaisuuteen.

– Kiva on, että tulos tuli nyt kisoissakin, 28-vuotias urheiluampuja toteaa.

VAIKKA EM-VALINTAA ei tullutkaan, nyt voi puhua Frilander-Soinin uudesta tulemisesta. Hän on samaa mieltä:

– Välissä oli huonoja vuosia, varsinkin ilmakiväärissä. Ostin viime keväänä uuden ampujantakin ja -housut, ja aseeni huollettiin juuri Münchenissä. Tulokseni ovatkin parantuneet. En pysty uusimaan varusteita kovinkaan usein.

Frilander-Soini kertoo myös vähentäneensä ampumarjoitustensa määrää. Hänen harjoittelussaan painottuu ampumisen lisäksi jopa enemmän fyysinen harjoittelu. Osin elämäntilanteestaan johtuen, osin siksi, että se on hänen kohdallaan toiminut. Tärkeintä on, että kaikki on elämässäni mahdollisimman hyvin tasapainossa, hän korostaa.

– En halua, että minulla on koko ajan sellainen olo, että minun pitäisi olla tekemässä jotain muuta. Haluan keskittyä olennaiseen. Koen sen niin, ettei minun kannata mennä radalle, jos minulla on sellainen fiilis, että minun pitäisi esimerkiksi opiskella. Kun sitten menen ampumaan, keskityn siihen mitä teen.

Frilander-Soini opiskelee psykologiaa. Kandidaatintutkinto pitäisi olla valmis kesään mennessä. Syksyllä jatkuvat sitten jo aloitetut maisteriopinnot. Hän myöntää avoimesti, että taloudellinen tilanne on myös treenin vähentämisen taustalla.

– Minulla on kuitenkin parempi motivaatio ampua nyt kuin joskus aikaisemmin oli. Uudesta tulemisestani voi kyllä puhua, mutta talous painaa taustalla koko ajan.

Pauliina Frilander-Soini tutussa ympäristössään: Helsinkiin kuuluu useita urheilupaikkuja.

FRILANDER-SOINI on aiemmin hankkinut rahaa hoitamalla lapsia, mutta ei enää. Syykin on selvä: lapset kasvoivat isoiksi. Nyt hän saa rahaa yliopiston projekteista, joissa hän on mukana muutaman kuukauden kerrallaan. Lisäksi hän avustaa Ampumaurheiluliittoa päivittämällä urheilijaprofileja.

– En ole lopettamassa ampumaurheilua, vaan toivon, että pystyn elämään sen ehdoilla. Tuot eivät kata kaikkea, enkä voi kovin usein maksaa tuhannen euron reisuja omasta pussistani. Kovia kisoja ja kansainvälistä kokemusta kuitenkin tarvitaan. Ampumaurheilun ehdoilla siis mennään ja eletään, mutta koskaan ei voi tietää, mitä elämässä tapahtuu, hän pohtii.

Frilander-Soini on laskenut, kuinka monta tuntia häneltä menee aikaa ampumaurheiluun viikossa, kun mukaan otetaan kaikki mahdollinen: ajomatkat, valmistelut, suunnittelut, harjoitukset. Ihan kaikki.

– Yleensä se on yli 40 tuntia, mutta joskus

sinki-Vantaan lentoasemalla. Hän on juuri palannut Saksan Münchenissä järjestetyistä IWK-kil-

Espoossa järjestettiin helmikuussa viimeinen ilma-aseiden EM-näyttökilpailu. Frilander-Soinin näytöt eivät riittäneet matkalippuun Mariboriin. Nyt tavoitteena ovat ruutilajien EM-kilpailut kesällä.

jopa 60. Tämä on ammattimaista toimintaa, josta ei kuitenkaan saa palkkaa. Se on siis iso taloudellinen panostus, jos ajattelee niin, että tämä aika on kaikesta muusta pois – jos olisi esimerkiksi töissä tai vain opiskelisi.

– Onneksi olen löytänyt sellaisia töitä, joita voin tehdä omien aikataulujen mukaisesti ja melkein missä tahansa. Päivitin juuri urheilijaprofileja, kun odotin lentoa Münchenissä.

AZERBAIDZHANIN Bakussa heinä-elokuussa järjestettävät ruutilajien EM-kilpailut ovat Frilander-Soinille tärkeämmät kuin ilma-aseiden EM-kilpailut, joihin häntä ei siis valittu. Sen sijaan hän matkusti Intian maailmancupiin, joka pidettiin tämän lehden ollessa painossa. Matkan taustalla olivat oma halu ja ajatus lähteä Delhiin.

Frilander-Soinin arvoasteikossa ”piekkari” menee ilmakiväärin edelle, koska se on ollut hänen ”pälajinsa” viimeksi kuluneiden vuosien ajan.

– Näen, että minulla on siinä paremmat mahdollisuudet menestyä. Toivottavasti pääsen EM-Bakuun, jonne näytöt on annettava ennen juhannusta.

”Ampumaurheilu on osa identiteettiäni, enkä osaa ajatella elämäni ilman urheilua.”

NYT ON MENEILLÄÄN Frilander-Soinin ”taiteilijajuhlavuosi”, sillä hän meni ampumaurheilukouluun tasan kaksikymmentä vuotta sitten. Kun tämän mainitsee taiteilijalle itselleen, hän silmännähdän hämmästytti:

- Tosi äkkiä aika menee, hän huudahtaa.
- Vuosikymmenet ovat olleet antoisia.

Ampumaurheilu on osa identiteettiäni, enkä osaa ajatella elämäni ilman urheilua. Jos vain opiskelisin tai tekisin ”tavallisia” töitä, varmasti tuntuisi tylsältä elää vain yhden asian vuoksi.

Aika paljon sanottu naiselta, josta ei koskaan pitänyt tulla urheilijaa. Urheiluamputujan ajatuksissa ovatkin Tokiossa vuonna 2020 järjestettävät seuraavat kesäolympialaiset, jotka määrittävät Frilander-Soinin aikatauluja ja elämää jollain asteella:

– On pakko elää ja mennä noin vuosi ja hetki kerrallaan, ja ennen Tokion olympialaisiakin ehtii elämässä tapahtua paljon kaikenlaista, jota ei voi ennakoida tai ainakaan ennustaa. Esimerkiksi tällä hetkellä pyrin panostamaan näyttökisoihin ja sitä kautta sitten muun muassa maailmancupeihin ja arvokisoihin, joissa olympiapaikkojakin jaetaan, ja jos sellaisen joskus saisi, sitten pitää taas miettiä jatkoa tarkemmin sen mukaisesti.

Frilander-Soini pyrkii ”ennen kaikkea” koko ajan siihen, että hän saisi ampumistaan vähitellen eteenpäin, jolloin tulokset, kisat ja menestys tulevat kyllä sitten sen myötä.

– Se on ehkä minulle ominaisempi tapa ajatella sen sijaan, että haihattelisin osin epärealistisestikin olevani seuraavissa olympialaisissa. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettenkö mahdollisesti niitäkin kohti menisi ja työskentelisi. Tämänhetkisillä resursseilla ja systeemeillä se vain tuntuu välillä vähän ”tuulimyllyjä vastaan taistelemiselta”.

Puhdas sattuma on, että tämä on Frilander-Soinista tehty ensimmäinen juttu Urheiluamputujassa. Olkoon tämä sitten se 20-vuotissynttärifaastattelu! Hän on sanonut, että hänestä itsestään on aina tullut se urheiluun tarvittava ”sisäinen tahto ja palo” – ei niinkään valmentajien ”tartuttamana”. Ei siis puhalleta paloa sammuksiin, vaan toivotaan, ettei liekki sammuu. 🌸

ESA HEINONEN:

”Jos ei ole hymy herkässä, tulostakaan ei luultavasti tule!”

Teksti & kuva LASSI PALO

Esa Heinonen, 42, on syntynyt Ruotsin Trollhättanissa ja muuttanut Suomeen Haapavedelle 1980. Hän muutti armeijan jälkeen Ouluun opiskelemaan 1994. Nykyään Oulunsalossa asuvalla Heinosella on pitkä historia haulikkoammunnan parissa.

– **Erkki**-isä oli innostunut lajista Ruotsissa ollessaan, ja siitä se sitten lähti. Ammuin ensimmäiset laukaukset haulikolla kuusivuotiaana. Eka Metsästäjäläiiton SM-kilpailu oli 12-vuotiaana. Skeet taisi tulla vuosi, kaksi myöhemmin, hän muistelee.

Heinonen pääsi suorittamaan asepalvelusta Puolustusvoimien Urheilukouluun, ja vuonna 1994 hän saavutti Y20-sarjassa EM-joukkuepronssia ja sijoittui henkilökohtaisessa kisassa neljänneksi.

– Lopetin kansainvälisen huipun tavoittelemisen 1990-luvun lopulla. Suuri kiitos vanhemmilleni, sillä ilman heidän tukeaan en olisi pystynyt jatkamaan noinkaan pitkälle.

Vuonna 2005 hän oli voittamassa skeetin yleisen sarjan joukkuekultaa **Toni Hakolan** ja **Jani Eklundin** kanssa.

– Nelisen vuotta myöhemmin kilpailukärpänen puraisi hieman lujemmin uudestaan, ja niin vuonna 2011 voitin yleisen sarjan henkilökohtaisen SM-kultamitalin lisäksi samalla porukalla myös joukkuekultaa.

Heinosella alkoi vuosina 2012–2013 kypsä ajatus siitä, pitäisikö hänen siirtyä valmennuksen puolelle.

– Aloin valmentaa **Marjutia (Heinonen)**, ja **Niina** ja **Sami Aaltonen** tulivat hieman myöhemmin mukaan kuvioihin, muistaakseni vuonna 2015.

Heinonen ei ainoastaan valmenna, vaan on Oulun Seudun Haulikkoampujien (OSH) johtokunnan jäsen ja Ampumaurheiluliiton haulikkojaoston jäsen. Hän työskentelee käyttöinsinöörinä Oulun yliopiston mikroskopian ja nanoteknologian keskuksessa. Perheeseen kuuluvat vaimo ja neljä lasta.

1 Sinut on nimetty vuoden alusta lukien Ampumaurheiluliiton naisten skeetin projektivalmentajaksi. Mitä tämä käytännössä tarkoittaa?

Toimenkuvaani kuuluvat tällä hetkellä leirit ja valmennustoiminta Suomessa, yhteistyössä **Saaren Pentin** ja **Alderinin Tomin** kanssa.

2 Edelliseen liittyen, mitä asioita toivot tapahtuvaksi tämän vuoden aikana?

Saataisiin vedettyä läpi monta hyvää leiriä niin, että urheilijat saavat niistä mahdollisimman paljon hyötyä tätä kautta ja myös tulevaisuutta varten.

3 Kolmella sanalla: mitkä ovat avainsanasi ampumaurheiluun liittyvässä toiminnassa?

Keep it simple eli keskitytään perusasioihin.

4 Suomen naisten skeetin kärkiampujiin kuuluvat Marjut Heinonen, joka on siskosi, Heidi Hämäläinen ja Niina Aaltonen. Millainen kolmikko mielestäsi on?

Sekoitus kokemusta ja nuoruutta, potentiaalia löytyy!

5 Entä laajemmin: millaisena näet esimerkiksi alkaneen olympiadin, joka päättyy Tokion olympialaisiin 2020?

Positiivisin mielin. Naisten maajoukkeessa on tällä hetkellä kaikkiaan viisi ampujaa, kolmen edellä mainitun lisäksi **Katja Poutanen** ja **Kaisa Kurki**. Odotan tietenkin ennenkaikkea näiltä viideltä hyvää suorittamista ja panostusta lajiin. Naisammunta kokonaisuudessaankin on Suomessa hyvässä nosteessa, joten odotan tiukkaa kisamista (myös maajoukkuepaikoista) tulevina vuosina. Rakennetaan perustus kuntoon, niin siitä on helpompi lähteä ponnistamaan kohti tulevaa.

6 Skeetin tiimissä on viime vuodesta lähtien ollut mukana kokenut ruotsalainen valmentaja Tom Alderin. Millaisena näet hänen roolinsa ja panoksensa?

Tom on aika tärkeässä roolissa, ja hänen panoksensa koko maajoukkueen osalta tulee olemaan merkittävä.

7 Millainen ”perhe” Ampumaurheiluliiton skeet-tiimi on?

Hyvältä näyttää! Tiivis ja toisiaan tukeva. Toki myös kilpailuhenkisyyttä löytyy ja pitääkin, mutta samalla osataan kannustaa toisia. Hyvä joukkuehenki, mikä on todella tärkeää!

8 Miten luonnehdit vuonna 2019 sata vuotta täyttävää Ampumaurheiluliittoa?

Monessa mukana. Kehittyvä organisaatio, joka tukee ja kannustaa ampujia, tärkeä osa erityisesti kansainvälistä kilpailua ajatellen.

9 Millainen on oma historiasi urheilun ja liikunnan parissa?

Urheileminen ja liikkuminen on aina kiinnostanut. Ammuntaharrastus on ollut mukana kuvioissa pienestä lähtien. Lisäksi kaikenlaiset pallo- ja mailapelit ovat aina jotenkin sykkähdyttäneet. Sulkapalloa tulee nykyäänkin harrastettua varsin säännöllisesti. Myös saliharjoittelua pidän mukavana ja tärkeänä sekä erityisen hyvin ampujille sopivana.

Esa Heinonen vieraili tammikuussa "etelässä" eli Helsingissä.

"Huumori, kannustus ja hyvä joukkuehenki kantavat yllättävän pitkälle."

Esa Heinonen

10 Mikä sinua motivoi ja innostaa toimimaan ampumaurheilun parissa?

Halu kehittyä ja kehittää – sekä itseä että muita.

11 On sanottu, että ampumaurheilussa haetaan voittoja liian nopeasti, vaikka tärkeintä on tasainen kehittyminen. Mitä mieltä olet?

Kyllä kärsivällinen pitää olla. Laji on kuitenkin henkisesti raskas ja vaativa. Vaikka olisi muuten niin sanotusti kunnossa, menestymistä ei välttämättä heti niin helposti tulekaan.

12 Millaisiin ajatuksiin seurasit Rioon päättyneen olympiadin tapahtumia?

Hieman haikein mielin. Marjutin kanssa metsästimme paikkaa Rioon, joka jäi kuitenkin ikävä kyllä saavuttamatta. Miesten skeetissä oltiin pari kertaa todella lähellä olympiapaikkaa, ja siitä jäi ehkä hieman karvasta makua suuhun. Onneksi Satu ja Vesa lunastivat paikan trapissa.

13 Mitkä asiat haluat nostaa erityisesti esiin – hyvässä ja kenties "pahassakin"?

Resurssit tai oikeastaan niiden puute. Ei ole helppoa kilpailla "amatöörinä" samalla viivalla ammattilaisten kanssa. Toisaalta, olemme siitä huolimatta menestyneet todella hyvin.

14 Millaisia ajatuksia herätti se, ettei suomalaista kivääri- eikä pistooliampujaa eikä myöskään skeet-ampujaa nähty viime elokuussa järjestetyissä Rio de Janeiron olympialaisissa?

Harmittihan se. Onneksi oli pari trap-ampujaa kisoissa. Seurasin innolla heidän kisaamistaan.

15 Kuinka iso kurssinmuutos tarvitaan, jotta seuraavissa kesäolympialaisissa Tokiossa vuonna 2020 tilanne olisi parempi?

No ei välttämättä mitään isoja muutoksia itse tekemiseen. Töitä on jo tehty kovasti, jatketaan vaan kärsivällisesti, niin eiköhän niitä paikkojakin tule. Ammuntalajeissa olympiapaikan saaminen ei ole helppoa ja ehkä odotukset ovat sen suhteen joskus jopa liiankin suuret.

16 Millaista kaikki tämä on ollut – vuodet ampumaurheilun parissa?

No, sekaan mahtuu tietysti sekä ylä- että alamäkiä. Pääosin onneksi ihan mukavaa, välillä tuskaista puurtamista. En silti vaihtaisi harrastustani! Kaiken tavoitteellisuudenkin keskellä täytyy yrittää muistaa, että tämän pitäisi olla ennenkaikkea hauskaa. Jos ei ole hymy herkässä, niin tulostakaan ei luultavasti tule.

17 Mikä auttaa sinua jaksamaan? Vai onko intohimo vaimarasi, josta voi ammentaa paljon, muttei kenties loputtomiin?

Kyllä läheiset ovat tärkeitä, erityisesti vaimo Hannele, muu perhe ja ystävät. Huumori, kannustus ja hyvä joukkuehenki kantavat myös yllättävän pitkälle.

18 Millaisia ajatuksia sinulla on valmentajana eli voitko listata Top3-tavoitettasi?

Urheilijan ehdoilla mennään, yhteistyössä henkilökohtaisen valmentajan kanssa, hymyssä suin, kohti maksimaalista suoritusta ja uutta parempaa huomista.

19 Miten luonnehdit suomalaisen ampumaurheilun tilaa juuri nyt?

Harjoituspaikkojen määrän väheneminen huolettaa. Ampumaratojen riittävä määrä ja laatu olisivat kaikille harrastajille ensisijaisen tärkeitä. Myös aselupa-asioiden hankaloittaminen niin Suomessa kuin EU-tasollakin askarruttaa. Huippu-urheilun resurssit... mikä on lajimme tulevaisuus Suomessa? Saisimmeko vihdoin myös suurempaa rahallista tukea menestyksemme tueksi? Sekä harrastajattä kilpailulisenssien määrät ovat kuitenkin nousussa, ja lajin arvostus myös nousee. Tulevaisuuteen on helpompaa katsoa optimistisen positiivisesti.

20 Jos saisit heti päättää ja sinulla olisivat kaikki resurssit käytössäsi, mitä muuttaisit tai mitkä kolme asiaa laittaisit kotimaisessa ampumaurheilussa ensimmäisenä kuntoon?

YKSI: Moninkertaistaisin laadukkaiden suorituspaikkojen määrän. Lisäksi, sisähalli (tai useampikin) talviharjoittelua varten olisi paikallaan.

KAKSI: Sekä ampujien että valmennuksen rahoitus kuntoon. Päivätyöstä ei ole helppoa irtaantua huippu-urheiluun.

KOLME: Yrittäisin nostaa ampumaurheilun imagoa "tavallisen" kansan silmissä ja ymmärrystä miksi näin hienoa taitolajia ja siinä menestymistä pitäisi arvostaa.

21 Miten vietät oikeaa vapaa-aikaasi – eli silloin kun voit vain olla?

Paheena on tietokone- ja konsolipelaaminen. Lisäksi lueskelen ja katselen leffoja. ⚙️

Henkeä historiasta, huolta tulevaisuuden harrastajista

Etelä-Saimaan Ampujat on lappeenrantalainen urheiluseura, jossa kohtaavat perinteet ja kansainvälisyys, innostus ja osaaminen. Seurassa on moni asia viimeisen päälle, mutta puuhamiehiä ja - naisia huolettaa ja harmittaa junioreiden vähyys.

Teksti & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Etelä-Saimaan Ampujilla on jäseniä hieman alle 300, suurin osa puheenjohtaja **Juha-Pekka Hulkkoson** sanoin ikäihmisiä.

– Junnuja ei ole yhtään, **Topikin (Hulkkonen)** on jo 21 vuotta. Ampumakoulussa kyllä harrastajia on, mutta he eivät vaan syystä tai toisesta jää lajin pariin. Työsarkaa riittää siinä, että saadaan yksikin jäämään aktiiviseksi harrastajaksi, Hulkkonen harmittelee.

Ampumakoulussa lajiin on tälläkin hetkellä perehtymässä kahdeksantoista innokasta, laskee johtokunnan jäsenenä monen asian hyväksi toimiva **Jouko Lehikoinen**.

– Olemme pyrkineet tekemään kaiken mahdollisimman helpoksi, Lehikoinen sanoo.

Sen myötä seurassa harrastajien ikäjakauma on kahdeksasta 56-vuotiaaseen, myös naisia on ilahduttavan paljon tullut mukaan. Lappeenrannassa haaste on monille paikkakunnille tuttu: jääkiekko, jalkapallo, salibandy ja koripallo kiehtovat harrastajia yksilölajeja enemmän.

– Ampumaurheilu on vähän yksin puurtamista, vaikka porukassa ollaankin, Lehikoinen sanoo.

Seurassa ollaan kuitenkin kiitollisia nykyisistäkin jäsenistä, kuten vaikkapa iloisia ikäihmisistä, joille urheiluammunta ja radalla harjoittelu on sosiaalinen tapahtuma.

– Aikuisia olemme saaneet toimintaan mukaan, mutta nuorempia voisi olla enemmän. Ikärakenne on aika huono seuran jatkumisen kannalta, mutta koko ajan yritämme kovasti keksiä kaikenlaista, että seu-

Jouko Lehikoisella (vas.), Topi Hulkkosella, Juha-Pekka Hulkkosella ja Kaarlo Kivimäellä on yhä harrastajia.

Pistoolirata teki Muukon ampumaurheilukeskuksesta entistäkin monipuolisemman vuonna 2005. Kuvassa meneillään Willimiehen Pistoolikisa elokuussa (Kuva: ESA)

toiseksi toiveena saada toimintaan lisää nuoria

raan saatisiin jatkuvuutta. Kaikkemme me teemme, että junioritoimintaa olisi enemmän, Hulkkonen sanoo.

Hulkkonen on seuran aktiivina toiseen otteeseen. Ensimmäisen kerran hän oli jäsenenä 1970-luvun lopulta 80-luvulle, nykyinen aktiivisempi toiminta alkoi vuonna 1999 kiväärijaostossa. Puheenjohtajana hän on ollut kaksi kautta.

JOS JOKU ON seuran todellinen konkari, se on **Kaarlo Kivimäki**. Vuosikymmenet aktiivisesti harrastanut mies on ollut korvaamaton, kun seuran tiloissa ja radoilla on rakennettu ja kunnostettu melkein mitä vaan.

– Meillä on itsellämme intohimo parantaa olosuhteita, Kivimäki sanoo.

Nykyisellään olosuhteet ovat hyvät, joten siitäkään lajin harrastaminen ei ole kiinni. Lappeenrannassa on siinä mielessä harvinaisen tilanne, että 50 metriäkin on mahdollista ampua ilma-aseradalla. Ulkoratojen

osalta Huhtaniemen ampumarata lakkautettiin 1975, Muukon ampumaradan valmistuttua 1984 ESA:n ampumaurheilutoiminta pyörähti uudelleen vireämpänä käyntiin.

Muukon ampumaurheilukeskuksen toiminta monipuolistui entisestään, kun sinne valmistui vuonna 2005 pistoolirata.

– Olemme yrittäneet taas elvyttää kilpailutoimintaa, Hulkkonen kertoo.

MONENLAISTA KILPAILUAKIN on Lappeenrannassa ehditty käydä, sillä Etelä-Saimaan Ampujat on Suomen vanhimpia ampumaurheiluseuroja. Seuran sen toiminta alkoi 1920. Perinteet elävät vahvana, sillä pienois kivääriin osalta Ukko-Pekka -kilpailut ovat yhä voimissaan. Tietävästi ainoat presidentin muistokilpailut ovat nähneet monenlaista.

– Aikoinaan sitä järjestettiin yhteistyössä vuorotellen Imatran kanssa. Me saimme sen sitten järjestettäväksemme yksin, Kivimäki kertoo

Yksi seura-aktiivi on tiedottamisesta vastaava **Olga Wolkoff**, joka sai Suomen kansalaisuuden ja liittyi seuraan 2003. Pistooliammunnassa kilpaileva Wolkoff on ollut tärkeässä roolissa, kun ESA on tehnyt kansainvälistä yhteistyötä Viipurin kanssa.

– Neljä kertaa olemme nyt viipurilaisten kanssa tavanneet. Me käymme keväisin siellä ja he tulevat syksyllä kilpailemaan tänne, Hulkkonen sanoo.

YHTEISTYÖ KÄYNNISTYI viipurilaisten aloitteesta. He muistelivat menneillä vuosikymmenillä tehtyä yhteistoimintaa ja toivoivat yhteistyön elvytystä. Laina-aseilla käytävissä kilpailuissa on kaksi kivääriampujaa ja kolme pistooliampujaa joukkueissa, yhteistulokset ratkaisevat. Kilpailuiden kiertopalkinto siirtyi nyt ensimmäisen kerran Lappeenrantaan.

– Se on meille mielenkiintoinen tapahtuma. Siellä ollaan hyvin ystävällisiä, Wolkoff sanoo.

Viipurissa tapahtuma on ollut iso asia. Paikallismedia oli ensimmäisellä kerralla sankoin joukoin paikalla suomalaisia tapaamassa. Tapahtumassa venäjäksi tehtyjä lehtijuttuja sekä muistoksi saatuja piirroksia on komeasti ilma-aseradan seinällä esillä.

TOPI HULKKONEN kuuntelee seuransa kokoneemman kaartin juttuja hymyillen. Hänelle itselleen urheiluammunta tuli isän kautta luontevasti.

Yhteistyö viipurilaisten ampujien kanssa on mukava lisä normaaliin seuran toimintaan.

ESA on syystäkin ylpeä pitkästä historiastaan ja perinteikkäästä Ukko-Pekka -kilpailustaan. Lehtileikkeet muistuttavat menneestä. Ylläolevassa kuvassa presidentti P.E. Svinhufvud ampumakilpailussa.

– Kuusivuotiaasta asti olen isän mukana kulkenut radalla. Pikkuhiljaa itsekin siirryin tähän lajiin, kivääriharrastuksen kautta liikkuvan maalin ampujaksi päätenyt mies sanoo.

Vertailupohjaa on, sillä harrastuslistalla ovat olleet salibandy, yleisurheilu, paini, pesäpallo ja urheilukalastus SM-tasolla asti. Muista ei kuitenkaan ollut urheiluammunnan voittajaksi, vaikkei junioreita harrastuskavereiksi löytynytäkään.

Hulkkonen on ottanut tilanteen sellaisena kuin se on.

– Olisi mukavaa, että täällä olisi muitakin saman ikäisiä treenaamassa. Mutta ei sille mitään mahda. Toivoisin, että kaikki löytäisivät punaisen langan tästä ampumaurheilusta, silloin tähän jää koukkuun. Itse lähdin heti ensimmäisenä kesänäni SM-kilpailuihin. Siellä tuli menestystä, ja tiesin tämän olevan minun lajini, jossa haluan kehittyä. Yksikin kisa voi riittää, että saa intoa ja motivaatiota, vuodesta 2011 lähtien pelkästään liikkuvaan maaliin keskittynyt nuorukainen sanoo. 🌸

TOTTA TOINENKIN PUOLI

Haastattelussa Pietari Keisu Tornionseudun Ampujista. Oman näkemyksensä kertoo Pietarin isä Hannu Keisu.

KOELAUKAUKSET :

Kuka olet?

Pietari Keisu.

Minkä ikäinen olet?

13-vuotias.

Missä asut ja mitä koulua käyt?

Asun Torniossa ja käyn Putaan koulun 7-luokkaa.

Mitä seuraa edustat?

Tornionseudun Ampujat.

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua?

Noin vuoden. Ampumaurheilukoulua olen käynyt syksystä 2016 saakka.

Mikä on lajisi?

Ilma-aseet, erityisesti kivääri. VT14.

Kuka toimii valmentajanasi?

Ampumaurheilukoulun ohjaajat Jossu, Riku, Tero, Jussi ja oma isä.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

Kuntosali, metsästys, kalastus ja lasketelu.

Miten aloitit ampumaurheilun?

Isän houkuttelemana ampumaurheilukouluun ja enon mukana hirtimmällä.

Minkälainen olet luonteeltasi?

Rauhallinen, enkä luovuta helpolla.

KISALAUKAUKSET :

Miksi harrastat ampumaurheilua?

Se on hauskaa, ja olen kiinnostunut aseista.

Mitkä ovat tavoitteesi?

Päästä osallistumaan mahdollisimman moniin Kultahippukilpailuihin ja tulevaisuudessa SM-kisoihin.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?

Kilpailut, ja se, että ampuminen rauhoittaa mieltä.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?

Rauhallinen, kärsivällinen ja jämäkkä.

Mikä on unelmiasi urheilijana?

Kuulua maailman parhaimpiin ampumaurheilijoihin.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

Se, joka aina kannustaa, vaikka ei niin hyviä suorituksia tulisikaan joka kerta.

Kuka on esikuvasi ampumaurheilussa?

Juha Hirvi.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?

Yhteisiä reissuja.

FINAALI :

Tekniikka vai tahto?

Tahto.

Mukavin kouluaine?

En osaa valita yhtä. Liikunta, tekninen työ ja kotitalous ovat mukavimmat.

Suosikkiohjelmiasi televisiossa?

Murdochin Murhamysterit.

Suosikkiyhtyeesi?

Ei ole suosikkiyhtyettä, mutta tykkään Electro House -musiikista.

Paras elokuva?

Ehdottomasti Fast & Furious.

Lempiruokasi?

Purkkilihamakarooni.

Mikä sinusta tulee isona?

Rakennusmies.

Mihin haluaisit matkustaa?

Amerikkaan.

Kenet haluaisit tavata?

Juha Hirven.

Pietari Keisu

TUULETUKSEN PAIKKA :

Kerro vitsi tai motto. Voit myös lähettää terveisiä!

**Motto on:
Luuserit selittää!**

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Hannu Keisu

INTRO :

Kuka olet?

Hannu Keisu

Mistä olet kotoisin?

Torniosta.

Mikä on urheilutaustasi?

untourheilija.

Miksi olet alkanut valmentaa/ohjata?

Laji on mielenkiintoinen, ja poika tuli mukaan ampumaurheilutoimintaan.

HITIT :

Mitkä ovat ampumaurheilijan tärkeimmät ominaisuudet?

Rauhallinen ja lujatahtoinen.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila? Noususuhdanteinen.

Mikä on SAL:n alueesi ampumaurheilun tila?

Kohtalainen.

Mitkä ovat tavoitteesi ohjaajana/valmentajana?

Kehittyä ampujana ja ohjaajana.

Mikä on ohjauksesi ohjenuora?

Olla kannustava aikuinen, joka pystyy tekemään ohjaustyötä kaikille tasapuolisesti.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki?

Yhdeksän.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne?

Vanhempien rooli on ensiarvoisen tärkeä. Olla kannustavia vanhempia, jotka rakentavat ampumaurheilusta perheen yhteisen harrastuksen.

Miten kehittäisit lasten ja nuorten ampumaurheilua?

Ampumaharjoittelun lisäksi lapsen ja nuoren kasvun tukemista erilaisten toiminnallisten harjoitteiden myötä.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa?

Jäsenmaksuilla ja sponsoreilla.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa?

Se, että kaikki lapset ja nuoret saisivat harrastaa monipuolisesti.

Liikkuvatko lapset ja nuoret riittävästi seurassanne?

Aina voisi liikkua enemmän.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on?

Mainiot.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi?

Vuosi vuodelta parempi. Jäsenmäärä noususuunnassa.

Millainen on hyvä ohjaaja/valmentaja?

Innostava, kannustava, kärsivällinen ja asiallinen.

Mikä on ohjaajan/valmentajan työssä palkitsevinta?

Osallistujamäärä ja lapsen ja nuoren kehitys ampumaurheilijana.

Entä haasteellisinta?

Pitää harrastuksen kipinä yllä.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi?

Uusia kaverisuhteita, hienoja kokemuksia ja yhdessä tekemisen iloa.

Kuka on hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät?

Juha Hirvi.

Mikä on valmennusmottosi?

Pikkuhiljaa hyvää tulee.

BONUSRAITA :

Mikä on onnellisen elämän avain? Elä päivä täysillä!

"Vanhempien rooli on ensiarvoisen tärkeä."

Antonio Zoli Kronos

– keskihintainen urheiluhaulikko

Teksti PEKKA SUURONEN kuvat PEKKA SUURONEN JA

Antonio Zoli Kronos Sporting on italialainen keskihintainen kiekko-urheiluhaulikko. Zoli on tunnettu nimi Gardone Val Trompiassa Brescian pohjoispuolella Pohjois-Italiassa. Useampikin Zoli-niminen on valmistanut vuosien varrella aseita, mutta tällä kertaa esittelemme Zoleista tunnetuimman, Antonio Zolin, ja sen valmistaman keskihintaisen kiekko-urheiluhaukin Kronosin.

Nykyinen Zoli Antonio srl -yritys on ollut asebisneksessä 1945. Nyt johdossa on **Paolo Zoli**, Antonion pojanpoika. Hänellä on hallussaan piilukkopistooli vuodelta 1850, jonka on rakentanut **Giovanni Zoli**.

Tänä päivänä Zoli Antonio valmistaa päällekkäispiippuisia haulikoita sekä radalle että metsälle, päällekkäispiippuisia kaksoiskivääreitä, päällekkäispiippuisia haulirihloja, drillinkejä ja pultilukkokivääreitä.

Tukkipuissa on valinnanvaraa sekä mitoituksessa että laadussa. Kun Husqvarna lopetti aseiden valmistuksen vuonna 1970, Zoli valmisti vuosikymmeniä aseita Husqvarnan myyntiorganisaatiolle ja Husqvarnan nimellä.

NYT ESITELTÄVÄ Kronos-sarja syntyi kymmenkunta vuotta sitten. Se on suunniteltu urheiluhaukiksi, jossa ripaus lyxiä tulee vaihdettavan laukaisulaitteen muodossa. Malleja on lukuisia. Ensinnäkin Black- ja Silver-versiot, jotka viittaavat poskien viimeistelyyn.

"Kronos-sarja syntyi kymmenkunta vuotta sitten. Se on suunniteltu urheiluhaukiksi."

Monoblokin liukupinnat on hienosti pyöröhiottu. Ulostyöntäjän liikematka on 9 mm.

Löytyy versiot trap, skeet, sporting ja Elise.

Piipunpituuksia on 71, 75 ja 81 cm mallista riippuen. Löytyy kiinteäsupisteiset (IM ja F) ja vaihtosupisteiset versiot. Kaliiperi on 12, paitsi sportingissa 12 tai 20, molemmat 76 mm pesillä. Välilista on aina ventiloitu. Perätkin harja on joko kiinteä tai säädet-

tävä. Koko laajaa mallistoa ei ole varastossa Suomessa. Tilata toki voi.

Kirjoitusurheiluhaulikko on maahantuojaan esitelyase. Se tuntui norjalta käsitellä, paitsi taiton viimeiset kulma-asteet olivat vielä jäykkiä. Malli on Black Sporting 12/76-pesillä, viidellä supparilla ja kiinteällä takatukilla. Piippuparin pituus on 750 mm (nimellisesti 29,5"). Aseen kokonaispituus on 1200 mm. Kirjoitusase painoi tyhjänä tasan 3700 g.

ASETOIMITETAAN mustassa, kovassa Negrinin laukussa, jonka mitat ovat 960x280x85 mm. Siinä on kaksi helppokäyttöistä salpaa, joissa molemmissa numerolukot. Riippulukon sangalle ei ole reikää. Laukussa on pehmusteet pohjassa ja kannessa. Aseen puolikalle on veluuripussit.

Laukusta löytyy aseensa lisäksi 2,5 mm T-kuusiokoloavain laukaisulaitteen irrottamiseen, 1,5 mm L-kuusiokoloavain liipaisimen säätöön, kaksi rosterista iskuriipiikkiä ja niille kierrejouset. Näiden vaihtoa ei ole ohjekirjassa neuvottu. 24-sivuinen ohjekirja (115 x 1165 mm) on minikokoinen ja vain englanninkielinen.

Maahantuoja lisää suomennoksen mukaan. Laukussa on ZOLI-tarra, jos haluaa kiinnittää sen aseensa piippuun.

Haukin yleisilme on tavanomainen ja koristelut minimaaliset. Työn laatu on siistiä ja huolellista.

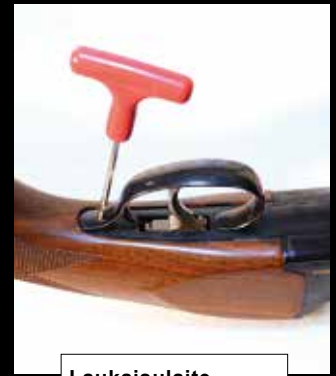
LAUKAISULAITE ON irrotettava. Kronosin ostaja voi hankkia varalaitteen, jotta tärkeä

Kronosin koristelu on yksinkertaista ja pelkistettyä. Logo baskyylin pohjassa, "Kronos"-teksti molemmissa poskissa.

Laukaisulaite on irrotettava, kuvassa vasarat lauenneena. Kierrejouset. Rekyyliin perustuva kirkas heiluri-vaihdin oikeassa päässä.

Laukaisulaite irrotetaan mukana seuraavalla kuusiokoloavaimella. Ruuveja on yksi.

kilpailu ei jäisi tästä kiinni. Se irrotetaan 2,5 mm kuusiokoloavaimella. Aseen on oltava laukaistussa tilassa ja varmistettuna, kun laukaisulaite irrotetaan. Ohjekirjan mukaan sitä ei pitäisi irrottaa huvin vuoksi, ainoastaan kun se on välttämätöntä.

Liipaisimessa on ees-taas-siirtomatkaa kahdeksan milliiä.

Varmistin sijaitsee tutulla paikalla ase-kaulalla. Se on ei-automaattinen niin kuin kiekkohaulikolta toivotaan. Varmistimen yhteydessä on poikittain liikkuva piipunvalitsin. Symbolit ovat yksi punainen täplä = alapiippu ensin; kaksi täplää = yläpiippu ensin.

Laukaisu on selkeän oloinen. Etuvetoa on millin verran. Laukaisuvastus on 1600-1700 g. Liipaisimia on yksi. Vaihdin perustuu rekyyliin. Jos ensimmäinen patruuna ei laukea, ei lähde toinenkaan. Toisen piipun saa käyttöön käyttämällä varmistinta välillä Safe-asennossa.

TUKKIPUU ON melko tavanomaista öljyttyä pähkinäpuuta. Etutukissa on Deeley-salpa. Sen toiminta on juoheaa ja etutukki irtoaa kivuttomasti. Etutukki on 250 mm pitkä ja käden otekohdalla 44 mm leveä. Se on karhennettu lähes koko pituudeltaan.

Perätukki on oikeakätinen melko selvällä sivuvääryydellä. Perän pudotukset ovat 25 ja 40 mm. Perälevy on umpinainen, mustaa kumia ja 10-12 mm paksu. Vetopituus on 367-375 mm.

Piiput ovat kiiltäväksi mustatut. Päällä on

Työkalut ja varaosat tulevat siistissä rasiassa, samoin vaihtosupistimet ja niiden avain. Avaimen valkoisessa polyamidiosassa on supistimen kierteiden puhdistustyökalu.

kapeneva (11>8 mm) matala, karhennettu tähtäinkisko. Sen nokalla on punainen loistejyvä.

Vaihtosupistimet näytävät rosterilta. Suuhisen pituus on 50 mm. Suuhisavain on T-mallinen, ja se kiinnittyy jämerästi neljällä hakasella. Irrotus ja kiinnitys vaativat 14+ kierrosta. Kierteet ovat patruunapesän päässä. Avaimen toisessa päässä on kierteiden puhdistaja.

KIRJOITUSASEEN MUKANA tuli viisi supistinta, F, IM, M, IC ja CYL/SKEET/SK-1-CL-merkitty. Jälkimarkkinoilta löytyy enemmänkin. Supistimen päässä on pistemerkinnyt. Kylkeen on laserkaiverrettu pisteluokitus ja englanninkielinen lyhenne (esim. IMP/CYL) sekä teräshaulien kestävyys. Zoli sallii ampua terästä MOD-asteeseen saakka.

Piippujen monoblokin pohjasta löytyy Ranskan lilja (teräshaulikoeammunta), jonka näkeminen tosin vaatii suurennuslasia. Se kertoo, että haulikko on koeponnistettu vähintään 1320 barin paineella.

Ejektorit ovat valikoivat. Ulosvetäjä näkääse ampumatonta patruunaa 9 mm.

Haulikon koneisto on box-lukkoinen. Iskurijouset ovat kierrejousia. Iskuripiikit jäävät ammuttuna ulos. Varmistin lukitsee liipaisimen.

Piippupari lukitaan kahdella baskyylin sivusta tulevalle harkolla, jotka vastaavat alapiipun kohdalla oleviin kuurniin. Alasulku ja saranatapid ottavat rekyylin vastaan.

ZOLI KRONOSIN takuu on kaksi vuotta. Kirjoitushetkellä Zoli oli tarjouksessa hintaan 3600 euroa. Normaalihinta on 3990 euroa. Antonio Zolin maahantuojana on kokkolalainen HW-Hunt Oy. Myyvät aseliikkeen kautta maan. 🛠️

hw-hunt.fi/uutiset/antonio-zoli-aseet
www.zoli.it

NorDisin uudet haulikonpatruunat

Lapuan tytäryhtiö NorDis on ottanut uusia patruunoita ohjelmaansa.

Teksti & kuva PEKKA SUURONEN

NorDis on takavuosina markkinooninut haulipatruunoita muun muassa nimillä Lapua ja VihtaVuori, mutta nyt brändit ovat Boar, NorDis ja Lyalvale Express. Luotipatruunoita löytyy brändien Lapua, SK ja Blaser alla. Mutta nyt katsotaan vain haulipatruunat.

Boar

PATRUUNAT VALMISTETAAN Puolassa. Patruunatehtaan juuret menevät vuoteen 1923, mutta nykymuodossaan yritys on perustettu Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen 1991. Boaria on tuotu Suomeen vuosikymmeniä eri toimijoiden toimesta.

NorDis tuo maahan metsästyspatruunoita 12/70 32 g ja 36 g latauksilla, lisäksi 28 g Brenneke-täyteislatausta. Magnum-luokan 12/76 patruunoita ovat 45 g haulipatruuna ja 39 g täyteinen. Lisäksi löytyy metsästys-hommiin 12/70 buckshot-latauksia karkeilla haulleilla sekä 20/76 32 g.

NorDis

NORDIS TEETTÄÄ samassa tehtaassa (Fabryka Amunicji Myśliwskiej "FAM-Pionki", Pionki, Puola) omalla grafikallaan patruunoita, joille on annettu selkokielisiä nimiä: Kyyhky, Riekko, Minimagnum, Sorsa, Tavi, Royal, Metso, Ukkometso (viimeiset kolme ovat nostalgisia viittauksia Vihtavuoren aikoihin!). Lisäksi Metso 16, joka on 16/70 metsästyspatruuna.

Kaikkissa patruunoissa on useita haulikokoja, haulikuormia ja välitulppia. Haulimateriaali Sorsa- ja Tavi-patruunoissa on terästä (rautaa). 12/70 Tavissa on 32 g 3,25 g teräshauleja.

Lähtö on 375 m/s. Tämä on siitä erikoinen patruuna, että NorDis uskaltaa luvata sen ampumisen kaikissa C.I.P.-testatuissa haulikoissa, siis jopa ilman Ranskan liljaa (eli virallista teräshaulikelpoisuutta) olevissa. Sorsa ja Tavi ovat laillisia vesilinnustuksessa.

Vasemmalla NorDis-brändin rasia ja patruuna, oikealla brittiäisen Lyalvalen vastavä. Molemmissa merkeissä löytyy lukuisia patruunalaatuja moneen käyttöön.

Kiekkourheilijoille on omat patruunansa. NorDis Skeet on 12/70 lataus 24 g lyijyhauleilla. Haulikoko on 9 eli 2,00 mm. NorDis Trap on 12/70, 24 g, 7½ numeron (2,40 mm) lyijyhauleilla. NorDis Sporting on 12/70, 28 g, 7 numeron eli 2,50 mm haulleilla. Tämän lähtönopeudeksi ilmoitetaan 410 m/s.

Haulikuormat ovat sääntölailliset. Haulikoot noudattavat yleistä käytäntöä. Hieno detalji on, että valmistusvuosi on selkokielisesti ilmoitettu läpän sisäpuolella.

Samoin pakkauksessa on ilmoitettu ”käyttöikä 10 vuotta”. Tämä on ilmoitettu turvallisella marginaalilla, mutta harvoinpa kiekkopatruunat kerkiävät vanhenemaan. Metsästyspatruunoiden kanssa voi olla toisin.

Pakkauksesta käy ilmi lähtönopeus, joka on esimerkiksi sportingissa 410 m/s.

Urheilupatruunoiden putki on sininen. Siihen on painettu patruunan tyyppi (skeet/trap/sporting), haulikuorma ja haulikoko numero/halkaisija mm. Kantavahvikkeen pituus on 11 mm. Kantaleimana ytimekkäästi ”12/12” ja 3 + 3 tähteä.

Lyalvale Express

BRITTIÄINEN haulipatruunavalmistaja on perustettu 1983. Tehdas sijaitsee Staffordshiressa Keski-Englannissa. Yritys valmistaa ainoastaan haulikon patruunoita, mutta niitä sitten pidemmän kaavan

mukaan. Sekä metsästys että rata. Haulikoot AAA:sta 9,5:een. Kaliiperit 12-410. Patruunapesän pituus 50-76 mm (2”-3”), myös 12/65 ja 12/67 brittipatruunat. Haulikuormat 9-42 g. Lähtönopeudet 317-457 m/s. Välitulppa muovia tai huopaa. Hylsyn putki muovia tai paperia.

Kantavahvikkeen korkeus 8-25 mm. Korvaavat materiaalit teräs tai HeviShot. Erikoispatruunoina kevyt haulilataus = kevyt rekyylä.

PATRUUNOITA löytyy kaikkiin Suomessa harjoitettaviin kiekourheilumuotoihin ja sen lisäksi puoleen tusinaan Suomessa tuntemattomiin.

NorDis tuo maahan sekä urheilupatruunoita että metsästyksen tarkoitettuja. Edellisiä ovat Super Light, High Velocity, English Sporter ja Wold Cup Parcours. Super Light 12/70:ssä on 21 g haulikuorma. Ajateltu aloitteleville, junioreille ja naisille.

SuperComp trap 12/70:ssa haulikoko on 7, 24 g, muovihylsy ja muovivälitulppa. Haulimateriaali joko lyijy tai teräs (rauta).

Metsästyspuolella valikoimassa ovat kaliiperit 12/65, 12/70, 12/76, 16/65, 20/67 ja kohtalaisena harvinaisuutena 28/70. Hylsy on muovia tai paperia.

Valinnanvaraa on sekä muovi- että fiiberivälitulpista (”huopa”).

Haulimateriaali lyijyä, mutta valikoimassa on neljä vesilintupatruunaa teräshauleilla, 32 g ja 36 g.

Tämä artikkeli on osa Urheilun Unema-Arvan ”Annetaan hyvän kiertää!”-artikkelikokonaaisuutta. Artikkeleissa kerrotaan, miten Suomessa tuetaan taloudellisesti lasten liikunta- ja urheiluharrastuksia.

Annetaan hyvän kiertää.

Suomen Ampumaurheiluliiton SAL alle 14-vuotiaille suunnattu seuratoiminta tunnetaan Kultahippu-nimellä. Kultahipputoiminnalla ampumaseurat saavat innostettua ja pidettyä lapsia ampumaurheilun parissa. Kultahipputoiminnassa muistetaan, että kyseessä on lasten juttu, ei aikuisten. SAL tukee asiantuntevuksellaan seuroja niin kisojen järjestämisessä kuin oikeiden harjoitteluvälineiden ja olosuhteiden hankkimisessa.

Kultahippuja lapsille -toimintaa, rauhoittumista ja ystäviä

Kultahipputoiminnassa mukana olevat lapset ovat innoissaan harastamisestaan. Ampumajoukkueissa ja -kisoissa mukana oleminen opettaa lapsille yhteishenkeä ja myös häviämistä. Joskus kilpailuissa voittaa ja joskus ei - ja silti kaikilla on kivaa.

Lasten ammutaharrastuksen kultahippu on myös rento harrastaminen. Suorittaminen ja totiseen hampaat irvessä kilpaileminen

ei kuulu kultahippulaisten tapoihin. Alle 14-vuotiaiden poikien ja tyttöjen ampumaseuratoiminta on enemmänkin iloista nuorisokasvatusta kuin vakavaa kilpailutoimintaa.

Ampuminen opettaa nykyajan lapsia keskittymään. Ampumapaikalla oltaessa ei meset, snapchatit ja instat häiritse. Nykyään lastenkin maailma koostuu monesta äänekkäästä ja huomiota vievästä osasesta. Ammuttaessa keskittyminen ja rauhoittuminen itse suoritukseen on tärkeää, tältä osin harrastuksemme opettaa lapsille koulu- ja työelämässäkin tarvittavia ominaisuuksia.

Varainhankinta mahdollistaa lasten Kultahipputoiminnan ampumaurheilussa.

Varainhankinta seuratoiminnassa on nyt ja tulevaisuudessa elintärkeää. Urheilun julkiset tuet vähenevät ja järjestöjen ja seurojen on löydettävä tehokkaita tapoja hankkia varoja toimintaansa.

Liiton tuki tärkeää

Hyvänä esimerkkinä mitä taloudellisella tuella saadaan aikaan on Kultahipputoimintamme. Lisäksi kehittyvä teknologia on tuonut tullessaan mm. sähköisen ampumataululautatekniikan. Seuroille esim. näiden taulujen hankinta on iso taloudellinen panostus, mikä helpottuu aktiivisella varainhankinnalla.

Arpajaistoiminnan ylijäämällä pystymme kehittämään Kultahipun kaltaisia toimintoja.

SAL on yhtenä edunsaajana ja omistajana Urheilun Unelma-Arpassa, mikä on mainio tapa kerätä varoja. Unelma-Arpa on tukijalle palkitseva; sen arvokkaat tavaravoitot antavat mahdollisuuden isoihinkin voittoihin ja samalla tietää tekevänsä hyvää. Unelma-Arpojen ja arpajaisten ylijäämällä olemme pystyneet kehittämään Kultahipun kaltaisia toimintoja seurojemme käyttöön.

Uusi palkitseva tapa, jossa sekä suoraan seura että tukijakin hyötyy...

Seuroissa ollaan isojen taloudellisten haasteiden edessä. Olemme kehittäneet uuden varainhankintamuodon seuroille. Kuukausitilausarvalla sekä tukija että suoraan seura saavat hyödyn, kun osa arpatuotoista menee suoraan ostajan nimeämään seuraan. Näin ostaja itse vahvasti vaikuttaa tuen kohdistamiseen paikalliseen toimintaan.

Tutustu tarkemmin konseptiin. Tuetaan yhdessä nuortemme harrastamista. Heidän joukostaan nousevat tulevaisuuden olympiavoittajat.

Risto Aarreki, toiminnanjohtaja, SAL

KUUKAUSITILAUSARPA antaa seurallasi enemmän...

Kuukausitilausarpa on ollut Ruotsissa jo yli 50 vuoden ajan seurojen ja järjestöjen varainhankinnan kulmakivi. Vuosittain siellä myydään tilausarpoja yli 500 miljoonan euron arvosta. Ruotsissa tilausarvalla on merkittävä

rooli urheilun varainhankinnassa.

Suomessa konsepti on vielä varsin uusi, mutta arpojen raaputtaminen on koettu mukavaksi ajanvietteeksi, jossa voi kokeilla konseptia tai olla mukana

pitempäänkin. Konseptissa on monta hyvää etua ja isojakin voittoja on jaossa samalla, kun voi kohdistaa osan tuotosta suoraan nimeämälleen seuralle. Tämä suora seuratuoki on voimassa niin kauan kun tilaus on voimassa.

www.unelma-arpa.fi

Urheilun Unelma-Arvan edunsaajina ovat Suomen Ampumaurheiluliitto ja 15 muuta urheilujärjestöä. Arpajaisten ylijäämä jaetaan edunsaajaliitoille lasten ja nuorten liikuntaharrastuksien tukemiseen.

Hae ampumaurheilun sinettiseuraksi!

Ampumaurheilun sinettiseurahaku päättyy 31. toukokuuta. Haku koskee uusia ampu-
maurheilun sinettiseuroja.

Uusien sinettiä tavoittelevien seurojen tulee olla ennakkoon yhteydessä Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikköön **Timo Rautioon**. Yhteydenotossa keskustellaan seuran tilanteesta ja verrataan sitä sinettikriteereihin, ja tarvittaessa tehdään suunnitelma, jolla seuraa lähdetään kehittämään sinettikriteerit täyttäväksi seuraksi.

Hakulomakkeen jättämisen lisäksi sinettiseuraksi valinta edellyttää Ampumaurheiluliiton edustajan auditointikäyntiä, jonka jälkeen Ampumaurheiluliitto voi myöntää Olympiakomitean sinetin kriteerit täyttävälle seuralle.

SINETTISEURAT TEKEVÄT arvokasta työtä lasten ja nuorten urheilun parissa. Toiminnan lähtökohdaksi on lapsen ja nuoren paras. Seurat tarjoavat jokaiselle mukana olevalle lapselle ja nuorelle kasvua ja kehitystä tukevaa toimintaa. Sinetin saaminen on seuralle kunnia-asia. Sinetti tuo seuralle arvostusta, mutta myös vastuuta. Sinettikriteerit toimivat seuratoiminnan kehittämisen apuvälineinä.

Sinettiseura voi toimia aktiivisesti lasten ja nuorten parissa, jossa kilpaurheilu on merkittävä osa toimintaa tai seura voi keskittyä lasten ja nuorten harrastaurheilun laadukkaaseen toteuttamiseen. Useimmissa Sinettiseuroissa on sekä kilpa- että harrastaurheilutoimintaa.

SINETTISEURAKRITEERIT perustuvat lasten ja nuorten urheilun laatutekijöihin. Ne pohjautuvat suuren asiantuntijajoukon tekemiin lasten ja nuorten urheilun selvityksiin. Selvitysten tavoitteena on ollut kuvata hyväksi urheilijaksi kasvun mahdollistavia tekijöitä.

Selvitysten taustayhteisöinä ovat olleet Valo (Nuori Suomi), Olympiakomitea sekä Kilpa- ja huippu-urheilututkimuskeskus

(KIHU) yhteistyössä lajiliittojen asiantuntijoiden kanssa.

Näiden selvitysten lisäksi Sinettikriteerien laadinnassa on otettu huomioon harrastaurheilun näkökulma sekä seuraorganisaationa.

Sinettikriteerit tarkastelevat seuraavia osa-alueita

• **Liikkumista ja urheilua tukeva toimintaympäristö seurassa**

*o organisointi ja toimintaperiaatteet
o osaamisen kehittäminen
o viestintä*

• **Innostuksesta intohimoon – harrastajien ja seuratoimijoiden innostuneisuus**

o miten tyytyväisiä lapset, nuoret ja aikuiset ovat toimintaan

*o millainen ilmapiiri ja yhteishenki seurassa on
o miten toimintaan pääsee osalliseksi*

• **Monipuolisuus, lajitaidot ja harjoittelu**

• **Urheilulliset elämäntavat**

• **Kilpailemisen ja harrastamisen periaatteet**

Tällä hetkellä 44 lajissa on yhteensä 637 sinettiseuraa. Ampumaurheilussa sinettiseuroja on kymmenen.

SINETTISEURAKSI HAKUOHJEET ja -lomake löytyvät SAL:n verkkosivuilta:

<http://www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/nuoriso/sinettiseurat/>
Ampumaurheiluliitossa sinettiseuratoiminnasta koskeviin kysymyksiin vastaa **Timo Rautio** timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi

Ampumaurheilun Sinettiseurat: Haapajärven Ampumaseura (HaaAS), Hämeenlinnan Ampumaseura (HIAS), Härmän Seudun Ampujat (HSA), Kyrkslätt Skytteförening (KSF), Orimattilan Seudun Urheiluampujat (OSU), Pieksämäen Seudun Ampujat (PieksA), Siilinjärven Luotiampujat (SiiLa), Sodankylän Ampujat (SodA), Tornionseudun Ampujat (TorSA) ja Turun Seudun Ampujat (TSA).

Tornion tammikuiseen haulikon ohjaajakoulutukseen osallistui 29 osanottajaa, keskellä lajikouluttaja Reijo Alkku (punaiset haulikkoliivit). (Kuva Timo Rautio)

Ruutikisojen Kultahippufinaalin järjestäjä haussa vuosille 2018–19

AMPUMAUHAILULIITON nuorisovalio-kunta hakee seuraavaa ruutiaseiden Kultahippufinaalin järjestäjää vuosille 2018-2019. Yksipäiväiset ruutiaseiden Kultahippufinaalit järjestetään elokuussa.

Viime vuonna Siilinjärvellä pidettyihin finaaleihin osallistui 95 ampujaa 20 seurasta. Joukkuekilpailussa oli mukana 25 kolmehenkistä joukkuetta. Vuoden 2017 Kultahippufi-

naalit järjestetään Siilinjärvellä Raasionradalla 5. elokuuta.

Hakemukset seuraavaksi ruutiaseiden Kultahippufinaalien 2018–2019 järjestäjäksi on jätettävä 31. toukokuuta mennessä sähköpostitse: timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi

Tiedustelut ruutiaseiden Kultahippufinaalien järjestelyistä myös puhelimitse **Timo Rautiolta** 040 820 2300.

Aluekarsintojen kautta Tanhuvaaran Kultahippufinaaleihin

PÄÄSTÄKSEEN kultahippufinaaliin ampujan on osallistuttava alueensa karsintakilpailuihin eli kultahippukarsintoihin. Kaudella 2017 voi myös tarvittaessa osallistua toisen alueen karsintoihin. Ensisijaisesti osallistutaan oman alueen karsintoihin. Joukkueiden ei tarvitse karsia.

Oman alueen kultahippukarsinnoista voi myös tiedustella oman alueen Kultahippupäälliköltä.

Alueellisten Kultahippukarsintojen tulokset lähetettävä seuraaviin osoitteisiin: kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi ja finaalin järjestäjälle ilmoittautumiset@pieksa.fi

Ilma-aseiden Kultahippufinaali pidetään 8.-9. huhtikuuta Savonlinnassa Tanhuvaaran Urheilupuistolla. Tutustukaa kisainfoon tästä. Finaaliin ilmoittautumiset seuroittain viimeistään sunnuntaina 12.3. klo 24.00 mennessä.

KILPAILUKUTSU

Talvimusketti 2017 perinteisesti Orivedellä

MUSTARUUTIKILPAILUKAUDEEN ennätyskelpoinen avajaiskilpailu Talvimusketti 2017 ammutaan perinteisesti Orivedellä, Loilon ampumaradalla 2.4.2017 alkaen klo 9.00 100m:n lajeilla.

Talvimusketissa ammutaan seuraavat lajit ja sarjat:

Takaaladattava mustaruutikivääri, Minie, Whitworth, Walkyrie, Miguelet Y ja Y60, Vetterli Y ja Y60, Lamamora, Mariette/ Colt Y ja Y60, Kuchenreuter Y ja Y60 sekä Cominazzo.

Ilmoittautumiset Juha Niemelle 18.3. mennessä s-postitse juha.niemi@pp.inet.fi (tai hätätilanteessa puhelimitse Juhalle numeroon 040 526 3342).

Maksut: 10€/laji, maksetaan kilpailupaikalla.

Eräluettelot tulevat jaoston kotisivulle kilpailuviikolla. Tervetuloa Orivedelle! P.S. Muistakaa kilpailulisenssi.

Kielletyt aineet ja menetelmät urheilussa -kirjasta ei enää paineta

SUOMEN URHEILUN eettinen keskus SUEK / Suomen Antidopingtoiminta ADT ei enää julkaise Kielletyt aineet ja menetelmät urheilussa -nimistä kirjasta.

Kiellettyjen aineiden ja menetelmien luettelo on yksi Maailman antidopingtoimiston WADA:n viidestä kansainvälisestä standardista, ja sen soveltaminen on pakollista organisaatioille, jotka noudattavat WADA:n antidoping säännöstöä.

Kiellettyjen aineiden ja menetelmien luettelo päivitetään vuosittain, ja uusi versio tulee voimaan aina tammikuun 1. päivänä.

Luettelo on luettavissa SUEK:n verkkosivuilla; www.suek.fi. Siitä on myös tulossa tämän vuoden aikana mobiilisovellus.

SAL:n liittovaltuuston kokous lauantaina 29.4. Helsingissä

AMPUMAUHAILULIITON liittovaltuuston kokous järjestetään lauantaina 29. huhtikuuta Helsingissä Olympiakomitean toimitalossa (ent. Valo-talo). Osoite on Radiokatu 20, Helsinki. Kokous alkaa kello 10.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispiistolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampuu voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00 la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371

Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2017 toinen Urheiluampuja ilmestyy 12.5.

TAVARAPÖRSSI

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituslomakkeen osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihetaan_lahj/

Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivulla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille Nordea FI41 1328 3000 0421 57.

Urheiluampuja 2017

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
2/2017	4.4.	19.4.	12.5.
3/2017	1.6.	16.6.	12.7.

ONNITTELUKSET

85 VUOTTA				Soini Seppo TSA 2.5.
Pirkkala Pentti TSA 12.5.		Engblom Jarmo TSA 6.5.		
80 VUOTTA				65 VUOTTA
Dahlqvist Seppo KAMS 4.3.		Karppinen Kai VarkA 18.3.		
Kurkinen Pekka HVA 11.3.		Kortteisto Jarmo NoSA 13.5.		
Rosenqvist Börje PS-PA 20.4.				
Mikkola Erkki LAS 23.4.				
75 VUOTTA				60 VUOTTA
Antila Raimo NoSA 12.1.		Kuorikoski Jukka NoSA 2.3.		
Yli-Hemmo Toivo NoSA 1.3.		Henttonen Esa TSA 10.3.		
Kokkonen Markku TSA 2.4.		Pikkumäki Jorma PMS 12.3.		
Mauno Erkki TSA 7.4.		Hiltunen Jorma NoSA 25.3.		
Degerlund Sointu ESF 9.4.		Mattila Heikki LAS 2.4.		
Rajamäki Kalervo NoSA 22.4.		Suominen Reijo NoSA 3.4.		
Arasalo Osmo NoSA 7.5.		Pelkonen Eino NoSA 13.4.		
		Urberg Kari LAS 14.4.		
70 VUOTTA				50 VUOTTA
Paajanen Reijo NoSA 5.1.		Tenhunen Aarre TSA 16.4.		
Kalmari Veijo HanA 2.3.		Oksanen Kari TSA 17.4.		
Saarnikoski Eero LAS 4.3.		Willner Lauri HVA 20.4.		
Hulkkonen Teppo LAS 8.3.		Nevala Kari SaSA 21.4.		
Valtari Niilo LAS 17.3.		Antikainen Hannu HVA 26.4.		
Kiiski Jorma NoSA 26.3.		Seppälä Ollipekka NoSA 19.3.		
Tuominen Hannu TSA 28.3.		Åstedt Timo LAS 10.4.		
Säkkinen Jorma OMAS 1.4.		Mikkilä Marttijaako TSA 11.4.		
Jussila Tapio TSA 5.4.		Ekman Marko TSA 17.4.		
		Napari Hannu HVA 3.5.		
		Ojala Mikko NoSA 8.5.		

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seuravat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

lauottua

”Aina kun menee radalle, pitää olla suunnitelma valmiina. Muuten laukaukset menevät täysin hukkaan.”

Practical-ampuja **Sami Hautamäki** ❖ sivu 27

suma

”Ampujilta vaaditaan paljon, mikä on minusta ihan oikein. Päätavoitteeni on päästä pienoiskiväärin EM-kilpailuihin. Siinä vaaditaan, että kolmen parhaan valintakilpailun keskiarvo on 1167.”

Haminan kaupungin parhaaksi urheilijaksi jo neljännen kerran peräkkäin valittu kivääriampuja **Aleksi Leppä**. Ilma-aseiden EM-joukkueen valinnasta.

❖ **Kymen Sanomat 6.2. 2017**

Valmentaja Pasi Wedman erittäin tyytyväinen Kisakallion olosuhteisiin

KIVÄÄRIAMPUJA Katariina Laine on asunut ja harjoitellut alkuvuoden ajan Kisakallion Urheiluopistossa. Nyt hän on jonkin aikaa Turun urheiluakatemiassa, mutta palaa Kisakallioon huhtikuussa. Valmentaja **Pasi Wedman** on sitä mieltä, että Kisakalliossa pääsee treenaamaan erittäin hyvin sekä ilmakiväärin lajitekniikkaa että fyysistä kuntoa.

– Tämä mahdollistaa huippu-urheilijalle vaadittavan ympäristön ja olosuhteet. ”Katsu” voi tehdä 2–3 ammutatreeniä päivässä sekä lisäksi oheisharjoitukset. Harjoitusohjelman tekeminen ammattimaisesti harjoittelevalle urheilijalle siis onnistuu siten kuin sen tuleekin onnistua.

Wedman sanoo, että ”Katsu” pystyy viettämään huippu-urheilijan elämää, koska kaikki harjoitusmahdollisuudet ovat ihan vieressä ja hyvässä kunnossa.

– Henkilökunta suhtautuu toimintaamme hyvin, ja se pyrkii auttamaan kaikessa, mitä tarvitsemme. 50 metrin rata puuttuu, joten sen harjoittelu täytyy hoitaa muualla.

WEDMANIN MUKAAN Laineen ominaisuudet ovat kehittyneet viime vuosina tasolle, jossa huipputuloksien ampuminen alkaa olla mahdollista sekä ilmakiväärissä että pienoiskiväärissä. Kyseessä on vielä nuori urheilija, jolla lisäkokeuksen saaminen ja erityisesti kisakovuuden hankkiminen on tärkeää.

– ”Katsun” harjoitettavuus on erinomaisella tasolla, eli urheilija kestää suuria harjoitusmääriä harjoittelun laadun ja keskittymisen pysyessä hyvänä. Kehitettävää on tietysti monella saralla enemmän tai vähemmän, mutta pääsääntöisesti kyseessä on pieniä hiottavia asioita.

WEDMANIN MUKAAN valmennuksessa on tähdittävä pitkäälle, ja niinpä he tekevät tarkat suunnitelmat aina vuosi kerrallaan.

– Sen lisäksi pyrimme hahmottamaan tulevaisuutta muutaman vuoden eteenpäin harjoittelun, kilpailemisen, opiskelun ja muun elämän suhteen. Tokio (2020) on selvä etappi, johon pyrimme, ja se on täysin mahdollinen. Myös vuoden 2024 olympialaiset ovat selkeänä tavoitteena, sillä yksi olympiadi on kuitenkin loppujen lopuksi lyhyt aika. Olympialaisten välissä on myös kisoja, jotka ovat tärkeitä kehittymisen kannalta, ja niihin on asetettu myös menestystavoitteet. Arvokisat sekä maailmancupit ovat vuosittaisia maajoukkueurheilijoidemme näytönpaikkoja.

LISSI PALO

Jukka Törmänen (vas.) ja Mikko Mattila tarkkailevat Jimi Längin suoritusta kiväärin tehoryhmän testileirillä Kisakalliossa viime marraskuussa.

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) jatkavat yhteistyötä valmentajakoulutuksessa. Lajit järjestävät perinteisen yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen syksyllä 2017. Koulutus sisältää yhteensä kolme lähijaksota (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kolmas toteutetaan lajikohtaisesti erillisinä. Koulutus sisältää lähijaksojen lisäksi oppimistehtäviä.

Tarkkuuslajien yhteinen 1-tason valmentajakoulutus

Aikataulut ja koulutusten sisällöt

<p>Urheilijan harjoittelun perusteet (1. viikonloppu 19 t) 15.–17.9.2017 Kuortane</p> <ul style="list-style-type: none"> • Psykkinen valmennus • Oppiminen ja opettaminen • Lasten ja nuorten kehitys sekä harjoittelu • Fyysinen harjoittelu • Harjoittelun suunnittelu 	<p>Valmentaminen ja oppiminen (2. viikonloppu 19 t) 20.–22.10.2017 Kisakallio</p> <ul style="list-style-type: none"> • Valmentajan ominaisuudet • Valmentaminen • Opettaminen ja oppiminen • Biomekaniikka pätkinänuoruessa • Taitojen opettaminen
<p>Lajitaitojen oppimisen perusteet (3. viikonloppu lajikohtaisesti)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Keilailu: 17.–19.11. Kuortane • Ammunta: 10.–12.11. Kisakallio • Jousiammunta: 25.–26.11. Kuortane • Curling: ilmoitetaan myöhemmin 	<p>Koulutuksen hinta Koulutuksen hinta on 245 euroa/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh).</p> <p>Ilmoittautumiset Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiliitot valitsevat osallistujat.</p> <p>Ilmoittautumiset 15.8.2017 mennessä: Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan kootusti internetissä osoitteessa https://goo.gl/forms/dsFh8GR0a4b3BP0n2</p>

Kurssikirja LASTEN JA NUORTEN HYVÄ HARJOITTELU hintaan 32 € + postikulut. Kirja lähetetään 1. koulutusjakson yhteydessä.

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, keilailu, jousiammunta) jatkavat vuonna 2017 yhteisen 2-tason valmentajakoulutuksen toteuttamista. Koulutus koostuu neljästä lähijaksosta (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kaksi lajijaksota. Lähijaksojen lisäksi koulutuksessa on oppimistehtäviä sekä käytännön valmennusnäyttöjä. 2-tason kokonaislaajuus on yhteensä 150 tuntia. Pääsya vaatimus koulutukseen on aikaisempi 1-tason (tai vastaavan) koulutuksen suorittaminen ja mukanaolo käytännön valmennustyössä. Koulutukset alkavat perjantaisin klo 12 ja päättyvät sunnuntaisin n. klo 16.

Tarkkuuslajien yhteinen 2-tason valmentajakoulutus

Yleisosien ja lajijaksojen ajankohdat ja paikat:

<p>1. Yleisjakso Psykinen harjoittelu, ihmishuodetaidot ja itsensä kehittämisen taidot (20 t) 17.–19.3.2017, Kisakallio</p> <ul style="list-style-type: none"> • Psykkinen harjoittelu • Taitoharjoittelu • Itsensä kehittämisen taidot • Harjoittelun suunnittelu ja ohjelmointi • Antidoping 	<p>2. Yleisjakso Urheiluosaaminen (20 t) 25.–27.8.2017, Kuortane</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fyysinen harjoittelu ja suunnittelu • Biomekaniikka ja taitoharjoittelu • Psykkinen harjoittelu ja vuorovaikutustaidot • Ravitsemus
--	--

Lajiosat

<p>1. Lajiosat:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ammunta: 21.–23.4.2017, Kisakallio • Jousiammunta: 5.–7.5.2017, Kuortane • Keilailu: 12.–14.5.2017, Kuortane • Curling: ilmoitetaan myöhemmin 	<p>2. Lajiosat:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Keilailu: 6.–8.10.2017, Kuortane • Jousiammunta: 10.–12.11.2017, Kuortane • Ammunta: 10.–12.11.2017, Kisakallio • Curling: ilmoitetaan myöhemmin
---	--

Koulutuksen hinta
Koulutuksen hinta on **245 euroa/jakso** sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Kurssimaksu maksetaan lajiliitton.

Ilmoittautumiset
Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiliitot valitsevat osallistujat.

Ilmoittautumiset 28.2.2017 mennessä:
Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan kootusti internetissä osoitteessa <https://goo.gl/forms/Bamamq3MOjns9Mv1>

Kurssikirja LAATUA KÄYTÄNNÖN VALMENTAMISEEN hintaan 45 €. Kirja lähetetään 1. koulutusjakson yhteydessä.

Seniorer, Gevär. Katarina Långström KSF Guld, Maria Knutsson SWE Silver, Erika Dufvelin KSF och Anders Henricsson SWE delat Brons.

Långström segrade i Sverige

SWEDISH CUP

Sebastian Långström från Kyrkslätt SF presterade jämnt och bra under hela tredagars tävlingen, Swedish cup i svenska Sävsjö. Det belönades med en seger och viktigaste av allting, han bröt den utsatta EM-gränsen för herrjuniorerna på luftgevär.

Långström var i final varje dag, men sista dagen kom den riktiga fullträffen. Då sköt han först nytt personbästa i grundserien med 621,0 poäng och efter det segrade Långström i finalen. I finalen sköt Långström på 24 skott, 247,8 poäng.

– Grundserien var jobbig, jag hamnade jobba för mitt resultat och finalen bara löpste på efter självsäkerheten jag fått från grundserien, berättar Långström.

De andra två dagarna var Långström åttonde efter finalen. Första dagen sköt han 618,7 poäng i grundserien och andra dagen 619,5 poäng. Första dagen var samtidigt en EM-granskningstävling för de finländska skyttarna.

Långströms resultat innebar att hans medeltal på de tre första granskningstävlingar, överskrider medeltalsgränsen som är 617 poäng, medeltalet räknas alltså från skyttens tre bästa granskningstävlingar. Det här betyder

att Långström är klar för EM i Maribor i början av mars, så länge inte tre andra herrjuniorer når ett bättre medeltal.

FRIMAN ANDRA

Cristian Friman från Esbo Skytteförening knep en andra plats under Swedish Cup i herrjuniorernas luftgevär.

Friman steg upp på silverpallen den andra dagen. Då sköt han i grundserien nytt finländskt rekord, 621,6 poäng, som han sedermera själv har förbättrat. I finalen fick han se sig besegrad av **Henrik Larsen** från Norge, men Friman sköt en bra final. Resultatet i finalen löd 248,3 poäng, nytt finländskt rekord.

Första dagen missade Friman finalen knappt när han sköt 615,4 poäng och kom in som nionde. Sista finalplatsen knep man med 615,5 poäng. Tredje dagen var Friman sedan 11:e med 612,7 poäng.

STENSTRÖM TVÅ GÅNGER I FINALEN

Joni Stenström från Raseborgs Skyttar tog sig två gånger till finalen i herrklassen på luftgevär. Första dagen sköt Stenström 620,8 poäng och var tredje i grundserien. I finalen föll han ut som första man. Andra dagen kom Stenström då andra gången till finalen. Då

sköt Stenström 619,3 poäng och var i grundserien åttonde, i finalen var hans placering den samma.

Tredje dagen kvalificerade Stenström sig inte för final. Då sköt Stenström 616,4 poäng och kom in på en elfte plats.

FLERA FINALPLATSER

Nya KSF-skyttarna, **Henna Viljanen** och **Jenna Kuisma** klarade tävlingarna riktigt bra också. Viljanen knep en finalplats. Sista dagen nådde Viljanen finalen i damjuniorernas luftgevär. Hon sköt då 411,2 poäng och kom som sista skytt med till finalen. I finalen föll hon ut som första skytt så hon var alltså åttonde. Tävlingen vanns av svenska Emilia Bédoire. Jenna Kuisma var då 11:e med 410,9 poäng.

Första dagen kom Viljanen in på en 12:e plats med 410,2 poäng och Kuisma var 20:e med 408,6 poäng. Andra dagen var både igen bland de 20 bästa när Viljanen placerade sig på en 14:e plats med 409,7. Nu var Kuisma 17:e med 409,3 poäng.

Några andra skyttar från SFS deltog också i Swedish Cup, men utan större framgångar. SFS-skyttarna har också tävlat ute i Europa och hemma i Finland under januari-månad med mycket fin framgång.

Falling Target

Fyra KSF-skyttar och **Sophia Arrakoski** från Raseborgs Skyttar deltog i landskampen på falling target mellan Sverige och Finland under veckoslutet i Växjö, Sverige den 28:e till 29:e januari. Finland representeras i tävlingarna av Svenskfinlands sportskytteförbund.

Katarina Långström, KSF och **Jenna Kuisma**. KSF segrade individuellt i seniornas tävling respektive juniornas på luftgevär. Båda var nästbästa i respektive klass i grundserien, men i slutspelen fanns ingen att stoppa dem. Kuisma presterade mycket fint när hon sammanlagt i semifinalen och finalen sköt endast en bom på 20 skott. **Jimi Lång** från Finland var tvåa, så man knep här en dubbelseger.

Långström var inte lika het i slutspelet, men hon sköt tillräckligt bra för att segra. **Maria Knutsson** från Sverige fick se sig besegrad i finalen.

Grundserie segraren KSF:s **Erika Dufvelin** kom in på en tredje plats efter att hon blivit utslagen i semifinalen, i grundserien träffade Dufvelin 35 av 40 tavlor.

KSF:s fjärde representant **Jan Liljeberg** blev utslagen i kvartsfinalen i seniornas luftgevär.

Sophia Arrakoski som var fjärde bäst i grundserien i juniornas luftpistol, blev också utslagen i kvartsfinalen.

LAGSILVER

Alla finländska lagen fick se sig besegrade av de svenska lagen i söndagens lagtävling. I juniornas luftgevär var det ganska jämnt, annars var de svenska lagen bättre med marginal.

SFS läger

EKENÄS

21.–22.1 ordnade SFS läger för gevär- och pistolskyttar i Västerby skyttehall, i Ekenäs. De skyttar som skulle delta i Falling target-tävlingen i Sverige hade förkörsrätt till lägret och programmet var också uppsatt så att skyttarna fick träna ordentligt att skjuta på fallande tavlor inför landskampen. Det var bra träning för de andra skyttarna också i och med att man verkligen måste träffa i mitten av tavlan för att "fälla" de sista tavlorna, och överlag bra övning att skjuta på kommando. I samband med lägret hölls det också domarkurs för gevär- och pistolskyttar. Skyttarna hade möjlighet att gå kursen för första och andra klass domarkort.

PETRA LILJEBERG

Långström fjärde i München

MÜNCHEN

Kyrkslätt Skytteförenings **Sebastian Långström** lyckades utmärkt när han var fjärde i de högklassiga luftvapentävlingarna i tyska München. Långström tävlade i herrjuniornas luftgevär.

Tävlingarna består av två tävlingsdagar för varje idrottare. Det var andra dagen som var en fullträff för Långström. Först i grundserien sköt han mycket fina 625,6, med det var han femte. Endast 0,2 poäng efter **Cristian Friman** en annan finländare som sköt ett topp-resultat, som samtidigt var nytt finländskt rekord. Långströms resultat var nytt personbästa också.

MAN KAN ANVÄNDA herrarnas EM-gräns som måttstock till hur bra resultat Långström uppnådde, gränsen är 622,8 poäng. I finalen lyckades Långström alltså lyfta sin placering med ett pinnhål. Den första dagen var Långström 25:e med 620,1 poäng.

– Jag klarade av att hantera nervositeten jätte bra den andra dagen och i finalen njöt jag bara och hade roligt fast jag var jätte nervös, berättade en glad Långström.

Långström litade också på att han kan nå resultat som dessa.

– Före tävlingen talade vi med **Pasi Wedman** (landslagstränare) att 625 poäng skulle vara helt möjligt att skjuta, sade Långström skrattande. Fast han nog medgav att resultatet var i övrekanten av hans kunnande.

Nu kommer Långström ladda upp inför EM hemma i Finland.

VILJANEN ÖVER EM-GRÄNSEN

KSF:s andra representant i München var **Henna Viljanen** i damjuniornas luftgevär. Viljanen säkrade sin överskridning av EM-gränsen under första tävlingsdagen, som samtidigt var en EM-granskningstävling, andra dagen var inte.

Viljanen sköt då nytt personbästa på 413,8 poäng. Med det var hon 22:a. Det innebär alltså att Viljanens medeltal på hennes tre bästa granskningstävlingar är över EM-gränsen som är 411,4 för damjuniorna.

– Jag var nervös hela tävlingen, men jag höll mig lugn och det rullade på bra, berättade Viljanen om sin bästa tävling någonsin.

– Det här var egentligen min första lyckade granskningstävling, konstaterade Viljanen. Det innebär att vi kan se mera fina resultat av henne ännu.

Andra dagen misslyckades Viljanen då var hon endast 79:e med 405 poäng.

För gevär och pistol skyttarna skjuts den sista granskningstävlingen nu inkommande veckoslut, sen skall lagen väljas.

De Europeiska mästerskapen avgörs i början av mars i Slovenska Maribor.

"Jag klarade av att hantera nervositeten jätte bra den andra dagen och i finalen njöt jag bara och hade roligt fast jag var jätte nervös."

Sebastian Långström

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
SFS:s hemsida

0500 872 045
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com

40 VUOTTA SITTEEN...

Muistuu mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

K. O. Tanner kirjoitti "erään Suomen ennätysten arvostuksesta" Ampujainlehdessä 1977, kun lapualainen lukiolainen **Jussi Aho** oli paukuttellut villikarjuammunnan uudeksi SE:ksi 575 pistettä nuorten katsastuskilpailuissa.

Tanner soitti Urheiluruutuun hyvissä ajoin ja kertoi Ahon, 20, ennätyksestä, josta "monessa maassa oltaisiin mielissään".

– Toimittaja ryhtyi alkajaisiksi selittämään, ettei me noista nuorten tuloksista. Totesin, että kyseessä on nuori ampuja, mutta tulos on myös yleisen sarjan SE ja neljä pinnaa ME:stä. Soitin vielä uudelleen ja varmistuin sanoman perille menosta.

Tulos oli se, ettei Urheiluruutu julkaissut uutista 8. toukokuuta.

– Koska kysymyksessä ei ollut ensimmäinen Urheiluruudun huomattomuus, soitin toimittajalle "uutisia" seuranneena päivänä. Yhtenä syynä ja selityksenä toimittaja vetosi kuva-aineiston puutteeseen.

Tanner päättää kirjoituksensa seuraavasti:

– Uskon, että kuvaruutu kertoo tulevaisuudessa entistä enemmän ampumaurheiluta-

ERÄÄN SUOMEN ENNÄTYKSEN ARVOSTUS

● K. O. Tanner

Päivälehdistön parhaan urheiluosaston?, uutinen 9.5.1977: (Aamulehti, levikki yli 125 000, maan toiseksi suurin päivälehti)

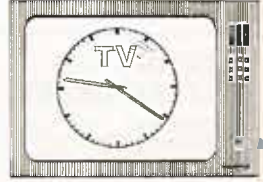

Kaksikymmenen uutisia Jussi Aho kohensi pisteellä villikarjuammunnan SE:tä.

AHO PAUKUTTELI LÄHELLE ME:Ä

Lapualainen 20-vuotias lukiolainen Jussi Aho paukutteli villikarjuammunnan uudeksi SE:ksi 575 pistettä nuorten katsastuskilpailuissa Helsingin... Hän neljän pisteen päässä venäläisen Aleksander Ga-

Oy Yleisradio Ab:n TV-ohjelmaa urheiluruutu 8.5.1977:

"Lahden kortteliajossa...."
Odottelua, hiljaisuutta ja kellon tikitystä kuvaruudussa...
"Kun tässä odotellessa on aikaa, niin kerrotaapa tulevasta urheilutapahtumista ensi viikolla..."

Oliko TV:lle kerrottu?

Soitin urheiluruutuun noin klo 18 ajoissa ja kerroin Ahon ennätyksestä, josta monessa maassa oltaisiin mielissään. Toimittaja ryhtyi alkajaisiksi selittämään, ettei me noista nuorten tuloksista... Totesin, että kyseessä on nuori ampuja, mutta tulos on myös yleisen sarjan SE ja 4 pinnaa ME:stä. Soitin vielä uudelleenkin ja varmistuin sanoman perille menosta. Tulos yllä.

Koska kysymyksessä ei ollut ensimmäinen urheiluruudun huomattomuus, soitin a.o. toimittajalle "uutisia" seuranneena päivänä. Yhtenä syynä ja selityksenä toimittaja vetosi kuva-aineiston puutteeseen. Sovimme, että toimitan kuvamateriaalia parhaista ampujista TV:n käyttöön. Valittavaksi kuvakokoomani on ainoastaan tavallinen. Nykyään... jo virikuvia. Toivonkin... toiminnot värik... hoidan sitten TV:lle... No, mustavalkoise-

lutapahtumista. Kuuluuhan Suomi ampumaurheilun suurimaihin. Muistammehan, että saimme viime MM-ammunnoissa 62:n osallistuneen maan joukosta 9:ksi parhaan

maan mitalisaaliin. Olemme maailmanmestaruuden haltijoita jne.

Näin siis 40 vuotta sitten.

LASSI PALO

10 napakkaa

KUVA: LASSI PALO

Klaus Tupi on 22-vuotias pistooliampuja Turun Seudun Ampujista. Tupi voitti syyskuussa isopistoolin hopeaa kuurojen MM-kisoissa. Nyt hän on mukana Timo McKeownin vetämässä maajoukkueleirityksessä.

1 EKA ENNAKOIVA:

Miten ja milloin ampumaurheilu-urasi sai alkunsa?

Pitkis-Sportin leiristä 2004, säännöllisesti vuodesta 2009.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Miten laukaisumääräsi ovat kasvaneet vuosittain?

Ekspontiaalisesti vuodesta 2009.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Mitä muuta teet kuin harrastat pistooliamuntaa ja miten saat yhdistettyä kaiken muun tekemisesi urheiluun?

Opiskelen Turun ammattikorkeakoulussa konetekniikkaa toista vuotta. Lukujärjestyksen kanssa ei ole ollut ongelmia, ja rata on lähellä.

4 NELJÄS NALLITUS:

Millä aseilla ammut?

Morinilla, FASseilla ja Tozilla.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mitä muuta harrastat?

Laidasta laitaan.

6 KUUKESÄ KUJEILEVA:

Kuinka monta seuraajaa sinulla on Instagramissa ja kuinka monta Facebook-kaveria sinulla on?

Ei ole Instagramia ja Facessa muutama.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Millainen urheiluampuja ja urheilija olet?
Urheiluampujana nuori, aloin ampuu tavoitteellisesti vasta vuodesta 2015. Urheilijana vasta alkutaipaleella, nyt pyritään tekemään oikeanlaista työtä.

8 KAHDDEKSAS KULTAHIPPU:

Mitkä ovat ennätysiasi?

Vakio 548, ilmapistooli 573, 25m pistooli 571 ja 50m pistooli 524.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Millaisia tulevaisuudensuunnitelmia sinulla on ampumaurheilun parissa?

Katsotaan mihin polku vie...

10 NAPAKYMPPI:

Mikä olisi tämän vuoden napakymppi?

Joku mitali ehkä?

LASSI PALO

”Vain taivas on rajana!”

Teksti & kuva LASSI PALO

Juha Kytömaa on ampumaurheilussa monessa mukana – niin sporting-ampujana, valmentajana kuin haulikkojaoston jäsenenäkin. Hän on myös mainostoimistomies ja markkinoinnin asiantuntija.

Kytömaan tuorein ampumaurheiluun liittyvä tehtävä on ollut se, kun hän on suunnitellut SAL:n 100-vuotisjuhluvuoden teemoja ja tulevaisuuden ilmettä.

Ampumaurheiluliiton viime kauden päätöstilaisuudessa Grande Finalessa Kytömaa painotti sitä, että juhluvuoden teemojen on oltava selkeitä. Tunnuksen, ilmeen ja teemojen on oltava sellaisia, että niiden avulla voidaan saavuttaa ampumaurheilun uskottava statuksen nosto 2020-luvulle, hän korosti.

AMPUMAUURHEILUSSA MINUA KIEHTOO

ehkä eniten mahdollisuus etsiä rajojaan tarkkuudessa, kehon- ja mielenhallinnassa ja keskittymisessä niin omia resursseja kuin kansakilpailijoitakin vastaan. Mahdollisuus elää hetkessä ja unohtaa arjen rutiinit harjoittelussa ja kilpailussa.

ENITEN ON YLLÄTTÄNYT SE, miten erilaisia ihmisiä ammunnan harrastajissa on. Se on myös ampumaurheilulajin rikkaus ja osoittaa, että laji on helposti lähestyttävä riippumatta sosiaalisesta asemasta tai ulkoisesta olemuksesta.

VALITSIN SPORTINGIN SIKSI, ETTÄ kaikista lentoonammuntalajeista näen sporting-lajit monipuolisimpana lajikokonaisuutena. Olen melko lyhytjänteinen

luonteeltani, joten minulle sopii hyvin, että saan nauttia erilaisista radoista eikä tarvitse opetella ulkoa jonkun tietyn kiekon lentorataa. Pidän myös siitä, että sporting-lajien kilpailuradat (layoutit) ovat aina uniikit.

HAASTAVINTA LAJISSANI ON ehkä juuri tuo kiekkojen koon, tyyppien, lentoratojen sekä ampumaetäisyyksien vaihtelevuus. Näitä kun ei kilpailuissa kerrota etukäteen. Yleensä kisassa onnistuu se, joka nopeimmin kykenee lukemaan oikein kiekot ja niiden yhdistelmät ja asemoimaan suorituksensa oikein.

URHEILUAMPUJANA OLEN vanhana aloittanut. Olen harrastanut metsästystä pikkupojasta asti ja käynyt haulikkoradalla yleensä ennen jahtikautta ampumassa muutaman kerran kiekkoja pitääkseni ampumataitoa yllä. Vuonna 2008, jolloin täytin 50 vuotta, maksoin ensimmäisen SAL-kilpailulisenssin ja suoritin II-luokan tuomarikortin. Ilmoit-

tauduin compakin SM-kilpailuihin ja osallistuin vielä sportingin MM-kisoihin Kyproksella. Innostuin todella ja jäin koukkuun, kuten niin moni muukin. Nyt 58-vuotiaana kilpailen Y55-sarjassa tavoitteenani kehittyä vielä paljon.

SAL:N 100-VUOTISJUHLAVUOSI

on ehkä aikamme suurin mahdollisuus näkyä isosti muulloinkin kuin olympiavuonna. Katset kääntyvät meihin urheilupujiin. On toimittava ja käytettävä mahdollisuus yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen haluamallamme tavalla.

HALUAN NÄHDÄ AMPUMAUURHEILULIITON

kehittyvän ja aktiivisena toimijana sekä meidän ammunnan harrastajien, kilpaurheilijoiden ja seurojen vahvana edunvalvojana. Mielestäni liitolla tulisi olla yhteinen polku, joka mahdollistaa osumisen ilon hyvässä seurassa myös jatkossa.

PIDÄN ARVOKKAANA

SITÄ, että olemme saaneet uusia lupaavia junioreja ja myös naisia mukaan haulikkolajien pariin. Mikä moderni lajikokonaisuus on sellainen, missä kokoontuu vain vanhoja ukkoja?

AMPUMAUURHEILUN LISÄKSI olen toistakymmentä vuotta ollut mukana suunnittelemassa sotiemme veteraanien tukikampanjoita.

Juha Kytömaa

- ✘ **SYNTYNYT:** 6.9.1958
- ✘ **ASUINPAIKKA:** Vantaa
- ✘ **SEURA:** Sibbo Skyttegille
- ✘ **AMMATTI:** Art Director, yrittäjä Sky Advertising Oy:ssä vuodesta 1994.
- ✘ **ASE:** Browning B725 Sporter
- ✘ **PARHAAT SAAVUTUKSET:** ”Sporting-lajin SAL-valmennusjärjestelmän luominen ja käynnistäminen Suomessa. Jokunen SM- ja PM-mitali sporting-lajeissa lämmittää myös.”
- ✘ **HARRASTUKSET:** Sporting, metsästyskoiratoiminta ja lukeminen.
- ✘ **MOTTONI:** ”Sky’s the Limit!”

TIKKA
SECOND TO NONE

**UUTTA
2017**

TIKKA T3x TAC A1 THE GAME CHANGER

Tämä käänteentekevä uutuus tarjoaa luokkansa parhaan hinta-laatusuhteen. Suorituskykynsä ja tarkkuutensa lisäksi T3x TAC A1 toimii monipuolisena alustana erilaisille AR-varusteille. Tikka T3x TAC A1 on täydellinen työkalu pitkän matkan tarkkuuteen.

